

அமரர்
குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி
அவர்களின் ஞாபகார்த்த
சுந்தர தீபம்

06.11.2011

உ
சிவமயம்

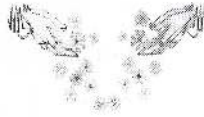

காரைநகர் களபூமி சத்திரந்தையைர்
பிறப்பிடமாகவும் கம்பளையை
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி
அவர்களின் நினைவாக
வெளியிடப்பெற்ற

சுந்தரதீபம்

06.11.2011

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

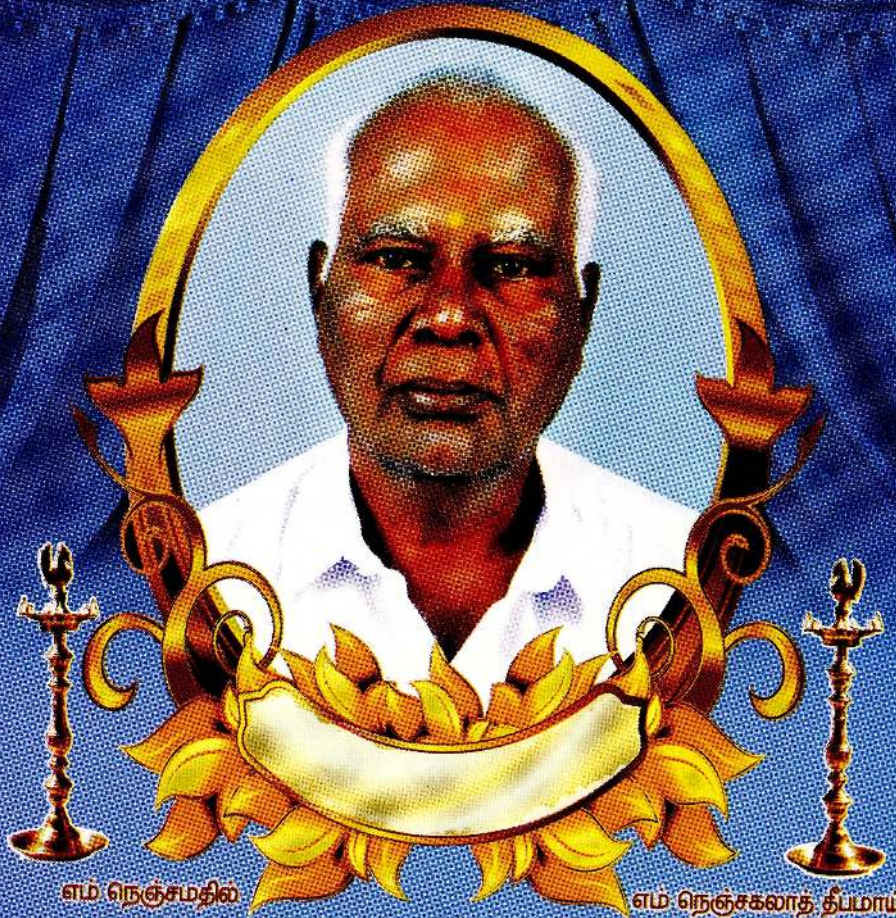
சமர்ப்பணம்

அன்பு நிறைந்த சோதியாய் இன்சொல் பேசீ
அறிவுரைகள் பல கூறி அன்புடன் எம்மைப்
பேணிக்காத்து நல்ல கல்வியும் தொழிற்
சிறப்பும் பெறவைத்து பாரோர் போற்ற
பாசத்துடனும் நேசத்துடனும் இறுதிவரை
வாழ்ந்து இன்று வானுறையும் தெய்வமாகி
விட்ட எங்கள் குடும்ப விளக்கு காரைநகர்
களபழி சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம்
சின்னப்பு அவர் தம் புதல்வர்
அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள்
7-10-2011 அன்று அமரத்துவம்
எய்தியதைக் குறித்து வெளியிடப்படும்
சுந்தரதீபம் எனும் இவ் நினைவஞ்சலி
மலர் எல்லாம் வல்ல காரைநகர்
ஈழத்துச்சீதம்பர நடராசப்பெருமான்
கிருபையால்அவர் தம் ஆத்மா அவனடியில்
நீத்தியசாந்தி பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து
அவர் தம் திருப்பாதங்களுக்கு
இம்மலரைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

ஓம்சாந்தி, ஓம்சாந்தி, ஓம்சாந்தி

இங்ஙனம்
மக்கள், மருமக்கள்
பேர்ப்பிள்ளைகள்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறைபும்
தெய்வத்துள் வைகல்படும்”

எம். நெஞ்சமதி

05.11.1934

எம். நெஞ்சகலாத் தீபமாய்

07.10.2011

அமரர்

குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி

அவர்கள்

திதி நிர்ணயம்

ஏராளர் கரவாண்டு ஏகாதசிவளர்
நீரார் புரட்டாதி நேர்மாதம் - பாரிநுந்த
சுந்தரமூர்த்தி சிதம்பரனார் பாதமகை
வந்தித் தடைந்தார் வளர்ந்து.

ஈழத்துச்சீதம்பர பிரதம சீவாசாரியாரின் ஔரங்கல் செய்தி

காரைநகர் களபூமி சத்திரந்தை சூரிய பரம்பரையைச் சேர்ந்த கம்பளைக் குமாரசாமியின் புதல்வர் அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் மறைவு எமக்குப் பெரும் கவலை தரும் நிகழ்வாக அமைந்து விட்டது.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் கம்பளையில் பல தசாப்தங்களாக தொழில் நிறுவனங்களை நடாத்தி மூவின மக்கள் மத்தியிலும் நல்ல மதிப்பும் புகழும் பெற்று வாழ்ந்த அதே நேரத்தில் காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர ஐயனார் மீது அளவு கடந்த பக்தி மிக்கவர்.

ஆலயத்திருப்பணி வேலைகளுக்கு மட்டுமன்றி ஆலய மகோற்சவம், விசேடபூசைகள் என்பவற்றை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வந்தவர்.

பங்குனி மகோற்சவத்தில் ஏழாம் திருவிழாவான வேட்டைத் திருவிழா அமரர் சுந்தரமூர்த்தி குடும்பத்தினர் கடந்த பல வருடங்களாக மிகச் சிறப்பாகச் செய்து வந்துள்ளனர். இவர் கம்பளையிலும் ஆலயங்கள் பலவற்றுக்கும் நிதி உதவி புரிந்து வந்தவர் இவரது இழப்பு காரைநகர் மக்களுக்கு மட்டுமன்றி கம்பளை மக்களுக்கும் ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தி பெற ஆண்டிகேணி ஐயனாரையும் சௌந்தரரம்பிகா சமேத சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானையும் பிரார்த்தித்து நிற்கிறோம்.

சிவமூர்.வி.ஈஸ்வரக்குருக்கள்
பிரதம சிவாசாரியார்
ஈழத்துச்சிதம்பரம்,

ஈழத்துச் சிதம்பர ஆதின கர்த்தர்களின் இரங்கல் செய்தி

கம்பளைக் குமாரசாமியின் புதல்வர் அமரர் சுந்தரமூர்த்தியின் மறைவு எமது உள்ளத்தில் பெரும் சோகத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் ஆண்டிகேணி ஐயனார் மீது அளவு கடந்த அன்பும் பக்தியும் நிறைந்தவர்.

கம்பளையில் தொழில் நிறுவனங்களை நடத்தி வந்த போதிலும் காரைநகருக்கு வரும் போதெல்லாம் எங்கள் சிவன் கோயிலுக்குத் தவறாது வருவார். ஆலயத்தின் மகோற்சவம், பூசை, விசேட உற்சவங்களுக்கும் நிதி உதவி வழங்குவார்.

அவர் கம்பளையில் தனது தொழில் நிறுவனங்களில் தினமும் காலையில் எம்பெருமான் பெயரில் உண்டியலில் காணிக்கை செலுத்தியே தனது தொழிலை ஆரம்பிப்பதாகக் கூறுவார். அந்தளவிற்கு ஐயனார் மீதம் செளந்தரராமபிகா சமேத சுந்தரேஸ் வரப் பெருமான் மீதம் அவர் கொண்ட பற்றும் பக்தியும் அளப்பரியது.

அன்னாரது ஆத்மா எம்பெருமான் பாதங்களைச் சென்றடைய ஈழத்துச் சிதம்பர செளந்தரராமபிகா சமேத சுந்தரேஸ்வரப் பெருமனையும், ஆண்டிகேணி ஐயனாரையும் பிரார்த்தித்து நிற்கிறோம்.

ஆதின கர்த்தாக்கள்
ஈழத்துச் சிதம்பரம் காரைநகர்

ஆ.அம்பலவிமுகுகன்
மு. சுந்தரலிங்கம்

**மாண்பு மிகு இலங்கைப் பிரதமர்
கௌரவ டி.பி.ஜெயரத்தனா அவர்கள்
வழங்கிய இரங்கல் செய்தி**

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு எம்மை ஆறாத்தாயரில் ஆழ்த்தி எம்மை விட்டுப் பிரிந்த அமரர் குமாரசுவாமி சுந்தரமூர்த்தி ஐயா அவர்களுக்கு எங்களின் அஞ்சலியை செலுத்துகின்றோம்.

எனது அரசியல் வாழ்வில் உதவிக்கரமாக இருந்து நெருங்கிய நட்புடன் செயல்பட்ட அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி ஐயா அவர்களின் இழப்பு வர்த்தக மக்களிடையே ஏற்பட்டுள்ள பெரும் பேரிழப்பென்பதை என்னால் உணர முடிகின்றது.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் இன மத கட்சி பேதலிந்நி அனைத்து இன மக்களிடையேயும் நன்மதிப்பைப் பெற்றவராவர். அவருடைய மூத்த மகனாகிய அருணகிரிநாதர் அவர்கள் தற்போது என்னுடைய சமூகப் பணிகளில் உடன் நின்று செயலாற்றுவதை நினைவு படுத்துவதோடு அமரர் ஐயாவின் நற்செயல்களை அவரது புத்திரரும் பின்பற்றுவது பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இவ்வாறான உயர்ந்த பண்புமிக்கவரை நினைவு படுத்துவதுடன் அன்னாரின் ஆத்மா சாந்திக்காக இறைவனைப் பிரார்த்திக்கி் கின்றோம்.

டி.பி.ஜெயரத்தனா

பிரதமர்

ஸ்ரீ லங்கா ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசு

யாழ் மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி. விஜயகலா மகேஸ்வரன் அவர்கள் வழங்கிய இரங்கல் செய்தி

காரைநகர் களபூரியைச் சேர்ந்த கம்பளை வர்த்தகர் அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் மறைவு என் மனதில் ஆழ்ந்த சோகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் காரைநகரிலும், கம்பளையிலும் பல்வேறு சமூகப் பணிகளைச் செய்து வந்தவர். ஆலயங்களின் திருப்பணிக்கு நிதிஉதவி வழங்கிய பெருந்தகை ஆலயத் திருவிழாக்கள், விசேட உற்சவங்கள் என்பவற்றைச் சிறப்பாகச் செய்து வருபவர்.

தனது பிள்ளைகளையும் நல்வழிப்படுத்தியதோடு பல்வேறு சமூகப் பணிகளையும் செய்து வந்த அமரர் சுந்தரமூர்த்தியின் மறைவு அவரது குடும்பத்தினருக்கும் காரைநகர் மக்களுக்கும் பேரிழப்பாகும்.

அன்னாரது மறைவினால் தயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தவர்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறுவதோடு அவரது ஆத்மா சாந்தி பெற எல்லாம் வல்ல ஈழத்துச் சிதம்பர சௌந்தராம்பிகா சமேத சுந்தரேஸ்வரப் பெருமானைப் பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன்.

திருமதி . விஜயகலா மகேஸ்வரன்
யாழ் மாவட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்

ගම්පොල නගර සභාව
URBAN COUNCIL - GAMPOLA

நகரசபை காரியாலயம்- கம்பளை
தங்கமணி சந்திராசூரி விசேஷம் மகாநி

දුරකථන අංකය (නගරාලයේ)
 ම.ම.අ.න.අ. (නගරාලයේ)
 Tele phone No. (Office)

} 081-2352275

உள்ளிழந்த மனை மீது தங்கமணி விசேஷம்

මගේ අංකය

} My No.

මහාමාත්‍යවරයා (නගරාලයේ)
 නගරාය (නගරාලයේ)
 Mayor (Office)

} 081-2351373

ඔබේ අංකය

} Your No.

අධ්‍යක්ෂ (නගරාලයේ)
 නියෝජිත (නගරාලයේ)
 Secretary (Office)

} 081-5674649

Email : ucgampola@yahoo.co.in

මගේ අංකය
 දුරකථන
 Fax No.

} 081-2352203

GAMPOLA URBAN COUNCIL

CHAIRMAN MESSAGES

It gives me pleasure to send this brief message for the souvgnir in connection with late mr. Kumaraswamy sundara murthi 31 st alms giving ceremony.

mr. Kumaraswamy sundara murthi know my childhood nearly thirty five years

His son arunagirinadan i also well-known person late sundara murthi a good bussiness man he continue his father bussiness nearly fifty six years. I wish to take this opportunity by to offer my heartfelt congratulation.

Chairman

Gampola urban council

SARATH GAMINI HESTIARACHCHI

Chairman

Urban Council - Gampola

Justice of Peace All Island

Un Official Magistrate

அன்புடையிர்

தங்களுடைய தந்தையாரின் மறைவு பற்றி பத்திரிகை மூலம் அறிந்து மனவருத்தப்பட்டேன். எமது ஊரில் கண்ணியமான கொளரவ மான ஒருவர் எவருடனும் அன்பு பண்பாகப் பழகுவார். ஆண்டிக்கேணி ஜயனாரின் மிகுந்த விசுவாசி அவரின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாத ஒன்றாகும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் சிவன் கோவில் ஆதினகர்த்தா அமரர் முருகேசு 1990 ம் ஆண்டில் ஜயாவைப் பற்றிச் சொன்னது நினைவில் வருகிறது. தங்களோடு விசுவாசமாக பழகுவவர்களில் கம்பளை குமாரசுவாமியின் மகன் சுந்தரமூர்த்தியும் ஒருவர் என்றார். தங்கள் அப்பாவைப் பற்றி அவர் எவ்வளவு கௌரவம் வைத்திருந்தார் என்பது இதில் புலனாகின்றது.

என்னோடு அப்பா நெருங்கிப் பழகியவர் நீண்ட தாரமாகையால் இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை. மன்னிக்கவும்.

ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தங்களிற்கு தெரிவிப்பதோடு அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல ஆண்டிக்கேணி ஜயனாரை பிரார்த்திப்போமாக.

இங்ஙனம்
ச.வே. சிவகுருநாதன்
V.M.S. யாழ்ப்பாணம்

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்
செவ்வாமிற் சூமிண் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம் போல்
மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்தமுடைய வெடுத்த பொற்
பாதமுங் காணப் பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டு வதே
இந்த மா நிலத்தே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த என்
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தகத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தரைய
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்க நம் பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போயகலப்
பொன்னின் செய்யும் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னனடை மடவாள் உமை கோனடி
யோமுகக் கருள் புரிந்து
பிண்ணைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்கு
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மண்முதலாம் உலகேத்த மன்னுதிருத் தாண்டகத்தைப்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் எனப்புகன்று
நண்ணரிய சிவானந்த ஞானவடி வேயாகி
அண்ணலார் சேவடிக்கீழ் ஆண்ட அரசமர்ந்திருந்தாரே.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவினை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்அடி யார்கள் வினை தீர்க்குமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு குரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலமம் அமர்ந்த பெருமானே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கனோங்க நற்றவம் வெள்ளிமல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு.

திருமூலரால் சிவபூமி என்று போற்றப்பட்ட இலங்கைத் திருநாட்டின் சிகரமெனத் திகழும் யாழ்ப்பாணத்தின் மேற்குத்திசையில் கல்வியிற் சிறந்த சான்றோரும், வேளாண் பெரு மக்களும், வளமிகு செல்வந்தர்களும் சிறந்து விளங்குவது காரைநகர் என்னும் புண்ணிய பூமியாகும்.

ஈழத்துச் சிதம்பரத்தைத் திருத்தலமாகக் கொண்டு சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கும் புண்ணிய பூமியாகத் திகழும் காரைநகர் நாற்புறமும் கடலால் சூழப்பட்டு நடுவே வளம்மிக்க அழகிய வயல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது.

பாலாவோடை அம்பாள் அருளாட்சி புரியும் அலையும் கலையும் நிறைந்த காரைநகரின் களபூமி என்னும் தொன்மைச் சிறப்புமிக்க கிராமத்தில் சத்திரந்தை என்னும் குறிச்சியில் சூரியவம்சமரபில் உயர் சைவ வேளாளர் தொல் குடித் தோன்றலாம் ஆறுமுகம் சின்னப்பு குமாரசாமி இராசம்மா தம்பதிகளின் அருந்தவப்பேற்றினால் ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்து நான்காம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் ஐந்தாம் திகதி (1934-11-05) அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் இவ்வுலகில் அவதரித்தார்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வித்தியாலயத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலும் உயர்கல்வியைக் கம்பளை சென் அன்றாஸ் கல்லூரியிலும் கற்று தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்.

பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் காலங்களில் உதைபந்தாட்டம் மற்றும் கிரிக்கற் விளையாட்டுக்களில் சிறந்த வீரராகத் திகழ்ந்தார். இவர் கல்வியிலும் விளையாட்டிலும் சிறந்து விளங்கியதோடு அரசாங்க உத்தியோகம் ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான தகுதியும் திறமையும் பெற்றிருந்த போதிலும் கம்பளையில் தனது தந்தையார் நடத்தி வந்த வியாபார நடவடிக்கைகளில் இணைந்து செயற்பட்டு எதிர்காலத்தில்

வியாபார நிறுவனத்தைப் பொறுப்பேற்று சிறப்புடன் நடத்தி வந்தார்.

இவர் இளமையில் தனது பெற்ற தாயை இழந்துவிட்டபோதிலும் சகோதரிகளான பரமேஸ்வரி (சரசு) தேவராணி (பூரணம்) ஆகியோரின் ஆதரவுடன் வாழ்ந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தியின் தாயார் இறந்ததைத் தொடர்ந்து இவரது தந்தையார் குமாரசாமி அவ்வூர் வழப்போடையைச் சேர்ந்த பொன்னம்பலம் சிவகாமி தம்பதிகளின் மகன் பாக்கியத்தை மறுமணம் புரிந்தார். இவர்களின் திருமணவாழ்வின் பேறாக நடேசன், பத்மநாதன், சந்திரமதி ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்கள் பிறந்தனர்.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தியின் மூத்த சகோதரி பரமேஸ்வரி (சரசு) பொன்னாவளையைச் சேர்ந்த இராசா வள்ளியம்மை தம்பதிகளின் மகன் டாக்டர் அம்பலவாணரைத் திருமணம் செய்து இனிய இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தின் பயனாக பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்று சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து அமரத்துவமடைந்துள்ளனர்.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் காரைநகர் குமிழங்குழியில் பிரபலமான செகராசசேகர முதலியார் பரம்பரைத் தோன்றலான சுப்பிரமணியம் கந்தப்பு அருளம்பலம் (முன்னாள் தலைமை ஆசிரியர் சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை, காரைநகர்) சிவக்கொழுந்து தம்பதிகளின் பிள்ளைகளான செந்தில்நாயகி செல்வநாயகி, செந்தில்நாதன், பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோரில் மூத்த புதல்வியான செந்தில்நாயகியைத் திருமணம் புரிந்து சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வரலானார்.

இளைய சகோதரி தேவராணி (பூரணம்) அவ்வூர் விளாணையைச் சேர்ந்த கந்தையா பொன்னம்மா தம்பதிகளின் புதல்வன் கனகரட்ணம் அவர்களைத் திருமணம் செய்து பிள்ளைச் செல்வங்களுடன் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்து வந்தனர் கனகரட்ணம் அவர்கள் 2008இல் அமரத்துவமடைந்துவிட்டார்.

குமாரசாமி பாக்கியம் தம்பதிகளின் மூத்த மகன் நடேசன் வழப்போடையைச் சேர்ந்த கணபதிப்பிள்ளை பொன்னமா தம்பதிகளின் மகன் இராசபூதியையும், இரண்டாவது மகன் பத்மநாதன் கோவளத்தைச் சேர்ந்த இராசரத்தினம் தம்பதிகளின் மகன் இராகனியையும் இளைய மகன் சந்திராதேவி இடைப்பட்டியைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் அருளாம்பிகை தம்பதிகளின் மகன் மகேஸ்வரனையும் திருமணம் செய்து சகலபேறுகளும் பெற்று சீரும் சிறப்புடனும்

வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் 1957ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்களில் செந்தில்நாயகியைத் திருமணம் செய்து இல்லறத்தை நல்லறமாக நடத்தி வள்ளுவர் காட்டிய வழியில் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து வந்ததன் பயனாக பிள்ளைச் செல்வங்கள் ஐவரைப் பேறாகப் பெற்றனர்.

முருகப்பெருமானின் புகழைப் பாடிய அருணகிரிநாதர் மீது கொண்ட பற்றினால் அவர் பெயரையே தனது மூத்த புதல்வனுக்குச் சூட்டிப் பெருமைப்பட்டார்.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் தனது பிள்ளைகளுக்குச் சிறந்த கல்வியை வழங்கி பார்போற்றும் சிறப்பினைப் பெற்றுக் கொடுத்தார். பிள்ளைகள் வளர்ந்து மணப்பருவம் எய்தியதும் 1980இல் தனது மூத்த மகன் தேவகுஞ்சரிக்கு காரைநகர் மணற்பிட்டியைச் சேர்ந்த சரவணமுத்து சரஸ்வதி தம்பதிகளின் மகன் பரஞ்சோதியை (உரிமையாளர், வெங்கடேஸ்வரா யாழ்ப்பாணம்) திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்களுக்கு செந்தூரன் (வெங்கடேஸ்வரா *transport colombo-12*), சிவதர்சினி B.S.C சாளினி B.A. ஆகிய பிள்ளைகள் பிறந்து கல்விச் சிறப்புடனும் செல்வச் சிறப்புடனும் வளமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிவதர்சினி காரைநகர் புதுறோட்டைச் சேர்ந்த, சிதம்பரநாதன் தனலட்சுமி தம்பதிகளின் மகன் காண்டபனை (பொறியியலாளர்) திருமணம் செய்து சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1987ஆம் ஆண்டில் தனது இளைய மகன் இராசகுமாரியை காரைநகர் ஆயிலியைச் சேர்ந்த முகாந்தரம் வைத்திலிங்கம் அமிர்தவல்லி தம்பதிகளின் மகன் சிவயோகனைத் திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்களுக்கு சுதன் என்னும் மகன் பிறந்து இலண்டனில் உயர்கல்வி கற்று வருகின்றார்.

1988 ஆம் ஆண்டில் தனது கனிஷ்ட புத்திரி சாந்தகுமாரியை விளாணையைச் சேர்ந்த டாக்டர் சோமசுந்தரம் செல்லம்மா தம்பதிகளின் மகன் சுரேந்திரனை (கிருஷ்ணா ஜீவலரி, யாழ்ப்பாணம்) திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்கள் நர்ஷிகா (ஹட்டன் நஷனல் வங்கி, சுன்னாகம்) மயூரன் (யாழ்.இந்துக் கல்லூரி) ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்கள் இருவருடன் சீரும் சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1990ஆம் ஆண்டில் தனது மூத்த மகன் அருணகிரிநாதருக்கு காரைநகர் களபூமி பிள்ளையார் கோயிலடியைச் சேர்ந்த சங்கரப்பிள்ளை (லிப்டன்) மகேசுவரி தம்பதிகளின் புதல்வி சுவர்ணதேவியைத் திருமணம் செய்து வைத்தார். இவர்கள் திருக்குமரன் (சென்ஜோன்ஸ் அக்கடமி சென்னை) லோகேந்திரன் (திருத்துவக் கல்லூரி கண்டி) ஆகியோரைப் பிள்ளைச் செல்வங்களாகப் பெற்று கம்பளையில் சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

1997ஆம் ஆண்டில் தனது இளைய மகன் கமலக் கண்ணனுக்கு இடைப்பிட்டியைச் சேர்ந்த சங்கரப்பிள்ளை உமாதேவி தம்பதிகளின் மகள் நகுலேஸ்வரியைத் திருமணஞ் செய்து வைத்தார். இவர்களுக்கு தனுசன் (பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரி மாணவன்) என்னும் ஏகபுத்திரன் பிறந்து கம்பளையில் சீரும்சிறப்புடனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்களின் மூத்த மகன் அருணகிரிநாதர் கம்பளையில் அம்புலாவை ஸ்ரீ குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயத்தை நிர்மாணித்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து அடியார்களின் வழிபாட்டிற்கு உதவியுள்ளார். கம்பளை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையின் பொருளராகப் பல வருட காலமாக இருந்து திருப்பணி வேலைகளை முன்னின்று நடத்தி கும்பாபிஷேகம் நடைபெற உதவியாக இருந்தார்.

நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தவர்களால் நிர்வகிக்கப்படும் கம்பளை ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி கோயிலில் பரிபாலன சபை ஒன்றை உருவாக்க முன்னின்று உழைத்தவர் தற்போது பரிபாலனசபையின் செயலாளராக இருந்து வருகிறார்.

அருணகிரிநாதர் அவர்களின் அருட் கொடைகளுக்கும் திருப்பணிகளுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்து செயற்பட வைத்தவர். அமரர் சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் காரைநகர் சிவன்கோயில் ஐயனார் மீதும் பயிரிக்கூடல் முருகன் மீதும் அளவுகடந்த பக்தி கொண்டவர். ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் பங்குனி மகோற்சவத்தின் ஏழாந்திருவிழாவான வேட்டைத் திருவிழாவினைக் கடந்த பல தசாப்தங்களாக சிறப்பாகச் செய்து வந்தவர். மார்கழித் திருவாதிரை நாட்களில் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் நடராஜப் பெருமானைச் சிறப்பாக வழிபட்டு வந்தவர். யாழ்குடாநாட்டுக்கான போக்குவரத்து தடைப்பட்டிருந்த போது இந்தியா சென்றும் சிதம்பரத்தில் தில்லை நடராஜப்பெருமானைத்

இந்தியா சென்றும் சிதம்பரத்தில் தில்லை நடராஜப்பெருமானைத் திருவாதிரை நாட்களில் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றவர்.

கம்பனை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தில் ஒவ்வொரு சித்திரைப் புத்தாண்டு விழாவும் இவரது குடும்பத்தினரால் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

கம்பனை ஸ்ரீ கதிர்வேலாயுத சுவாமி ஆலயத்தில் கந்தசஷ்டி விரத காலத்தில் வரும் திருக்கல்யாணத்தில் நடைபெறும் அபிஷேகத்தினை சிறப்பாகச் செய்வித்து வந்தவர்.

வலதுகை கொடுப்பதை இடது கை அறியாதது போல குடும்பத்தவர்களுக்குத் தெரியாமலே இவர் பலபேருக்கும் நிறைய உதவிகளைச் செய்திருக்கிறார்.

இவ்வாறு இறை கொண்டிலும் அறப்பணியிலும் சமூகப் பணியிலும் மனவிருப்புடன் ஈடுபட்டு வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து கம்பனையில் மூவின் மக்களாலும் போற்றப்படும் நிலையெய்திய எங்கள் குடும்ப விளக்காய்த் திகழ்ந்த அமரர் சந்தரமூர்த்தி அவர்களின் ஆத்மா தில்லைக் கூத்தன் திருவடி நிழலையடைய ஈழத்துச் சிதம்பரத்து ஆண்டிகேணி ஐயனாரை வேண்டி நிற்போமாக.

113/6 கண்டிவீதி,
கம்பனை

குடும்பத்தினர்

விநாயகர் அகவல்

சீதக் கபளச்செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன் அரை ஞாணம் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளந்தழ கெறிப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குகிற் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம்நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாஹை
இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி
தயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறனி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தறி வித்து

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவி லுணர்ந்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்குமமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தனிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கிய எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி

சிந்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்தூடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

கோள்களாலும் தீவினைகளாலும்
ஏற்படும் தீமைகள் நீங்கிட

கோளறு பதிகம்

வேயுறு தோழி பங்கன் விடம் உண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்து, என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார்பிலங்க
எருதேறி ஏழை உடனே
பொன்பொதி மத்த மாலை புனல்குடி வந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடு ஒன்றோடு ஏழு பதினெட்டோடாறும்
உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
அன்பொடு நல்ல நல்ல, அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்து என்
உளமே புகுந்த அதனால்
திருமகள் கலைய தூர்தி செயமாது பூமி
திசைதெய்வ மாண பலவும்
அருநெதி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறைஓதும் எங்கள் பரமன்,
 நதியோடு கொன்றை மாலை முடிமேல்
 அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியுறு காலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடு நோய்கள் ஆன பலவும்
 அதிகுண நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மட வாள் தானோடும்
 விடைஏறும் நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியு மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 ஆஞ்சிடும் நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே

வாள்வரி அதள தாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தானோடும் உடனாய்
 நாண்மலர் வன்னி கொன்றை நதிசூடி வந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையாணை கேழல்
 கொடு நாகமோடு கரடி
 ஆளரி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

செப்பின முலைநன் மங்கை ஒரு பாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பின மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாத மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழ்ச்செய் தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னி கொன்றை மலர்கூடி, வந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழி லங்கை அரையன்றனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்ல நல்ல, அவை நல்ல நல்ல
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேட மாகும் பரன் நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்து என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசையோனும் மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேரு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலி யோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்,
 மத்தமும் மதியும நாகம் முடிமேல் அணிந்து, என்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொடு அமனை வாதில் அழிவிக்கும அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்த குநல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல,
 அடியார் அவர்க்கு மிகவே.

தேனமர் பொழில் கொள ஆலை விளை செந்தெல் துன்னி
 வுளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ,
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலை ஓதும் அடியார்கள்
 வானில் அசான்வர் ஆணை நமதே

சிவபுராணம்

தொல்லை யிரும்பிறனிச் சூழந்தனை நீக்கி
அல்ல றறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ராங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

தீருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்தான் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க!
ஆகம மாகி நின்றண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
வகன் அனேகன் இறைவன் னடி வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
கிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி!
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி!
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடி போற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி!
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச்சிவபுராணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார்கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அநின்ற இத்தாவரசங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்றேன்
 உய்ய என்உள்ளதுள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலாவிடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்குட ரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த

மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலைனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனாரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில்வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராத அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந்துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாள்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னையாட் கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்க்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டு ணர்வார்தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச்சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்

தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்த வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட்கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஒவென்று
 சொல்லற கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் வத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளப்பட்ட திருப்பள்ளி எழுச்சி

போற்றி என் வாழ் முதல் ஆகிய பொருளே!
புலர்ந்தது பூங் கழற்கு இணை துணை மலர் கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டு, நின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்று இதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
ஏற்று உயர்கொடி உடையாய்! எமை உடையாய்!
எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

01

அருணன், இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள் போய்
அகன்றது உதயம் நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ நயனக்
கடி மலர் மலர் மற்று அண்ணல் அம் கண் ஆம்
திரள் நிரை அறுபதம் முரல்வன இவை ஓர்
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
அருள் நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே!
அலைகடலே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

02

கூவின பூங் குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின் இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளி ஒளி உதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு, நமக்குத்
தேவ, நல்செறி கழல தாள் இணை காட்டாய்!
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
யாவரும் அறிவு அரியாய்! எமக்கு எளியாய்!
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

03

இன் இசை வீணையர், யாழினர், ஒரு பால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர், ஒருபால்
 துன்னிய பிணை மலர்க் கையினர், ஒருபால்
 தொழுகையர், அழுகையர், துவள்கையர், ஒரு பால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர், ஒரு பால்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 என்னையும் ஆண்டுகொண்டு, இன் அருள் புரியும்
 எம் பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

04

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய், எனின் அல்லால்,
 போக்கு இலன், வரவு இலன் என நினைப்பவ்வோர்,
 கீதங்கள் பாடுதல், ஆடுதல், அல்லால்,
 கேட்டு அறியோம், உனைக் கண்டு அறிவாரைச்
 சீதம் கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 சிந்தனைக்கும் அரியாய்! எங்கள் முன்வந்து,
 ஏதங்கள் அறுத்து, எம்மை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

05

டப்பு ஆற லீட்டு இருந்து உணரும் நின் அடியார்,
 பந்தனை வந்து அறுத்தார் அவர் பலரும்,
 மைப்பு உறு கண்ணியர், மானிடத்து இயல்பின்
 வணங்குகின்றார், அணங்கின் மணவாளா!
 செப்பு உறு கமலங்கள் மலரும் தண் வயல் சூழ்
 திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே!
 இப்பிறப்பு அறுத்து, எமை ஆண்டு, அருள்புரியும்
 எம்பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

06

அது. பழச் கவை என அமுது என அறிதற்கு
 அரிது என. எளிது என அமரரும் அறியார்
 இது. அவன் திரு உரு இவன். அவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டு கொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்.
 மது வளர் பொழில் திரு உதர கோச
 மங்கை உள்ளாய்! திருப்பெருந்துறை மன்னா!
 எது எனையப் பணி கொளுமாறு அது கேட்போம்
 எம் பெருமான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

07

முந்திய முதல். நடு. இறுதியும். ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்று அறிவார்?
 பந்து அணை விரலியும். நீயும் நின் அடியார்
 பழம் குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரணே!
 செந் தழல் பரை திருமேனியும் காட்டித்.
 திருப்பெருந்துறை உறைகோயிலும் காட்டி.
 அந்தணன் ஆவதும் காட்டி வந்து ஆண்டாய்!
 ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே!

08

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொருளே! உன் தொழுப்பு அடியோங்கள்
 மண்ணகத்தே வந்து. வாழச் செய்தானே!
 வண் திருப்பெருந்துறையாய்! வழி அடியோம்
 கண் அகத்தே நின்று. களிதரு தேனே!
 கடல் அமுதே! கரும்பே! விரும்பு அடியார்
 எண் அகத்தாய்! உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்!
 எம் பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே!

09

புவனியில் போய்ப் பிறவாஸையில், நாள் நாம்
 போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
 சிவன் உய்யக் கொள்கின்ற வாறு என்று நோக்கித்
 திருப்பெருந்துறை உறைவாய்! திருமாலாம்
 அவன் விரும்பு எய்தவம், மலரவன் ஆனந்
 படவும், நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும், நீயும்
 அவனியில் புகுந்து, எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்!
 ஆர் அமுதே! பள்ளி எழுந்தருளாயே! 10

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே! வளருதியோ? வன்செவியோ நின்செவிதான்?
மாதேவன் வாரகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகான் கிடந்தாள் என்னே! என்னே
ஈதேந் தோழி பரி(சு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போ(து) இப்போதார்அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ? நேரிழையாய்! நேரிழையீர்
சீசீ! இவையுஞ் சிலவோ? விளையாடி
ஏசும் இடமீதோ? விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசானார்க்கு) அன்பர்யாம் ஆர்ஏலோர் எம்பாவாய்!

முத்தென்ன வெண்ணகையாய்! முன்வந்(து) எதிர்எழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர்! பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைமமதீர்த்(து) ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோ? நின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ?
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ? நம்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

ஒண்ணித் திலநகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ?
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உள்நெக்கு நின்றிருக யாமாட்டோம் நீயேவந்த(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயில், ஏலோர் எம்பாவாய்!

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ! கடைதிறவாய்!
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறழிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே! சிவனே! என்று
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரி(சு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

மாணே நீ நென்னலை நாளாவந்த(து) உங்களை
 நானே எழும்புவன் என்றுலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ?
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந்த(து) எம்மைத் தலையளித்த(து) ஆட்கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்!
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கு
 ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பா(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

அன்னே! இவையும் சிலவோ? பலஅமரர்
 உன்னற்(சு) அரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன்என்றே வாய்திற்பாய்
 தென்னாண் னாமுன்னந் திசேர்மெழுகொப்பாய்
 என்னாணை என்னரையன் இன்னமு(து) என்றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந்துயிலுதியோ?
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரி(சு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குரு(சு) எங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ?
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ? வாய்திறவாய்:
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ?
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளையே பா(ரு) ஏலோர் எம்பாவாய்

முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளே!
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும்அப் பெற்றியனே!
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கு அவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய்!

பாதாளம் எழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே!
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்(து) அரன்தன் கோயிற்பிணாப் பிள்ளைகாள்!
 ஏ(து) அவன்ஊர்? ஏதவன்பேர்? ஆருற்றார்? ஆரயலார்?
 ஏ(து) அவனைப் பாடும் பரி(சு) ஏலோர் எம்பாவாய்

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா! வழிஅடியோம் வாழ்ந்தோம்காண்! ஆரழல்போற்
 செய்யா! வெண் ணீராடி! செல்வா! சிறுமருங்குல்
 மொய்யார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா!
 ஐயா! நீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய்! எமைஏலோர் எம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றல்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன் இவ் வாணங் குவலயமம் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீர் ஆ(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கழுவ வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தாப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தா(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றும் பலம்பாடிச்
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடி
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆ(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரையந்(கு) இங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்முலையீர் வாயா நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந்(து) ஆ(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்(து) உடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்(து) எம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்(து) எம்பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித்திருப்புவம்
 என்னச் சிலைக்குலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற்பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழை, ஏலோர் எம்பாவாய்!

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாய்க்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கன் அரசை அடியோங்கட்(கு) ஆரமுதை
 நங்கள் பெருமாணைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந்(து) ஆ(டு) ஏலோர் எம்பாவாய்!

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித் தொகைவீ(று) அற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வோறகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந்(து) ஆடுஏலோர் எம்பாவாய்!

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்(று)
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான்! உனக்கொன் றுரைப்போம்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா(து) எப்பணியும் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்ஙண் மற்றொன்றும் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்(கு) எங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென ஞாயி(று) எமக்(கு)? ஏலோர் எம்பாவாய்!

போற்றி! அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி! அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றி! எல் லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றி! எல் லாவுயிர்க்கும் போகாமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றி! எல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றி! மால் நான்முகனும் காணாதபுண்டரிகம்
 போற்றி! யாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றி! யாழ் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளிச் செய்யப்பட்ட

திருப்பொற்சுண்ணம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற் றீபம் வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மாணைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

பூவியல் வாரசடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ண மிடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகிர அன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புற(ம்) நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோள்ளங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளர்
செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்து நாமே

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தார் கோன் அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன் நல்வேலன் தாதை
எந்தர மாளுமை யாள் கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ண மிடித்து நாமே
காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாம்

காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேசமுடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோடியில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

அறுகெடுப் பார் அயனும்மரியும்
அன்றி மற்றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மீற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதி லெய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

உலக்கை பலவோச்ச வார்பெரியர்
உலகமெலாம் உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டுகொண்டு
நாண் மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

குடுகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பாராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை யன்னகோவுக்கு
 ஆடப் பொற்சுண்ண மிடித்து நாமே

வாட்டங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைத்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

வையக மெல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு வென்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனு மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டின மாடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடு மாடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடு மாடஆடப்
 பிறுவி பிறொடு மாடஆடப்
 அத்தன் கருணையொடு ஆடஆட
 ஆடப் பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

மாடு நகைகள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ எந்துடிப்பப்
 பாடுமி னந்தம்மை யாண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆடப் பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
 ஐயனை யையர்பி நாளைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்மைப்
 போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர் வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

முன்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமா மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
 எம்பொரு மான் இமவான் மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையனெம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்து நாமே

சங்க மரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குமல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை யிரைப்ப அராவிரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்து நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை யாயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேறவாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலுங் கண்ட நியாச்
 செம்மலர் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவக மேந்திப் வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ண மிடித்து நாமே

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரு மிம்பரும் உய்யவன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்ணடல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ண மிடித்து நாமே

அயன்றலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலா லுதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புர மெய்தல்பாடி
 ஏழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ண மிடித்து நாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டு நின்றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ண மிடித்து நாமே

வேதமும் வேள்வியு மாயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையு மாயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாயின்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே

சகலகலாவல்லி மாலை

வெண்டா மரைக்கன்றி நின்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்கு தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவன் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தேய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியுற் பணிந்தருள்
வாய்ப்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கதனக் குன்றுமைபாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அழிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தேர்ய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியுற் பணிந்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கதனக் குன்றுமைபாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அழிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள்
வாய்வட நூற்கடலுந்
தேக்குங் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயராமெஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற தின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பாதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக்கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
 வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

அபிராமி அந்தாதி

காப்பு

தாரமர் கொன்றையும் சண்பக
மாலையும் சாத்தும்தில்லை
ஊர்தம் பாகத்து உமைமைந்தனே
உலகேழும் பெற்ற
சீர் அபிராமி அந்தாதி எப்போதும்
என் சிந்தையுள்ளே
காரமர் மேனிக் கணபதியே
நிற்கக் கட்டுரையே

உதிக்கின்ற செங்கதிர் உச்சித்
திலகம் உணர்வுடையோர்
மாணிக்கம் மாதுளம்
போது மலர்கமதிக்கின்ற்கமலை
துதிக்கின்ற மின்கொடி மென்கடிக்
குங்கும தோயமென்ன
விதிக்கின்ற மேனி அபிராமி
என்தன் விழுத்துணையே

துணையும், தொழுந்தெய்வமும் பெற்ற
தாயும் சுருதிகளின்
பணையும் கொழுந்தும் பதிகொண்ட
வேரும் பனிமலர்ப்பூங்
கணையும் கருப்புச்சிலையுமென்
பாசாங்குசமும்கையில்
அணையும் திரிபுர சுந்தரி
ஆவது அறிந்தனமே.

அறிந்தேன் எவரும் அறியா
 மறையை அறிந்துகொண்டு
 செறிந்தேன் உனது திருவடிக்கே
 திருவே வெருவிப்
 பிறிந்தேன் நின் அன்பர் பெருமை
 எண்ணாத கருமநெஞ்சால்
 மறிந்தே விழும் நரகுக்குற
 வாய மனிதரையே

மனிதரும் தேவரும் மாயா
 முனிவரும் வந்துசென்ணி
 குனிதரும் சேவடிக்கே கோமளமே
 கொன்றை வார்சடைமேல்
 பனிதரும் திங்களும் பாம்பும்
 பகீரதியும் படைத்த
 புனிதரும் நீயும்என் புந்தி
 எந்நாளும் பொருந்துகவே

பொருந்திய முப்புரை செப்புரை
 செய்யும் புணர்முலையால்
 வருந்திய வஞ்சி மருங்குல்
 மனோன்மணி வார்சடையோன்
 அருந்திய நஞ்சு அமுதாக்கிய
 அம்பிகை அம்புயமேல்
 திருந்திய சுந்தரி அந்தரி
 பாதம் என் சென்னியதே

சென்னியது உன்பொன் திருவடித்
 தாமரை சிந்தையுள்ளே
 மன்னியது உன்திரு மந்திரம்
 சிந்தூர வண்ணப்பெண்ணே
 முன்னியநின் அடியாருடன்
 கூடி முறைமுறையே
 பன்னியது என்றும் உன்தன்
 பரமாகமபத்ததியே

ததியுறுமத்தில் சுழலும்என்
 ஆவி தளர்விலதோர்
 கதியுறு வண்ணம் கருதுகண்
 டாய்கமலாலயனும்
 மதியுறு வேணிமகிழ்நனும்
 மாலும் வணங்கினன்றும்
 துதியுறு சேவடியாய் சிந்து
 ரானன சுந்தரியே

சுந்தரி எந்தை துணை விஎன்
 பாசத் தொடரையெல்லாம்
 வந்தரி சிந்தூர வண்ணத்தினாள்
 மகிடன் தலைமேல்
 அந்தரி நீலி அழியாத
 கன்னிகை ஆரணத்தோள்
 சுந்தரிகைத்தலத்தாள் மலர்த்
 தாள் என் கருத்தனவே.

கருத்தன எந்தைதன் கண்ணன
 வண்ணக் கனகவெற்பிற்
 பெருத்தன பால் அழும் பிள்ளைக்கு
 நல்கின பேரருள்கூர்
 திருத்தன பாரமும் ஆரமும்
 செங்கைச் சிலையும் அம்பும்
 முருத்தன மூரலும் நீயும் அம்மே
 வந்துஎன் முன்றிற்கவே

நின்றும் இருந்தும் கிடந்தும்
 நடந்தும் நினைப்பது உன்னை
 என்றும் வணங்குவது உன்மலர்த்
 தாள் எழு தாமறையின்
 ஒன்றும் அரும்பொருளே அருளே
 உமையே இமயத்து
 அன்றும் பிறந்தவளே அழியா
 முத்தி ஆனந்தமே

ஆனந்தமாய்என் அறிவாய்
 நிறைந்த அமுதமுமாய்
 வானந்தமான வடிவுடையாள்
 மறைநான்கினுக்கு
 தானந்தமான சரணார
 விந்தம் தவளநிறக்
 கானந்தம் ஆரங்காம் எம்பிரான்
 முடிக்கண்ணியதே.

கண்ணியது உன்புகழ் கற்பது உன்
 நாமம் கசிந்துபுத்தி
 பண்ணியது உன் இருபாதாம்
 புயத்தில் பகல் இரவா
 நண்ணியது உன்னை நயந்தோர்
 அவையத்து நான் முன்செய்த
 புண்ணியம் ஏதுஎன் அம்மேபுவி
 ஏழையும் பூத்தவளே.

பூத்தவளே, புவனம் பதி
 னான்கையும் பூத்தவண்ணம்
 காத்தவளே பின் கரந்தவளே
 கறைக் கண்டனுக்கு
 மூத்தவளே என்றும் மூவா
 முகுந்தற்கு இளையவளே
 மாத்தவளே உன்னை அன்றி
 மற்றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே

வந்திப்பவர் உன்னை வானவர்
 தானவர் ஆனவர்கள்
 சிந்திப்பவர் நல் திசைமுகர்
 நாரணர் சிந்தையுள்ளே
 பந்திப்பவர் அழியாப் பரமானந்தர்
 பாரில் உன்னைச்
 சந்திப்பவர்க்கு எளிதாம்
 எம்பிராட்டிநின் தண்ணளியே.

தண்ணளிக் கென்று முன்னேபல
 கோடி தவங்கள் செய்வார்
 மண்ணளிக்கும் செல்வமோ பெறு
 வார் மதி வானவர்தம்
 விண்ணளிக்கும் செல்வமும் அழியா
 முத்தி வீடுமன்றோ
 பண்ணளிக்கும் சொற்பரிமள
 யாமளைப் பைங்கிளியே

கிளியே கிளைஞர் மனத்தே கிடந்து
 கிளர்ந்தொளிரும்
 ஒளியே ஒளிரும் ஒளிக்கிடமே
 எண்ணில் ஒன்றுமில்லா
 வெளியே வெளிமுதற் பூதங்களாகி
 விரிந்த அம்மே
 அளியேன் அறிவளவிற்கு அள
 வானது அதிசயமே

அதிசயமான வடிவுடை
 யாள் அரவிந்தமெல்லாம்
 துதிசய ஆனன சுந்தர
 வல்லி துணை இரதி
 பதிசயமானது அபசய
 மாகமுன் பார்த்தவர்தம்
 மதிசய மாகவன் றோவாம
 பாகத்தை வவ்வியதே

வவ்விய பாகத் திறைவரும்
 நீயும் மகிழ்ந்திருக்கும்
 செவ்வியும் உங்கள் திருமணக்
 கோலமும் சிந்தையுள்ளே
 அவ்வியம் தீர்த்தென்னை ஆண்ட
 பொற்பாதமும் ஆகிவந்து
 வெவ்விய காலன்என் மேல்வரும்
 போதுவெளிநிற்கவே

வெளிநின்ற நின் திருமேனியைப்
 பார்த்தென் விழியும்நெஞ்சும்
 களிநின்ற வெள்ளம் கரைகண்ட
 தில்லை கருத்தினுள்ளே
 தெளிகின்ற ஞானம் திகழ்கின்ற
 தென்ன திருவுளமோ
 ஒளிநின்ற கோணங்கள் ஒன்பதும்
 மேவி உறைபவளே

உறைகின்ற நின் திருக் கோயில்நின்
 கேள்வர் ஒருமுபக்கமோ
 அறைகின்ற நான்மறையின் அடியோ
 முடியோ அமுதம்
 நிறைகின்ற வெண் திங்களோ
 கஞ்சகமோ எந்தன்நெஞ்சகமோ
 மறைகின்ற வாரிதி யோபூர
 ணாசல மங்கலையே

மங்கலை செங்கல சம்முலை
 யாள் மலையாள் வருணச்
 சங்கலை செங்கைச் சகல
 கலாமயில் தாவுகங்கை
 பொங்கலை தங்கும் புரிசடையோன்
 புடையாள் உடையாள்
 பிங்கலை நீலிசெய்யாள் வெளியாள்
 பசும்பெண் கொடியே

கொடியே இளவஞ்சிக் கொம்பே
 எனக்குவம்பே பழுத்த
 படியே மறையின் பரிமளமே
 பனிமால் இமயப்
 பிடியே பிரமன் முதலாய
 தேவரைப் பெற்ற அம்மே
 அடியேன் இறந்துஇங்கு இனிப்பிறவாமல்
 வந்துஆண்டு கொள்ளே.

கொள்ளேன் மனத்தில்நின் கோலம்அல்
 லாது அன்பர் கூட்டந்தன்னை
 விள்ளேன் பரசமயம் விரும்பேன்
 வியன்மூ வுலகுக்கு
 உள்ளே அனைத்தினுக்கும் புறம்பே
 உள்ளத்தே விளைந்த
 கள்ளே களிக்கும் களியே
 அளியஎன் கண்மணியே

மணியே மணியின் ஒளியே
 ஒளிரும் மணிபுனைந்த
 அணியே அணியும் அணிக்கழகே
 அணு காதவர்க்குப்
 பணியே பிணிக்கு மருந்தே
 அமரர் பெருவிருந்தே
 பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம்
 பாதம் பணிந்தபின்னே

பின்னே திரிந்துஉன் அடியாரைப்
 பேணிப் பிறப்பறுக்க
 முன்னே தவங்கள் முயன்றுகொண்டேன்
 முதல்மூவருக்கும்
 அன்னே உலகுக்கு அபிராமி
 என்னும் அருமருந்தே
 என்னை இனி உன்னை யான்மற
 வாமல்நின்று ஏத்துவனே

ஏத்தும் அடியவர் ஈரேழ்
 உலகினையும் படைத்தும்
 காத்தும் அழித்தும் திரிபவராம்
 கமழ்பூங்கடம்பு
 சாத்தும் குழல் அணங்கேமணம்
 நானும்நின் தாள் இணைக்குளன்
 நாத்தங்கு புன்மொழி ஏறிய
 வாறு நகையுடைத்தே

உடைத்தனை வஞ்சப் பிறுவியை
 உள்ளம் உருகும் அன்பு
 படைத்தனை பத்மபத்யகம்
 துடும் பணினைக்கே
 அடைத்தனை நெஞ்சத்து அழுக்கை
 எல்லாம்நின் அருட்புனலால்
 துடைத்தனை சுந்தரிநின் அருள்
 ஏதென்று சொல்லுவதே

சொல்லும் பொருளும் என நட
 மாடும் துணை வருடன்
 புல்லும் பரிமளப் பூங்கொடியே
 நின் புதுமலர்த்தாள்
 அல்லும் பகலும் தொழும் அவர்க்கே
 அழியா பரசம்
 செல்லும் தவநெறியும் சிவ
 லோகமும் சித்திக்குமே.

சித்தியும், சித்தி தருந்தெய்வமும்
 ஆகித் திகழும்பரா
 சக்தியும் சத்தி தழைக்கும்
 சிவமும் தவம்முயல்வர்
 முத்தியும், முத்திக்கு வித்தும்
 வித்தாகி முளைத்தெழுந்த
 புத்தியும் புத்தியின் உள்ளே
 புரக்கும் புரத்தையன்றே

அன்றே தடுத்துஎன்னை ஆண்டுக்கொண்
 டாய் கொண்டது அல்லவென்கை
 நன்றே உனக்கு இனி நான்என்
 செயினும் நடுக்கடலுள்
 சென்றே விழினும் கரையேற்றுகை
 நின் திருவுளமே
 ஒன்றே பலஉருவே அருவே
 என் உமையவளே

உமையுள் உமையொரு பாகனும்
 ஏகஉருவில் வந்துஇங்கு
 எமையும் தமக்கு அன்பு செய்யவைத்
 தார் இனிஎண்ணுதற்குச்
 சமையாங்கனும் இல்லை ஈன்றுஎடுப்
 பாய்ஒரு தாயும்இல்லை
 அமையும் அமையறு தோளியர்
 மேல்வைத்த ஆசையுமே.

ஆசைக் கடலில் அகப்பட்டு
 அருளற்ற அந்தகன்கைப்
 பாசத்தில் அல்லற்பட இருந்தெனை நின்
 பாதம் என்னும்
 வாசக் கமலம் தலைமேல்
 வலியவைத்து ஆண்டுக்கொண்ட
 நேசத்தை என்சொல்லுவேன் ஈசர்
 பாகத்து நேரிழையே

இழைக்கும் விளைவழியே அடும்
 காலன் எனைநடுங்க
 அழைக்கும் பொழுதுவந்து அஞ்சல்
 என்பாய் அத்தர் சித்தம்எல்லாம்
 குழைக்கும் களபக் குவிமுலை
 யாமளைக் கோமளமே
 உழைக்கும்பொழுது என்னையே
 அன்னையே என்பன் ஒடிவந்தே.

வந்தே சரணம் புகும்
 அடியார்க்கு வானுலகம்
 தந்தே, பரிவொடு தான்போய்
 இருக்கும் சதூர்முகமும்
 பைந்தேன் அலங்கற்பருமணி
 ஆகமும் பாகமும் பொன்
 செந்தேன் மலரும் அலர்கதிர்
 ஞாயிறும் திங்களுமே.

திங்கட் பகவின் மணம்நாறும்
 சீறடி சென்னிவைக்க
 எங்கட்கு ஒருதவம் எய்தியவா
 எண்ணிறந்த விண்ணோர்
 தங்கட்கும் இந்தத் தவம்எய்துமோ
 தரங்கக் கடலுள்
 வெங்கட் பணியணை மேல்துயில்
 கூரும் விழுப்பொருளே

பொருளே பொருள்முடிக்கும் போகமே
 அருள் போகம் செய்யும்
 மருளே மருளில் வரும் தெருளே
 என்மனத்து வஞ்சத்து
 இருள் ஏதும் இன்றி ஒளிவெளி
 யாகியிருக்கும் உன்றன்
 அருள் ஏது அறிகின்றிலேன்
 அம்புயாதனத்து அம்பிகையே

கைக்கே அணிவது கன்னலும்
 பூவும் கமலம் அன்ன
 மெய்க்கே அணிவது வெண்முத்து
 மாலை விட அரவின்
 பைக்கே அணிவது பன்மணிக்
 கோவையும் பட்டும் எட்டுத்
 திக்கே அணியும் திருவுடை
 யான் இடம் சேர்பவளே

பவளக் கொடியில் பழுத்தசெவ்
 வாயும் பனிமுறாவல்
 தவளத் திருநகையும் துணையா
 எங்கள் சங்கரனைத்
 துவளப் பொருது துடியிடை
 சாய்க்கும் துணைமுலையாள்
 அவளைப் பணிமின் கண்டர்
 அமராவதி ஆளுகைக்கே

ஆளுகைக்கு உன்தன் அடித்
 தாமரைகள் உண்டு அந்தகன்பால்
 மீளுகைக்கு உன்தன் விழியின்
 கடையுண்டு மேல்இவற்றின்
 மூளுகைக்கு என்குறை நின்குறையே
 அன்று முப்புரங்கள்
 மாளுகைக்கு அன்பு தொடுத்தவில்
 லான்பங்கில் வாள்நுதலே

வாணுதல் கண்ணியை விண்ணவர்
 யாவரும் வந்திறைஞ்சிப்
 பேணுதற்கு எண்ணிய எம்பெரு
 மாட்டியைப் பேதைநெஞ்சில்
 காணுதற்கு அண்ணியள் அல்லாத
 கன்னியை காணும் அன்பு
 பூணுதற்கு எண்ணிய எண்ணம் அன்றோ
 முன்செய் புண்ணியமே

புண்ணியம் செய்தனமே மனமே
 புதுப்பூங்குவளைக்
 கண்ணியும் செய்ய கணவரும்
 கூடிதம் காரணத்தால்
 நண்ணி இங்கேவந்து தம்
 அடியார்கள் நடுவிருக்கப்
 பண்ணி நம் சென்னியின்மேல்
 பத்ம்பாதம் பதித்திடவே

இடங்கொண்டு விம்மி இணைகொண்டு
 இறுகி இளகி முத்து
 வடங்கொண்ட கொங்கைமலைகொண்டு
 இறைவர் வலியநெஞ்சை
 நடங்கொண்ட கொள்கை நலங்கொண்ட
 நாயகி நல்லரவின்
 படங்கொண்ட அல்துல் பனிமொழி
 வேதப்பரிபுரையே

பரிபுரச் சீறடிப் பாசாங்குசை
 பஞ்சபாணி இன்சொல்
 திரிபுர சுந்தரி சிந்திர
 மேனியள் தீமைநெஞ்சில்
 புரிபுர வஞ்சரை அஞ்சக்
 குனிபொருப்புச் சிலைக்கை
 ளரிபுரை மேனி இறைவர்செம்
 பாகத்து இருந்தவளே

தவளே இவள் எங்கள்
 சங்கரனார் மனைமங்கலமாம்
 அவளே அவர்தமக்கு அன்னையும்
 ஆயினள் ஆகையினால்
 இவளே கடவுளர் யாவர்க்கும்
 மேலை இறைவியுடமாம்
 துவளேன் இனிஒரு தெய்வமுண்
 டாகமெய்த் தொண்டுசெய்தே

தொண்டு செய்யாது நின்றாதம்
 தொழாது துணிந்திச்சையே
 பண்டு செய்தார் உளரோ இலரோ
 அப்பரிசு அடியேன்
 கண்டு செய்தால் அதுகைதவமோ
 அன்றிச் செய்தவமோ
 தொண்டு செய்தாலும் பொறுக்கைநன்றே
 பின் வெறுக்கை அன்றே

வெறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்
 தம்மடியாரை மிக்கோர்
 பொறுக்கும் தகைமை புதியதன்றே
 புதுநஞ்சை உண்டு
 கறுக்கும் திருமிடற்றான் இடப்பாகம்
 கலந்த பொன்னே
 மறுக்கும் தகைமைகள் செய்யினும்
 யான் உன்னை வாழ்த்துவனே.

வாழும் படியொன்று கண்டுகொண்டேன்
 மனத்தே ஒருவர்
 வீழும் படியன்று விள்ளும்படி
 யன்று வேலைநிலம்
 ஏழும் பருவரை எட்டும்
 எட்டாமல் இரவுபகல
 துழும் சுடர்க்கு நடுவே
 கிடந்த சுடர்கின்றதே

சுடரும் கலைமதி துன்றும்
 சடைமுடிக்குன்றில் ஒன்றிப்
 படரும் பரிமளப் பச்சைக்
 கொடியைப் பதித்து நெஞ்சில்
 இடரும் தவிர்த்திமைப் போதிருப்பார்
 பின்னும் எய்துவரோ
 குடரும் கொழுவும் குருதியும்
 தோயும் குரம்பையிலே.

குரம்பை அடுத்துக் குடிபுக்க
 ஆவிவெங் கூற்றுக்கிட்ட
 வரம்பை அடுத்து மறுகும் அப்போது
 வளைக்கை அமைத்து
 அரம்பை யடுத்த அரிவையர்
 சூழவந்து அஞ்சல் என்பாய்
 நரம்பை அடுத்த இசைவடி
 வாய்நின்ற நாயகியே

நாயகி நான் முகி நாராயணி
 கைநளின்பஞ்சு
 சாயகி சாம்பவி சங்கரி
 சாமளை சாதிநச்சு
 வாயகி மாலினி வாராகி
 சூலினி மாதங்கிஎன்றாய
 கியாதி உடையாள் சரணம்
 அரண் நமக்கே.

அரணம் பொருள் என்று அருள்
 ஒன்றிலாத அசுரர்தங்கள்
 முரண் அன்று அழியமுனிந்த
 பெம்மானும் முகுந்தனுமே
 சரணம் சரணம் எனநின்ற
 நாயகிதன் அடியார்
 மரணம் பிறவி இரண்டும் எய்தார்
 இந்த வையகத்தே.

வையகம் துரகம் மதகரி
 மாமகுடம் சிவிகை
 பெய்யும் கனகம் பெருவிலை
 ஆரம் பிறைமுடித்த
 ஐயன் திருமனையாள் அடித்
 தாமரைக்கு அன்புமுன்பு
 செய்யும் தவமுடையார்க்கு
 உளவாகிய சின்னங்களே

சின்னஞ் சிறிய மருங்கினில்
 சாத்திய செய்யபட்டும்
 பென்னம் பெரிய முலையும்
 முத்தாரமும் பிச்சிமொய்த்த
 கன்னங் கரிய குழலும் கண்
 மூன்றும் கருத்தில்வைத்துத்
 தன்னந் தனி இருப்பார்க்கிது
 போலும் தவமில்லையே

மின்னா யிரம் ஒரு மெய்வடி
 வாகி விளங்குகின்ற
 அன்னாள் அகமகிழ் ஆனந்த
 வல்லி அருமறைக்கு
 முன்னாய் நடுவெங்குமாய் முடிவாய
 முதல்வி தன்னை
 உன்னாது ஒழியினும் உன்னினும்
 வேண்டுவது ஒன்றில்லையே

ஒன்றாய் அரும்பிப் பலவாய்
 விரிந்து இவ்வுலகெங்குமாய்
 நின்றாள் அனைத்தையும் நீங்கிநிற்பாள்
 என்றன் நெஞ்சினுள்ளே
 பொன்றாது நின்று புரிகின்றவா
 இப்பொருள் அறிவார்
 அன்று ஆலிலையில் துயின்ற
 பெம்மானும் என்ஐயனுமே

ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி
 கொண்டு அண்டமெல்லாம்
 உய்ய அறம்செயும் உன்னையும்
 போற்றி ஒருவர்தம்பால்
 செய்ய பசுந்தமிழ்ப் பாமாலையும்
 கொண்டு சென்றுபொய்யும்
 மெய்யும் இயம்பவைத்தாய் இதுவோ
 உன்றன் மெய்யருளே

அருணாம் புயத்தும் என் சித்தாம்
 புயத்தும் அமர்ந்திருக்கும்
 தருணாம் புயமுலைத்தையல்
 நல்லாள் தகை சேர்நயனக்
 கருணாம் புயமும் வதனாம்
 புயமும் கரம்புயமும்
 சரணாம் புயமும் அல்லால்
 கண்டிலேன் ஒரு தங்சமுழே

தஞ்சம் பிறிதில்லை ஈதல்ல
 தென்றுள் தவநெறிக்கே
 நெஞ்சம் பயில நினைக்கின்றிலேன்
 ஒற்றை நீள் சிலையும்
 அஞ்சம்பும் இக்கு அலராக நின்றாய்
 அறியார் எனினும்
 பஞ்சஞ்சம் மெல்லடியார் அடியார்
 பெற்ற பாலரையே

பாலினும் சொல் இனியாய் பனி
 மாமலர்ப் பாதம் வைக்க
 மாலினும் தேவ்வணங்க நின்றோன்
 கொன்றை வார்சடையின்
 மேலினும் கீழ்நின்று வேதங்கள்
 பாடும்மெய்ப் பீடம் ஒரு
 நாலினும் சாலநன்றோ அடியேன்
 முடை நாய்த்தலையே

நாயே னையும் இங்கொரு
 பொருளாக நயந்துவந்து
 நீயே நினைவின்றி ஆண்டு கொண்டாய்
 நினை உள்ளவண்ணம்
 பேயேன் அறியும் அறிவுதந்தாய்
 என்ன பேறுபெற்றேன்
 தாயே மலைமகளே செங்கண்
 மால்திருத் தங்கைச்சியே

தங்கச் சிலைகொண்டு தானவர்
 முப்புரம் சாய்த்துமத
 வெங்கண் கரியுரி போர்த்து
 செஞ்சேவகன் மெய்யடையக்
 கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட
 நாயகிகோகனகச்
 செங்கைக் கரும்பும் மலரும் எப்
 போதும் என் சிந்தையயே

தேறும் படிசில ஏதுவும்
 காட்டி முன் செல்கதிக்குக்
 கூறும் பொருள் குன்றில் கொட்டும்
 தறி குறிக்கும் சமயம்
 ஆறும் தலைவி இவளாய்
 இருப்பது அறிந்திருந்தும்
 வேறும் சமயம் உண்டென்று
 கொண்டாடிய வீணருக்கே

ணே பலிகவர் தெய்வங்கள்
 பால்சென்று மிக்க அன்பு
 பூணேன் உனக்கு அன்பு பூண்டு
 கொண்டேன் நின்புகழ்ச்சியன்றிப்
 பேணேன் ஒரு பொழுதாம் திரு
 மேனிப்ர காசமன்றிக்
 காணேன் இருநில மும் திசை
 நான்கும் ககனமுமே

ககனமும் வானும் புவனனமும்
 காணவிற் காமன் அங்கம்
 தகனம்முன் செய்த தவப்பெரு
 மாற்குத் தடக்கையும் செம்
 முகனும் முந்தநான் கிருமூன்றெனத்
 தோன்றிய மூதறிவின்
 மகனும் உண்டாயதன்றோ வல்லி
 நீசெய்த வல்லபமே

வல்லபம் ஒன்றறியேன் சிறியேன்
 நின் மலரடிச்செம்
 பல்லவம் அல்லது பற்றொன்றி
 லேன் பசும் பொற்பொருப்பு
 வில்லவர் தம்முடன் வீற்றிருப்பாய்
 வினையேன் தொடுத்த
 சொல்லவ மாயினும் நின்திரு
 நாமங்கள் தோத்திரமே

தோத்திரம் செய்து தொழுதுமின்
 போலும்நின் தோற்றம் ஒரு
 மாத்திரைப் போதும் மனத்தில்
 வையாதவர் வண்மைகுலம்
 கோத்திரம் கல்வி குணம்குன்றி
 நாளும் குடில்கள்தொறும்
 பாத்திரம் கொண்டு பலிக்குழலா
 நிற்பர் பாரெங்குமே

பாரும் புனலும் கனலும் வெங்
 காலும் படர்விசும்பும்
 ஊரும் முருகு சுவையொளி
 ஊறுஒலி ஒன்றுபடச்
 சேரும் தலைவி சிவகாம
 சுந்தரி சீறடிக்கே
 சாரும் தவமுடையார்
 படைபுாத தனமில்லையே

தனம் தரும் கல்விதரும் ஒரு
 நாளும் தளவ்வறியா
 மனம் தரும் தெய்வ வடிவுந்
 தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம்தரும் நல்லன எல்லாம்
 தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனம்தரும் பூங்கழலாள்
 அபிராமி கடைக்கண்களே.

கலைகளில் வல்லமை பெற
 கண்களிக் கும்படி கண்டுகொண்
 டேன் கடம் பாடவியில்
 பண்களிக்கும் குரல் வீணையும்
 கையும் பயோதரமும்
 மண்களிக்கும் பச்சை வண்ணமும்
 ஆகிமதங்கர்குலப்
 பெண்களில் தோன்றிய எம்பெரு
 மாட்டிதன் பேரழகே

அழகுக்கு ஒருவரும் ஒவ்வாத
 வல்லி அருமறைகள்
 பழகிச் சிவந்த பதாம்ப்யுத்
 தாள் பனிமாமதியின்
 குழவித் திருமுடிக் கோமள
 யாமளைக் கொம்பிருக்க
 இழவுற்று நின்றநெஞ் சேயிரங்கேல்
 உனக் கென்குறையே

என்குறை தீரநின்று ஏத்துகின்
 றேன் இனியான்பிறக்கின்
 நின்குறையே அன்றியார்துறை
 காண் இருநீள்விசம்பின்
 மின்குறை காட்டி மெலிகின்ற
 நேரிடை மெல்லியலாய்
 தன்குறை தீரளங் கோன்சடை
 மேல்வைத்த தாமரையே

தாமம் கடம்புபடைபஞ்ச
 பாணம் தனுக்கரும்பு
 யாமம் வயிரவர் ஏத்தும்
 பொழுது எமக்கென்று வைத்த
 சேமம் திருவடி செங்கைகள்
 நான்கு ஒளி செம்மையம்மை
 நாமம் திரிபுரை ஒன்றோடு
 இரண்டு நயனங்களே

நயனங்கள் மூன்றுடை நாதனும்
 வேதமும் நாரணனும்
 அயனும் பரவும் அபிராம
 வல்லி அடியிணையைப்
 பயன்என்று கொண்டவர் பாவையர்
 ஆடவும் பாடவும் பொன்
 சயனம் பொருந்து தமனியக்
 காவினில் தங்குவரே

தங்குவர் கற்பகத் தருவின்
 நிழலில் தாயரின்றி
 மங்குவர் மண்ணில் வழுவாப்
 பிறவியை மால்வரையும்
 பொங்குவர் ஆழியும் ஈரேழ்
 புவனமும் பூத்தஉந்திக்
 கொங்கிவர் பூங்குழலாள் திரு
 மேனி குறித்தவரே

குறித்தேன் மனத்தில் நின்கோலம்
 எல்லாம் நின் குறிப்பறிந்து
 மறித்தேன் மறலி வருகின்ற
 நேர்வழி வண்டுகிண்டி
 வெறித்தேன் அவிழ்கொன்றை வேணிப்
 பிரான் ஒரு கூற்றைமெய்யில்
 பறித்தே குடிபுகுதும் பஞ்ச
 பாண பயிரவியே

பயிரவி பஞ்சமி பாசாங்
 குசைபஞ்ச பாணி வஞ்சர்
 உயிரவி உண்ணும் உயர்சண்டி
 காளி ஒளிரும் கலா
 வயிரவி மண்டலி மாலினி
 சூலி வாராகியென்றே
 செயிரவி நான்மறை சேர்திரு
 நாமங்கள் செப்புவரே

செப்பும் கனக கலசமும்
 போலும் திருமுலைமேல்
 அப்பும் களப அபிராம
 வல்லி அணிதரளக்
 கொப்பும் வயிரக் குழையும்
 விழியின் கொழுங்கடையும்
 துப்பும் நிலவும் எழுதிவைத்தேன்
 என் துணைவிழிக்கே

விழிக்கே அருளுண்டு அபிராம
 வல்லிக்கு வேதம் சொன்ன
 வழிக்கே வழிபட நெஞ்சுண்டு
 எமக்கு அவ் வழிகிடக்க
 பழிக்கே சுழன்று வெம்பாவங்களே
 செய்து பாழ்நரகக்
 குழிக்கே அழுந்தும் கயவர்தம்
 மோடென்ன கூட்டினியே

கூட்டியவா என்னைத் தன்னடி
 யாரில் கொடியவினை
 ஓட்டியவா என்கண் ஓடியவா
 தன்னை உள்ளவண்ணம்
 காட்டியவா கண்ட கண்ணும்
 மனமும் களிக்கின்றவா
 ஆட்டியவா நடம் ஆடகத்
 தாமரை ஆரணங்கே

அணங்கே அணங்குகள் நிற்பரி
 வாரங்கள் ஆகையினால்
 வணங்கேன் ஒருவரை வாழ்த்துகிலேன்
 நெஞ்சில் வஞ்சகரோடு
 இணங்கேன் எனது உனது என்று
 இருப்பார்சிலர் யாவரொடும்
 பிணங்கேன் அறிவொன்றி லேன்என்
 கண்நீவைத்த பேரளியே

அளியார் கமலத்தில் ஆரணங்கே
 அகிலாண்டமும் நின்
 ஒளியாக நின்ற ஒளிர் திரு
 மேனியை உள்ளுதொறும்
 களியாகி அந்தக் கரணங்கள்
 விம்மிக் கரைபுரண்டு
 வெளியாய் விடின் எங்ஙனே மறப்பேன்
 நின் விரகினையே

விரவும் புதுமலர் இட்டு நின்
 பாத விரைக்கமலம்
 இரவும் பகலும் இறைஞ்சவல்லார்
 இமையோர் எவரும்
 பரவும் பதமும் அமிரா
 வதமு ம்பகீரதியும்
 உரவும் குலிசமும் கற்பகக்
 காவும் உடையவரே

உடையானை ஒல்குசெம்பட்டு
 உடையானை ஒளிமதிச்செஞ்
 சடையானை வஞ்சகர் நெஞ்சடை
 யானைத்தயங்கும் நுண்ணூல்
 இடையானை எங்கள் பெம்மான்
 இடையானை இங்குஎன்னை இனிப்
 படையானை உங்களையும் படையா
 வண்ணம் பார்த்திருமே

பார்க்கும் திசைதொறும் பாசாங்
 குசமும் பனிச்சிறைவண்டு
 ஆர்க்கும் புதுமலர் ஐந்தும்
 கரும்பும்என் அல்லல்எல்லாம்
 தீர்க்கும் திரிபுரையாள் திரு
 மேனியும் சிற்றிடையும்
 வாரக்குங்கும முல்லையும் முலைமேல்
 முத்துமாலையுமே

மாலயன் தேட மறைதேட
 வானவர்தேட நின்ற
 காலையும் சூடகக் கையையும்
 கொண்டு கதித்தகப்பு
 வேலை வெங்காலன் என்மேல்
 வீடும்போது வெளிநில்கண்டாய்
 பாலையும் தேனையும் பாகையும்
 போலும் பணிமொழியே

மொழிக்கும் நினைவுக்கும் எட்டாத
 நினைந்திருமூர்த்தி என்றன்
 விழிக்கும் வினைக்கும் வெளிநின்ற
 தால் விழியால் மதனை
 அழிக்கும் தலைவர் அழியா
 விரத்தை அண்டமெல்லாம்
 பழிக்கும் படியொரு பாகம்
 கொண்டாளும் பராபரையே

பரமென்று உனை அடைந்தேன்
 தமிழேனும் உன்பத்தருக்குள்
 தரமன்று இவன் என்று தள்ளத்
 தகாது தரியலர்தம்
 புரம் அன்று எரியப் பொருப்புவில்
 வாங்கிய போதில் அயன்
 சிரம் ஒன்று சென்றகையான் இடப்
 பாகம் சிறந்தவளே

சிறக்கும் கமலத் திருவேநின்
 சேவடி சென்னிவைக்கத்
 துறக்கம் தரும்நின் துணை வரும்
 நீயும் துரியம் அற்ற
 உறக்கம் தரவந்து உடம்போடு
 உயிர் உற வற்றறிவு
 மறக்கும் பொழுதென் முன்னே
 வரல்வேண்டும் வருந்தியுமே

வருந்தா வகை என்மனத்
 தாமமரையினில் வந்துபுகுந்து
 இருந்தாள் பழைய இருப்பிடமாக
 இனி எனக்குப்
 பொருந்தாது ஒருபொருள் இல்லை
 விண்மேவும் புலவருக்கு
 விருந்தாக, வேலை மருந்தானதை
 நல்கும் மெல்லியலே

மெல்லிய நுண்ணிடை மின் அனை
யானை விரிசடையோன்
புல்லிய மென்முலை பொன் அனை
யானைப் புகழ்ந்து மறை
சொல்லிய வண்ணம் தொழுமடி
யாரைத் தொழுமவர்க்குப்
புல்லியம் ஆர்த்தெழ வெண்பகடு
ஊரும்பதம் தருமே.

பதத்தே உருகி நன்பாதத்திலே
மனம்பற்றி உன்றன்
இதத்தே ஒழுக அடிமைகொண்
டாய் இனியான் ஒருவர்
மதத்தே மதிமயங் கேன் அவர்
போனவழியும் செல்லேன்
முதத்தேவர் மூவரும் யாவரும்
போற்றும் முகழ்நகையே

நகையே இஃதிந்த ஞாலம்எல்
லாம்பெற்ற நாயகிக்கு
முகையே மகிழ்முலை மானே
முதுகண் முடிவில் அந்த
வகையே பிறவியும் வம்பே
மலைமகள் என்பது தாம்
மிகையே இவள்தன் தகைமையை
நாடி விரும்புவதே

விரும்பித் தொழும் அடியார்விழி
நீர்மல்கி மெய்புகம்
அரும்பித் ததும்பிய ஆனந்த
மாகி அறிவிழந்து
சுரும்பிற் களித்து மொழிதடு
மாறிமுன் சொன்னஎல்லாம்
தரும்பித்தர் ஆவரென்றால்
அபிராமி சமயம்நன்றே.

நன்றே வருகினும் தீதே
விளைகினும் நான் அறிவது
ஒன்றேயும் இல்லை உனக்கே
பரம்எனக்கு உள்ளஎல்லாம்
அன்றே உனதென்று அளித்து
விட்டேன் அழியாதகுணக்
குன்றே அருட்கடலே இம
வான்பெற்ற கோமளமே

கோமள வல்லியை அல்லியந்
தாமரைக் கோயில்வையும்
யாமள வல்லியை ஏதம்
இலாளை எழுதரிய
சாமள மேனிச் சகலகலா
மயில் தன்னைத்தம்மால்
ஆமளவும் தொழுவார்எழு
பாருக்கும் ஆதிபரே

ஆதித்தன் அம்புலி அங்கி
குபேரன் அமரர்தங்கோன்
போதிற் பிரமன் புராரி
முராரி பொதியமுனி
காதிப் பொருபடைக் கந்தன்
கணபதி காமன்முதல்
சாதித்த புண்ணியர் எண்ணிலர்
போற்றுவர் தையலையே

தைவந்து நின் அடித்தாமரை
துடிய சங்கரற்குக்
கைவந்த தீயும் தலைவந்த
ஆறும் கரந்ததெங்கே
மெய்வந்த நெஞ்சின் அல்லால்
ஒருகாலும் விரகர்தங்கள்
பொய்வந்த நெஞ்சில் புகலறியா
மடப் பூங்குயிலே

குயிலாய் இருக்கும் கடம்பா
 டவியிடை கோலவியக்
 மயிலாய் இருக்கும் இமயாசலத்
 திடை வந்துதித்த
 வெயிலாய் இருக்கும் விசும்பில்
 கமலத்தின் மீதன்மமாம்
 கயிலாய ருக்கு அன்றுஇமவான்
 அளித்த கனங்குழையே

குழையைத் தழுவிய கொன்றையந்
 தார்மழ் கொங்கைவல்லி
 கழையைப் பொருத திருநெடுந்
 தோளும் கரும்புவில்லும்
 விழையப் பொருதிறல் வேரியம்
 பாணமும் வெண்ணகையும்
 உழையைப் பொருக்கண்ணும் நெஞ்சில்
 எப்போதும் உதிக்கின்றவே

ஆத்தானை எங்கள் அபிராம
 வல்லியை அண்டமெல்லாம்
 பூத்தானை மாதாளம் பூநிறத்
 தானை புவி அடங்கக்
 காத்தானை அங்குச பாசாங்
 குசமும் கரும்பும் அங்கை
 சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத்
 தொழுவார்க்கு ஒருதீங்கில்லையே

கௌ ரி கா ப் பு

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய் புனைவதற்கு
என்னிற் றருள்செய் எலிவாகனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடுபொருட்குற்றம் சோர்வுதரும்
எக்குற்றமும் வராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாதாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்த்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாய் முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன்மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியெல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்

விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
 அம்மா உமையணைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத்திகைப்போக்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்.
 காப்பைப்புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப்புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகாதேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப்புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடன்தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத்தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத்தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மாகனிவுடனே பாருமம்மா
 பால், பழங்கள், வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகாதேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 விந்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றி விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொடர்தெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்

நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமைமுடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டுக் என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச்செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டுகடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற்கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபதுநாள் வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலன் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்முல ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக

ரஹண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
 விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹண்பவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யாளு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்குகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செகண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர

நிரிரிரி நிரிரிரி நிரிரிரி நிரிரி

டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு

விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து

என்தனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்

லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்

என்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க

என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க

பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க

அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க

கதிர்வே லிரண்டும் கண்ணினைக் காக்க

விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க

நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க

பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க

செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க

கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க

என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க

மார்பை இர்த்தின வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க

வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க

பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க

பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க

சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க

நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க

ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்கப்
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங் காரரு மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஒதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தானெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிசெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயி ரங்கம்

ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் மருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை

நேச முடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்ற வளாமே
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்என் மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன்ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்எழில் பெறுவர்

எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டி டும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஎனது உள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துஉண வாசச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள்ள எந்தனது உள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

நினைக்க முத்தியளிக்கும் திருவருணையில், பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் பிரபுடதேவ மகாராஜன் காலத்தில் முத்தம்மையாருடைய திருவுதரத்திலே ஆதியம்மையாருக்கும் இளவலாக ஆறுமுகப்பெருமான் திருவருளால் தெய்வக் கருவாகத் தோன்றி, உத்தராயணம் பிறந்த ஆறாவது பெளர்ணமியில் அஞ்ஞான இருளை மாய்க்கும் மெய்ஞ்ஞான பாடுவாகத் திருவவுதரித்து, அருணகிரியார் என்ற திருநாமத்துடன் சுவாமிகள் வளர்வாராயினர், இளமைப் பருவத்திலேயே தாய் கந்தவேள் கழலிணையில் கலந்தனர்.

திருமுருகன் திருவருள் கைகூடாமையால் தமது இளமைப் பருவத்தில் மாயா நெறிப்பட்டு அதனால் பிணியுற்று வருந்தி, வல்லாளன் கோபுரத்தினின்றும் கீழே விழ. ஆபத்தில் அஞ்சேல் என்ற ஆறுமுகக் கடவுள் அடியார் திருவடிவுடன் வெளிப்பட்டு, அவரைத் தாங்கிச் 'சும்மா இரு சொல்லற' என்ற மொளன மந்திரோபதேசம் புரிந்து மறைய, அருணகிரியார் பிணி நீங்கி வச்சிரதேகம் பெற்று நிருவிசுரப் சமாதியில் நிலைத்திருந்தனர்.

வுள்ளி மணவாளன் புள்ளிமயில்மேல் தோன்றித் திருப்புகழைப் பாட 'முத்தைத்தரு' என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்க, அருணகிரியார் கடல்மடை திறந்த வெள்ளம்போல் தடைபடாத தனி வாக்கு பெற்றுப் பெருமான் பணித்தவண்ணம் வயலூர் சென்று பொய்யாக் கணபதியைத் தொழுது 'கைத்தல', பக்கரை' முதலிய திருப்புகழ்ப் பாக்களைப் பாடி, ஆறாதாரங்களையும் அமைத்து ஆறுபடை வீட்டு முறையாகத் திருப்புகழைப் பாடுவாராயினர்.

முருகப்பெருமான் எழுந்தருளிய திருத்தலங்கள்தோறும் சென்று திருப்புகழாகிய திருவலங்கலைப் பன்னிரு புயத்திலும் சூட்டுவாராயினர். சிதம்பரம், கொடுங்குன்றம், செந்தில், தணிகை முதலிய தலங்களில் திருநடன கோலமுங் கண்டு களித்தனர். புழநியில் ஜெபமாலை பெற்றனர். புலவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வில்லிபுத்தூராரசர் சந்தித்து கந்தரந்தாதி பாடி வென்று கர்னதானம் புரிந்தனர். திருவேரகத்தில் உடன்பிறந்தவனாகிய

ஆதியம்மையாருக்குக் கந்த உலகத்தை நல்கினர். திருவருணையில். செருக் கிருந்த சம்பந்தாண்டாணை வாதில் வென்று கம்பத்தினையனாராகக் கந்தவேளை வரவழைத்துப் பிரபுட தேவனாதியாவருக்குங் காட்டி இன்னருள் புரிந்தனர்.

திருப்புகழாகிய தெய்வ இளங் கதிரொளியை எங்கணும் பரவச் செய்து முடிவில் சுசு சொருபமுற்று முருகவேள் திருக்கரத்தமர்ந்தனர்.

அவர் பாடிய பிற நூல்கள், திருவகுப்பு, கந்தரந்தாதி, கந்தரலங்காரம், கந்தரநூபுதி, வேல், மயில், சேவல் விருத்தங்கள் முதலியனவாம் இவர் பாடிய திருப்புகழின் எண் பதினாறாயிரம்.

எம்மருணை கிரிநாத ரோது
புதினாறாயிரந் திருப்புக முழுதுமே
-வரகவி மார்க்கசகாயதேவர்

வாக்கிற் சிறந்தவர் அருணகிரிநாதரே என்பதை,

"வாக்கிற் கருணகிரி வாதலு ிகனிவில்
தாக்கிற் நிருஞான சம்பந்தர் - நேர்க்கிருகு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்கச் சுந்தரனார்
சொற்குறுதிக் கப்பரெனச் சொல்"

என்ற திருவிருத்தாலும், கருணையின் மிக்கவர் என்பதைக் "கருணைக்கு அருணகிரி" என்பதாலும் உணர்க.

அருணகிரிநாதருடைய பெருமை எம்மனோரால் எடுத்தியம்பற்பாலதன்று. அநூபுதிச் செல்வராகிய தாயுமான அடிகள் துதிப்பன வற்றால் ஒருவாறுணர்க.

"ஐயா அருணகிரி அப்பா உனைப்போல
மேய்யாக ஓர்சொல் விளம்பினாயார்? வையத்தோர்
காற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னனையார் முக்கணைந்தை
நூற்றிசைக்குங் கைகாட்டி னான்.

"கந்தரநு பூதிபெற்றுக் கந்தரநு பூதிசொன்ன
ஏந்தையருள் நாடி இருக்குநாள் எந்நாளோ !

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி

கைகத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவலற்பொரி
 கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
 கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
 கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்
 மத்தமு மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன்
 மற்பொரு திரள்புய மதயானை
 மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
 மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
 முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
 முற்பட எழுதிய முதல்வவோனே
 முப்புரம் எரிசெய்த அச்சிவன் உறையம்
 ஆச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
 ஆத்துய் ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 ஆப்புன மதனிடை இபமாகி
 ஆக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 ஆக்கண மணமருள் பெருமானே.
 உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி
 இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
 ஏன்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
 தம்பிதனக் காகவனத் தனைவோனே
 தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
 அன்பர்தமக் காணநிலைப் பொருளாளே
 ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை மிட்டநடை
 பட்சியெனு முகர்துர கமுநீபம்
 பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய
 பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்
 திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
 சிற்றடியு முற்றியப னிருதோளும்
 செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு
 செப்பெனள னக்கருக்கை மறவேனே
 இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்
 ஏட்பொரிய வற்றுவரை இளநீர்வண்

டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
 விக்கிநச மர்த்தனெனும் அருளாழி
 வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே.

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
 அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
 முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர எனவோதும்
 முக்கட்பர மற்குச் சுருதியின்
 முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
 முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் அடிபேணப்
 புத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
 ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
 பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் இரவாகப்
 பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
 பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
 பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வதும் ஒருநாளே
 தித்தித்தெய ஒத்தப் பரிபுர
 நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
 திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு கழுதாடத

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
 சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக
 கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
 குக்குக்கு குக்குக் குக்குகு
 குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

எனவோதக்

முதுகுகை.

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்
 காலினார் தந்துடன்
 காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்
 கானமே பின்தொடர்ந்
 குலம்வான் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்
 குடுதோ ஞந்தடந்
 தூயதான் தண்டையுங் காண ஆர் வஞ்செயுந்
 தோகைமேல் கொண்டுமுன்
 ஆலகா லம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்
 தேவர்வா முன்றுகந்
 ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்
 தாதிமா யன்றனன்
 சாலிசேர் சங்கினம் வாவிசூழ் பங்கயஞ்
 சாரலார் செந்திலம்
 தாவுகு ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்
 தாரைவே லுந்திடும்

கொடுபோகக்

தலறாமுன்

திருமார்பும்

வரவேணும்

தமுதீயும்

மருகோனே

பதிவாழ்வே

பெருமாளே.

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி
 சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி
 முஞ்சர்மனனை வாசல் தேடித் தேடி
 முந்தைவினை யேவ ராமற் போக
 மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக
 முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு
 திந்திதிமி தோதி தீதிக் தீதி

யுழலாதே

முணைமீதே

தந்ததன தான தானத் தான
 செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு நடமாடுஞ்
 செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோகை
 துங்கஅரு கூல பார்வைத் தீர
 செம்பொன்மயில் மீதி லேயெப் போது வருவாயே
 அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார
 செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார
 அண்டருப கார சேவற் கார முடிமேலே
 அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார
 குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார
 அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார எழிலான
 சிந்தூரமன் மேவு போகக் கார
 விந்தைகுற மாது வேளைக் கார
 செஞ்சொலடி யார்கள் வாரக் கார எதிரான
 செஞ்சமரை மாபு மாயக் கார
 துங்கரண குர குறைக் கார
 செந்தில்நகர் வாழு மாண்மைக் கார பெருமானே.

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு
 கண்கள்குழல் கொண்டல் என்று பலகாலும்
 கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரிந்து
 கங்குல்பகல் என்று நின்று விதியாலே
 பண்டைவினை கொண்டுமுன்று வெந்துவிழுக்கின்றல் கண்டு
 பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
 பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
 பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்
 வண்டுபடு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி யிண்டு
 வம்பினைய டைந்து சந்தின் மிகழுழ்கி
 வஞ்சியைமு னிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
 வந்தழகு டன்க லந்த மணிமாள்பா
 திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
 செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே
 சென்றகரர் அஞ்ச வென்று குன்றிடைம ணம்பு ணர்ந்து
 செந்தில் நகர் வந்தமர்ந்த பெருமானே

பாதி மதிநதி போது மணிசடை
 நாத ரருளிய
 பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்
 பாதம் வருடிய
 காது மொருவிழி காக முறஅருள்
 மாய னரிதிரு
 கால னெனையணு காம லுனதிலு
 காலில் வழிபட
 ஆதி அயனொடு தேவர் சுருல
 காளும் வகையுறு
 ஆடு மயிலினி லேறி யமர்கள்
 சூழ வரவர
 சூத மிகவளர் சோலை மருவுசு
 வாமி மலைதனி
 சூர னுடலற வாரி சுவறிட
 வேலை விடவல

குமரேசா
 மணவாளா
 மருகோனே
 அருள்வாயே
 சிறைமீளா
 மிளையோனே
 லுறைவோனே
 பெருமானே.

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யஇரு
கைப்புறத்தில் ஏந்தி கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி?

முந்திக் தவம்கிடந்து முந்நூறுநாள் சுமந்தே
அந்தி பகலாய்ச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்மூட்டு வேன்.

வட்டிலும் தொட்டிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டு வேன்!

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டு வேன்!

அரிசியோ நான் இருவேன்? ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகமிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு.

அள்ளி இருவது அரிசியோ ! தாய் தலைமேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனே கூசாமல்? - மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே என அழைத்த வாய்க்கு.

முன்னைஇட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென் இலங்கையிலே
அன்னை இட்டதீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இடத்தீ மூள்க மூள்கவே!

வேகுதே தீயதனில்: வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ! -மகாக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டில் என்னைக்
கருதி வளர்தெடுக்க கை!

வெந்தாளோ சோணாகிரி வித்தகா! நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ! என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்துவரம் கிடந்துஎன்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்!

வீற்றிருந்தாள் அன்னை, வீதிதனில் இருந்தாள்!
நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீறானாள் - பால்தெளிக்க
எல்லரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்!

பட்டினத்தர் பாடல்

காயமேயிது பொய்யடா - சிவ
காற்றடைத்த பையடா
மாயனார் குயவன் செய்த
மண்ணை பாண்டம் ஓட்டா

காயமே

உப்பு மண்ணும் ஓட்டை மூங்கில்
ஓட்டி வைத்த கூட்டா
உளுத்த நரம்பும் வெளுத்த தோலும்
இழுத்துக் கட்டிய கூட்டா.

காயமே

குப்பை கீரை முளைத்தது போல்
கூடு கட்டின காட்டா
கொழுத்த நரம்பும் பழுத்த தோலும்
இழுத்துக் கட்டிய கூட்டா.

காயமே

மனமே இந்தக் காயமீதில்
ஒன்பது கோட்டை வாசலடா
வெந்த சோறும் நொந்த காய்கள்
போட்டடைத்த பையடா

காயமே

புனல்களுறும் கேணியடா
பொய் நிறைந்த வீட்டா
காலையில் குளியாவிட்டால
நாற்றம் வீசும் ஓட்டா

காயமே

அஞ்சு பஞ்ச பூதமே யிதில்
அல்லும் பகலும் வாசமே
ஆறு கரடி துஸ்ட புலிகள்
போரு செய்திடும் வாசமே

காயமே

பந்து போல் குதித்திடுமிவர்
பாச மேயிவர் நாசமே
எங்கள் குரு பாதம் போற்று
எடுத்துரைத்த காயமே

காயமே

அத்திமரத்தின் கனியைப் போல
ஆடுமே ஒரு ஸ்தூலமே
தட்சணத்தில் வேடரால்
தண்டெடுப்பது முன்னமே.

காயமே

தஞ்சை நகரில் வாழுகின்ற
தவநிலையைப் பாருமே
தம்பிமுனி சாமி சொல்லை
தடையில்லாமல் கேளுமே.

காயமே.

வியாவில் ஐயனார் கோவில்

ஐயனார் வழிபாடு ஈழத்தில் இருந்த பழைய வழிபாடுகளில் குறிப் பிடத்தக்கது. தமிழகத்தின் சேர நாட்டில் இவ்வழிபாடு மிக முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகிறது. சேர நாட்டு மக்கள் வடபகுதிக்கு வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முன்பே வர்த்தக நடவடிக்கைகள் காரணமாக வந்தனர். இவர்களின் வர்த்தக நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் கரை யோரத்துறைகளிலேயே இருந்து வந்தது. அந்நிலையில் ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகத்தில் நடந்து வந்த வர்த்தக நடவடிக்கைகளில் சேரமக்களின் பங்களிப்பு இருந்திருக்கலாம். இதுவே இவ் வழிபாடு காரை நகரிலும் ஏற்பட்டிருக்கக் காரணமாக இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வழிபாடு காவற்தெய்வத்தின் வழிபாடாகவே நடாத்தப்பட்டது. பொதுவாக ஊரின் புறத்திலே, வடமேற்குக் கரையிலுந்தான் ஐயனார் கோவில்கள் உண்டு. இவ்வகையில் காரைநகரின் மேற்குக் கரையில் வியாவில் ஐயனார் கோவில் அமைந்திருப்பது காரைதீவின் காவல் தெய்வமாக அமைக்கப்பட்டது என்பதைக் கூறுகிறது எனலாம். இக்கோவில் இங்கு குளக்கோட்டு மன்னனால் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. குளக்கோட்டு மன்னன் பற்றிய சில குறிப்புகளை இங்கு நோக்கலாம்.

கலிங்கத்து மாகன் இலங்கை வரும் போது அவனுக்குத் துணையாக வந்த பல உபராஜாக்களில் குறிப்பிடத்தக்க சோடகங்க தேவன் எனப் புகழ் பெற்ற சோழகங்கன் ஆவான். திருக்கோணேஸ்வரத்தில் மாகோனும் குளக்கோட்டனும்

இணைந்து மேற்கொண்ட நற்பணிகள் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் மாகோனுடைய ஆட்சி வடபகுதியிலும் நிலைத்திருந்ததைப் பூஜாவலிய என்ற பெளத்த நூல் சான்று பகிக்கின்றது. மாகனது படைகள் வட இலங்கையில் ஊரான் தொட்ட, வலிகாமம், தமிழ்ப்பட்டினம் (யாழ்ப்பாணம்) முதலிய இடங்களில் நிலை பெற்றிருந்ததாகப் பூஜாவலிய கூறுவதனால் குளக்கோட்டன் காரை தீவிலும் தனது சமயப்பணிகளைச் செய்திருப்பான் என்பதை உணரலாம். மேலும் குளக்கோட்டன் திருக்கோணேஸ்வரத்துக்குச் செய்த திருப்பணிகள் யாவும் முக்கியமானவை என்றும் அப்பணிகள் முடி வடைந்தவுடன் யாழ்ப்பாணஞ் சென்று அங்கிருந்து மாகோனின் பிரதிநிதியாக ஆட்சி செய்தான் என்றும் கூறப்படுகிறது. வடபகுதியில் மாகனின் ஆட்சி நிலவியதைக் கொட்கறிந்நன், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆகியோர் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் வியாவில் ஐயனார் கோவில் பற்றிய குறிப்பு ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக வந்த குருக்கள் மாரின் வழிவந்த சிவஜீ கவைத்தீஸ்வரக் குருக்களிடம் இருக்கும் ஏட்டுப் பிரதியில் காணப்படுகிறது.

போத்துக்கேயர் காலயுத்தி வருஷம் ஊர்காவற்றுறைக்கு வந்தார்கள். அநேக சைவசமயக் கோயில்களை இடித்துப் போட்டார்கள். இங்கேயுள்ள ஐயனார் கோயிலை இடிக்க வந்து கோபுரவாசலின் கதவைத் திறக்கப் போனார்கள். அவர்கள் வாயிலிருந்து இரத்தம் புறப்பட்டு இறந்துவிட்டார்கள்.

அந்த பயத்தினால் மறுபடி கோயிலை இடிக்க வரவில்லை. பறங்கியரசு வந்து 20 வருஷத்தின் மேல் பெரிய அம்மைநோய் வந்தது. அந்த நோயால் ஊர்களிலனைகம் பேர் இறந்துவிட்டார்கள். அந்த நேரத்திலகந்தரேசுவரக் குருக்களும் அவர் மனைவியும் இறந்துவிட்டார்கள். இங்கே வேறு குருக்கள்மார் ஒருவருமில்லை. கந்தரேசுவரக்குருக்களுக்கு

பின்னையில்லாதபடியால் அவரது சந்ததி அவ்வளவில் அற்றுப் போயிற்று. ஆம் மைநோய் அகலுவதற் காக முத்துத்தாண்டவரென்பவர் மணற்காடு என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் ஓர் முத்துமாரி ஆலயத்தை ஒரு மாசத்திற் கட்டி முடித்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து திருவிழா வேள்வி முதலியவைகள் செய்து முடிய அம்மைநோயும் குறைந்துவிட்டது. பறங்கிகள் தங்கள் சமயத்தின்படி எத்தனையோ ஆராதனை செய்தும் நோய் குறைய வில்லை. ஆனபடியால் அடியார்கள் செய்த வழிபாட்டைத் தடுக்க முடியவில்லை.

போர்த்துகீசராச்சியம் போய் ஒல்லாந்தராச்சியம் வந்தது. அவர்கள் கிறிஸ்து வருஷம் 1658ஆம் ஆண்டு ஏவிளம்பி வருஷம் சித்திரை மாதம் ஊர்காவற்றுறையை பிடித்தனர். ஊர்காவற்றுறை பிடிபட்ட ஒரு மாசத்திற்குள் அநேக வைசமயக் கோயில்களையும் இடித்து விட்டு இந்த ஐயனர் கோவிலையும் இடிக்க வந்தபோது நாலுபேர் கண் தெரியாதவர்களாயும் இரண்டு பேர் நடக்க மாட்டாதவர்களாயும் போனார்கள். இது நடந்து கொஞ்சக்காலத்தின் பின் குருக்களை பூசை செய்யாது தடுத்தனர். அவர்கள் போனபிற்பாடு விக் கிரகங்கள் எல்லாவற்றையும் நில அறையில் வைத்து இரகசியமாய்ப் பூசை செய்து வரும் போது ஒரு நாள் கோயிலையும் இடித்துக் கடலுக்குள்ளே ஒரு கோட்டை கட்டினார்கள்.

அதன் பின் நில அறையில் விக் கிரகங்களுக்குப் பூசை செய்வதை அறிந்து சுவாமி எல்லாவற்றையும் கோயிற் சமான்கள் சகலதையும் கிணற்றுக்குள்ளே போட்டு வீரன் என்பவனையும் வெட்டிப் பலிகொடுத்துப் போய்விட்டார்கள். தேரையும் வாகனங்களையும் கடலிலே விட்டு விட்டார்கள். ஆபரணங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டார்கள். யாழ்ப்பாண வைபவமாலை இப்படிச் சாலிவாகன சகாத்தம்

1571ஆம் ஆண்டு ஏவிளம்பி வருஷம் ஆனி மாதம் 1ந் தினத்திலே யாழ்ப்பாணம் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியின் கீழாயிற்று. சாலிவாகன சகாத்தம் 1581 என்பதேசரி. ஆந்த ஆண்டுதான் ஏவிளம்பியாகும்.

ஒல்லாந்தர் இவ்வாறு கோவிலை இடித்த வேளையில் இராம நாதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஆண்டி என்னும் பெரியார் ஈழநாட்டிலுள்ள திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் நோக்குடன் யாத்திரை வந்திருந்தார். கதிர்காமம், முன்னேச்சரம், கோணைஸ்வரம், திருக்கேதீச்சரம், நகுலேஸ்வரம் ஆகிய தலங்களைத் தரிசித்து விட்டு பின்னர் காரைதீவில் உள்ள ஐயனார் கோவிலுக்கு வந்தார். அக்கோவில் இடிக்கப்பட்டு தரைமட்டமாக இருந்ததைக் கண்டு மனம் பதறி ஐயனாரை நினைத்து அழுகார். பின் ஐயனாரின் திருவுளமோ தெரியவில்லை காரைநகரின் வடகீழ்த் திசை நோக்கிச் சென்று அங்குள்ள ஒரு அரசமரத்தடியில் தாம் கொண்டு வந்த குலத்தை வைத்துப் பூசை பண்ணினார். சில நாட்கள் கழித்து அந்த அரசமரத்தின் தென்கீழ் திசையில் ஓர் இடத்தில் இருந்து ஒளிதோன்றியது. அந்த இடத்தில் பெரியார் ஆண்டி தோண்டிப் பார்க்க போது அங்கே ஒரு ஐயனார் திரு உருவமொன்றைக் கண்டார்.

இச் சிலை ஒல்லாந்தர் கோவிலை இடித்த போது கிணற்றில் போட்ட விக் கிரகங்களில் ஐயனாரை எடுத்து வந்து பாதுகாப்பாக இங்கே புதைத்து வைத்ததாக பெரியார்கள் கூறியதாக செவிவழிச் செய்தி ஒன்றுண்டு. ஐயனார் சிலையைக் கண்ட ஆண்டியார் அதை எடுத்து தான் வணங்கி வந்த வைரவ குலத்துடன் வைத்து வணங்கி வரலானார்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சி போய் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி வந்தது. இவர்கள் போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் போலல்லாது சமயச் சுதந்திரத்தை வழங்கினர். இதனால் மக்கள் தங்கள் தங்கள் ஊர்களில் முன்னைய ஆட்சியாளர்களால் இடிக்கப்பட்ட

கோவில்களைக் கட்டி பூசை விழாக்களை நடாத்தத் தொடங்கினர். அத்தகைய வாய்ப்பினைக் கொண்டு வியாவிலில் ஒல்லாந்தரால் இடிக்கப்பட்ட ஐயனார் கோவிலை திருப்பிச் சிறுகோவிலாகக் கட்டி வழிபட்டு வந்தனர். பின் 1972ல் புதிதாக வசந்தமண்டபம், மகாமண்டபம், சுற்றுமதில் என்பன கட்டப்பட்டு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அதன் பின் 17ஆண்டுகளின் பின் 1989ஆம் ஆண்டும் புனரமைக்கப்பட்டுக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் ஒருங்கே அமையப்பெற்ற இவ்வாலயத்தில் பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவமும், வேள்வியும் நடைபெறுகிறது. இவ்வாலயச் சூழலில் பிதிர்க்கடன்களைச் செய்வதற்கு வசதியாக தீர்த்தக்கரை அமைந்துள்ளது. வாரிவளவுப் பிள்ளையார் கருங்காலி முருகமூர்த்தி சுவாமி, கிழவன்காடு கதிர்காமசாமி, துறைமுகம் பிள்ளையார் ஆகிய சுவாமிகள் இக் தீர்த்தக்கரையிலேயே தீர்த்தமாட வருவது விசேடமாகும்.

1999ம் ஆண்டு மீண்டும் கோவில் புதிப்பிக்கப்பட்டு ஐந்தாம் திகதி சித்திரைமாதம் திங்கட்கிழமை புனராவர்த்தன பிரதிஷ்டா மகா கும்பாபிஷேகம் பிரம்மஸ்ரீ இசுப்பிரமணியக் குருக்கள் தலைமையில் பிரம்மஸ்ரீ க.முரளிதரக்குருக்கள், சபாலச்சந்திரகணேசசர்மா, ஏனைய குருக்கள் மாடும் இணைந்து நடாத்தி வைத்தனர். இக்கோவில் க.சோமசேகரம் (மகாராணி) அவர்கள் தலைமையில் பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

இக்கோவில் சோழர் காலச் சிற்பமரபின் ஏழுமாடக் கோபுரத்துடன் குளக்கோட்டனால் அமைக்கப்பட்டதாகும். நயினாதீவு நாகபூசனி அம்மன் கோபுர உச்சியில் வைக்கும் தீபஒளி வியாவில் ஐயனார் கோயிலுக்கும், வியாவில் ஐயனார் கோயில் கோபுர உச்சியில் வைக்கும் தீபஒளி பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயிலுக்கும், பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயில் கோபுர

உச்சியில் வைக்கும் தீபஒளி மாவிட்டபுரம் கந்தன் ஆலயத்திற்கும் தெரியும் என்று நம் முன்னோர் கூறுவர்.

இவ்வாலயத்தில் விநாயகர், முருகன், சந்நிதிகள், கொடித் தம்பம் என்பன அமைக்கப்பட்டு வசந்தமண்டப பண்டிகை வேலைகள் உட்பட முழுமையாக புனமைக்கப்பட்டு 14.07.2008 இல் சோமஸ்கந்தகுருக்கள் தலைமையில் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட சிவாசாரியர்களால் சும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது.

ஆடி ஆமாவசையை தீர்த்தமாகக் கொண்டு இவ் வாலயத்தில் பத்து நாள் மஹோற்சவம் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. ஈழத்து சிதம்பர ஐயனாரின பழைய தேர் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டு புனரமைக்கப்பட்டு அத் தேரில் ஐயனார் வீதி வலம் வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பல இலட்சம் ரூபா செலவில் தேர் மூட்டி ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பசு, மாடு வளர்த்தல், வீழூதி தயாத்தல், ஏழை பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவுதல், வைத்தியசாலைக்கு நிதி உதவி வழங்குதல் போன்ற பல்வேறு அறப்பணிகளையும் இவ் வாலயம் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தில்லைச் சிதம்பரம்

தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் திருக்கோயில் ஐம்பத்தொரு ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் அமைந்து விளங்குகின்றது. இத்திருக் கோயிலின் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு ஆகிய நான்கு பக்கங்களிலும் கம்பீரமான நான்கு இராசகோபுரங்கள் அமைந்து கோயிலை அழகு செய்கின்றன.

இந் நான்கு இராச கோபுரங்கள் ஒவ்வொன்றும் 135அடி (40.5மீ) உயரம் உடையது: ஏழு தளங்களும், பதின்மூன்று பெரிய செப்புக் கலசங்களும் கொண்டது. இவ்விராச கோபுரங்கள் 90அடி (27மீ) நீளமும், 60 அடி (15மீ) அகலமும் உள்ள நீண்டசதுர அமைப்புடன் கூடிய அடிப் பகுதியை உடையவை. 36அடி உயரம் வரை நேராகவும், கருங்கல்லாலும் கட்டப்பட்டவை, அதன்மேல் பகுதிகள் சிறிது சிறிதாக நேராகச் சென்று சிகரத்தில் முடிகின்றன. இக்கோபுரங்களின் சிகரங்கள் வளைந்த கூரைபோன்ற அமைப்புடையவை.

நான்கு இராசகோபுரங்களின் கீழ் அமைந்துள்ள கோபுரவாயில் கள் நான்கும் மிகவும் உயரமானவை. ஒவ்வொரு இராச கோபுரவாயிலும் 40அடி (12மீ) உயரம் கொண்டு விளங்குகின்றது.

இராச கோபுர வாயிலின் இரு பக்கங்களிலும் நாட்டிய முத்திரை என்று சொல்லப்படும் பரதக்கலைச் சிற்பங்கள் பொலிவுடன் காணப்படுகின்றன. எம்பெருமான் நடராஜர் தெற்கு முகமாகத் திருநடம் புரிந்தருள்வதால் தெற்குக் கோபுரத்தின் மேல் சுவாமியினுடைய கொடி கட்டப் பட்டிருக்கின்றது.

நடராஜப் பெருமான் தெற்கு முகமாக எழுந்தருளியிருப்பினும், திருவிழாக் காலங்களில் சுவாமி புறப்பாடு முதலியவை கிழக்குப்பக்கமாகவே கிழக்குப் பக்கக் கோபுர வாயில் வழியாகவே நடைபெறுகின்றன. கிழக்குக் கோபுரம் வழியாகக் கோயிலின் உள்ளே நுழைந்ததும், கோபுரத்தின் இருபுறங்களிலும், தென்பக்கத்தில் விநாயகப் பெருமானும், வடபக்கத்தில் சுப்பிரமணியரும் கிழக்கு முகமாகக் கோயில் கொண்டு

எழுந்தருளியிருக்கக் காணலாம்.

தெற்குக் கோபுர வழியாக உள்ளே நுழைந்தாலும், கோபுரத்தில் விநாயகரும், சுப்பிரமணியரும் சிறிய திருவுருவங்களில் காட்சி தருகின்றார்கள். மேல் பாகத்தில் இரு புறங்களிலும் சுவாமியினுடைய துவாரபாலகர்களில் முதல்வர்களாக ஆட்கொண்டார், அம்யாக்கொண்டார் திருச் சந்நிதிகள் இருக்கின்றன.

நான்கு இராச கோபுரங்களைச் சுற்றிலும் சுமார் 30அடி (9மீ) உயரமுள்ள கருங்கல்லாலான மதிற்சுவர் அமைந்துள்ளது. இது வீரப்பநாயகர் என்பவர் காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டது. ஆகையால் இம்மதிற்சுவர் வீரப்பநாயகர் மதில் என வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

முக்குருணி விநாயகர் கோயில்

தெற்குக் கோபுரத்தின் வழியாகக் கோயிலுக்குள் சென்றால், தென் மேற்கு மூலையில் கிழக்கு முகமாக முக்குறுணி விநாயகர் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இத்திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ள பிரகாரம், திருக்கோயிலின் வெளிப் பிரகாரமாகும். இம் முக்குறுணி விநாயகர் பெரிய திருவுருவினரும் சிறந்த வரப்பிரசாதியுமாவார். சுமார் 8அடி உயரமுள்ள இவ் விநாயகர் போன்ற பெரிய உருவமுள்ளவராயும், மூர்த்திகரமாயும் உள்ள விநாயகரை வேறு எந்தத் தலத்திலும் காணவியலாது.

இத்தலத்தில் சிறந்த வரப்பிரசாதியாகக் திகழ்கின்ற இம்முக்குறுணி விநாயகர், தங்களுடைய விருப்பங்களையெல்லாம் தடையின்றி முடித்தருள்கின்றார் என்பது பக்தர்களின் நம்பிக்கை அதற்காக 108,1008 தேங் காய் உடைக்கின்றார்கள். இஃது இன்றும் நடைபெற்றுவருகின்றது.

கற்பக விநாயகர் கோயில்

இவ் வெளிப்பிரகாரத்தின் வலப்பக்கமாகச் சென்றால் மேற்குக் கோபுரத்தை அடுத்துக் கற்பகவிநாயகர் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இவ்விநாயகப் பெருமான் மேற்குக்கோபுரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் கோயில் கொண்டுள்ளார். இவரே தல விநாயகர்.

இவ் விநாயகப்பெருமான் ஏழு திருக்கரங்களோடு நர்த்தனகண

பதியாகத் திருக்காட்சியருள்கின்றார். இவ்விநாயகர் துருவாச முனிவருக்கு இரவு சாமவேளையில் நடனம் செய்து காட்சியருளியவர் ஆகையால் நர்த்தன விநாயகராகக் காட்சி தருகின்றார்.

சுப்பிரமணியர் கோயில்

மேற்குக் கோபுரத்தின் உட்புறத்தில் வடக்குப் பக்கத்தில் கிழக்கு முகமாகப் பாலசுப்பிரமணியர் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இச்சந்நியில் தான் ஐப்பசி மாதம் கந்தசஷ்டிக்கு ஆறுநாள் திருவிழா நடைபெற்று சஷ்டியில் (தெற்கு வீதியில்) குரசங்காரம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

சோமசுந்தரர் கோயில் முதலியன

இவ்வெளிப்பிரகாரத்தில் மேலும் வடக்கே சென்றால் மதுரை சோமசுந்தரக் கடவுள் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. அதற்கு வடக்கில் நூற்றுக்கால் மண்டபமும் அம்மண்டபத்தின் அருகில் ஒற்றைக் கால் மண்டப விநாயகர் எனப்படுகின்ற திருமூலவிநாயகர் திருச்சந்நிதியும் அமைந்துள்ளன.

திருமூல விநாயகர் திருச்சந்நிதிக்கு எதிரில் சிவகங்கைத் தீர்த்தமும் (குளம்) அழகுமிக அமைந்து விளங்குகின்றது. இச்சிவகங்கைத் தீர்த்தம் மிகவும் விசேடமானது. கோயிலுக்குள்ளே திருக்குளம் இதைப் போல் பெரியதாகவும், நாற்புறமும் நல்ல படிக்கட்டுகள் அமைந்ததாகவும் வேறு தலத்தில் இல்லை.

சீவகாமசுந்தரி அம்பாள் கோயில்

மூன்றாம் பிரகாரமாகிய இவ்வெளிப் பிரகாரத்தில் மேலும் வடக்கே சென்றால், ஞான சக்தியாகிய சிவகாமசுந்தரி அம்பாள் திருக்கோயில் அழகாக அமைந்து அருள் வழங்குகிறது.

இவ்வம்பாள் கோயிலில் வேறு எத்தலத்திலும் இல்லாத சிதரகுப்தர் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இங்குக் கொடி மரம் இருக்கும் திருமண்டபம் மிகவும் விரிவானது. இடைத்தாங்கல் ஏதுமின்றி இவ்வளவு அகலமுள்ள கருங்கல் மண்டபம் வேறெங்கும் இருப்பது அரிது.

இவ்விடத்தில் தேவி மகாத்மியம் பழைய சித்திரக்கலை மூலம் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது எழுதப்பட்டு நெடுங்காலமானதால் இப் பொழுது அழிந்த நிலையில் உள்ளது. இங்கு கருங்கல் தூண், மரத் தூண் போல் வேலைப்பாடு மிக்கதாக அமைந்து விளங்குகின்றது. சிற்ப வேலைப்பாடுகளும் மிகுதியாக உள்ளன: கருங்கல் தொங்குகின்றது.

இக்கோயிலில் அம்பாள் சிவகாம சுந்தரி அருள் பொழியும் திரு நயனங்களோடு, அழகுமிகு திருக்கோலத்தில் கிழக்கு முகமாக நின்று, அடியார்க்குத் திருக்காட்சி தந்தருள்கின்றார்.

பாண்டிய நாயகர் கோயில்

இம்மூன்றாம் பிரகாரத்தில் மேலும் வடக்கே சென்றால், வடக்கு முக மாகத் தூர்க்கையம்பாள் திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலுக்கு வடக்கே சண்முகப்பெருமான் திருக்கோயில் உள்ளது. இக் கோயில் பாண்டிய மன்னனால் கட்டப்பட்டாகையால், சண்முகப் பெருமான் “பாண்டிய நாயகர்” என்னும் பெயரும் பெற்று விளங்குகின்றார்.

இக்கோயில் ஒரு தேர்போலக் கருங்கல் சக்கரங்கள் யானைகள் ஆகியவற்றுடன் அமைந்து அழகு மிகுந்து விளங்குகின்றது. இக் கோயில் தூண்களில் அற்புதச் சிற்பவேலைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள சண்முகப்பெருமான் மயில்வாகனத்தின்மீது, ஆறு திருமுகங்களுடனும், பன்னிரு திருக்கரங்களுடனும், வள்ளி தெய்வயானையோடும் காட்சி தந்து, அன்பர்கட்கு அருள்புரிகின்றார்.

இம் மூன்றாம் பிரகாரத்தில் முக்குறுணி விநாயகர் வலப் புறத்திலும், பாண்டியநாயகராகிய சுப்பிரமணியர் இடப்புறத்திலும் எழுந்த ருளித் திகழ, நடுவில் தாயராகிய சிவகாமசுந்தரி அம்பிகை திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளித் திகழும் பாங்கு அன்பர்கட்கு இன்பத்தை அளிப்பதாகும்.

இக்கோயிலின் வடக்குப் பக்கத்தில் தெற்கு முகமாக உள்ள சண்முகர் சந்நிதி என்னும் கோயிலில் சுப்பிரமணியரும், தர்மராஜா (இயமன்) சந்நிதியும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். இதற்குக் கிழக்கில் நவக்கிரகங்களால் பூசிக்கப்பட்ட நவலிங்கக் கோயில் அமைந்துள்ளது.

நவலிங்கக் கோயிலுக்குக் கிழக்கில் ஐந்து சபையில் அன்னமய கோசமான இராசசபை என்னும் ஆயிரக்கால் மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இம்மண்டபமே நடராஜப் பெருமானுக்கு ஆனி, மார்கழி மாதங்களில் நிகழும் அபிடேகமும், அலங்காரமும் நடக்கும் இடமாகும். நடராஜப் பெருமானின் ஆனந்தத் தாண்டவம் நடக்கும் சபையுமாகும். இங்கிருந்து தெற்கே சென்றால் கோயிலுக்குள் செல்லும் வழி அமைந்துள்ளது.

உட்பிரகாரக் கோயில் (மனோமயம்)

உட்பிரகாரம் என்பது இரண்டாவது பிரகாரம். இப்பிரகாரத்துக்குச் செல்ல இரண்டு வழிகள் உண்டு: கிழக்குப் பக்கமாக ஒரு வழியும், மேற்குப் பக்கமாக ஒரு வழியும் அமைந்துள்ளன. கிழக்குப் பக்கமாக உள்ள வழியிலேயே செல்லலாம்.

கிழக்குப் பக்கமாக உள்ள வழியில் சென்றால் 21 படிகள் உள்ளன. உட்புறமாக இப்படிகளில் இறங்கியவுடன் இருபக்கங்களிலும் புருஷா மிருகங்கள் இருக்கின்றன. கோயிலினுள்ளே செல்வோர் தம்மையும் அறியாது புரியும் தீயனவற்றைப் போக்கியருளுமாறு இவர்களிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ள வேண்டியது முறை.

பிரகாரத்தை அடைந்தவுடன் தெற்குப் புறமாக வலப்பக்கம் சென்றால் கிழக்குப் பிரகாரம் முடிந்துதெற்குப் பிரகாரம் தொடங்குகின்றது. இத்தெற்குப் பிரகாரத்தில் காலசங்கரமூர்த்தி சந்நிதி, மனோமய கோசமாகிய நிர்த்தன சபையில் காளியுடன் ஆடிய ஊர்த்துவ தாண்டவ மூர்த்தி சந்நிதி ஆகியவை அமைந்துள்ளன.

இந்நிர்த்தன சபையும் ஒரு தேர் வடிவில் அமைந்தது. இச்சபைக்குச் சக்கரங்களும் குதிரைகளும் அமைந்துள்ளன. இச்சபையின் தூண்களில் சிற்பவேலைப்பாடுகள் சிறப்பாக உள்ளன.

இப்பிரகாரத்தில், நரசிம்மாவதாரத்தில் உண்டான மதத்தை அடக்கச் சிவபெருமான் எடுத்தருளிய அவதாரமான சரபேசுவரர் திருச் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளது. இவரைப் பற்றி மந்திர சாத்திரத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீங்கள் வீணை, குழல்நாதஸ்வரம் என்று பல இசை வாத்தியங்களைக் கண்டிருப்பீர்கள்: கேட்டும் இருப்பீர்கள். ஆனால் குடமுழா என்ற இசைக்கருவியைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அதை வாசித்துக்

கேட்டிருக்கிறீர்களா? அநேகமாய் 'இல்லை' என்ற பதில் தான் வரும்.

குடமுழா என்பது ஒரு மிகப் பழமையான இசை வாத்தியம். ஒரு பெரிய பாணை போன்ற உருவம் கொண்ட பாத்திரம். ஆதன் தலைப்பக்கத்தில் 5 வாய்கள். அவை தோலால், மிருதங்கம் போல் மூடப் பட்டிருக்கும். அதை கைகளால் தட்டி இசை எழுப்புவார்கள். இந்த வாத்தியம் திருவாளர், திருத்துறைப்பூண்டி கோயில்களில்தான் இப்பொழுது வாசிக்கப்படுகிறது.

சிதம்பரம் நர்த்தன சபையில் வடக்குப் பக்கம் மண்டபத்து அதிட்டானப் பகுதியில் பாணாகரன் தன் 8 கரங்களால் குடமுழாவின் முகங்களைத் தட்டி ஒலி எழுப்புவதைச் சிற்பமாகக் காணலாம்.

அங்கிருந்து நடராஜமூர்த்தியின் கொடிமரத்துக்கு வந்து ஆனந்த நடராஜரைத் தரிசித்துக் கொண்டு மேலும் வலமாக வந்தால் இலக்குமி சந்நிதியையும், தண்டாயுதபாணி சந்நிதியையும் கண்டு வழிபடலாம்.

மேற்குப் பிராகாரத்தில், பொல்லாப்பிள்ளையார் நம்பியாண்டார் நம்பிக்குச் சொல்லியவாறு சிதம்பரத்தில் இரண்டாவது பிராகாரத்தில், மூன்று விரல் அடையாளமுள்ள இடத்தில் தேவாரம் இருக்கின்றது என்று சொல்ல அவ்வாறே திருமுறை கண்ட சோழன் என்னும் மன்னனும் நம்பியாண்டார் நம்பியும் தில்லைக்குவந்து, தில்லை வாழந்தணர்களின் துணை கொண்டு, கறையான் அறித்தது போக எஞ்சிய தேவாரம் இருந்த இடத்தைக் காண்பித்த, திருமுறை காட்டிய விநாயகர் சந்நிதியும், பொல்லாப்பிள்ளையார் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளன.

மேற்குப் பிராகாரத்தின் கடைசியில் கிழக்கு முகமாக அப்பர், ஞானசம்பந்தர், சந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சமய குரவர் நால்வர் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளது.

வடக்குப் பிராகாரத்தில் தட்சிணாமூர்த்தி, மல்லிகேசுவரர், வல்ல பகணபதி, மோகனகணபதி ஆகியோர் சந்நிதிகள் அமைந்துள்ளன. இப் பிராகாரத்தின் நடுவினுள்ள வழியில் வடக்கு முகமாகச் சென்றால் விநாயகர், சிவலிங்கம், கருங்கல்லில் சமைக்கப்பெற்ற இத்தலத்துப் புனித மரம் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. (புனிதமரம் - தில்லைமரம்)

இங்கு அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும், இவர்கட்கு எதிரில் சுவரின் மேல் சிவபிரானின் 26 மூர்த்தங்களும், ஸ்ரீசக்கரமும், ஸ்ரீதேவியின் அம்சமும், ஓவியவடிவில் வரையப்பட்டுள்ளன. இங்குச் சண்டேசுவரர் சந்நிதியும், இதன் கிழக்கே அருணாசலேசுவரர் சந்நிதியும் அமைந்

துள்ளன. பக்தர்கள் சண்டேசுவரர் சந்நிதியில் நின்று கைதட்டி ஒலிஎழுப்பி வணங்குவது வழிபாட்டு மரபாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

அருணாசலேசுவரர் சந்நிதியிலிருந்து தெற்குப் பக்கமாக வந்தால் ஆதிமூலமாயும் சுயம்பு மூர்த்தியுமாகிய மூலட்டானேசுவரர் திருச்சந்நிதி அமைந்துள்ளது. இம்மூர்த்தியே இத்தலம் தில்லைவனமாக இருந்த பொழுது தில்லை என்னும் மரத்தடியில் வியாக்கிரபாத முனிவரால் பூசிக் கப்பட்டு வந்தவர். அம்முனிவரின் குமாரரான உபமன்யு முனிவர் குழந்தையாயிருந்த பொழுது பாலுக்காக அழுத அக்குழந்தையின் பொருட்டுப் பாற்கடலையே இவர் உண்டாக்கினார்.

சேந்தனார் பாடியருளிய திருப்பல்லாண்டில் "பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிட, பாற்கடல் ஈந்தபிரான்" என்று இத்திருமூலநாதரைப் போற்றிப் பாடினார்.

இக்கோயிலில் மிகப் பழமையான கல்வெட்டு திருமூலநாதர் பற்றியது தான். ஆதித்த சோழன் திருமூலட்டானத்துப் பெருமான டிகளுக்கு நந்தா விளக்கு அளித்தது பற்றியது. வடமொழிப் புராணமான சூத சம்கிதை, வாயு சங்கிதைகளில் மூலட்டானேசுவரர் பற்றி உள்ளதால் இதன் தொன்மையை உணரலாம்.

திருமூலநாதர் கோயிலில் மூலட்டானேசுவரர், உமையம்மை சந்நி திகளும், வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி இருவருடைய மூர்த்தங்களும் உள்ளன. இவர்களுையெல்லாம் வழிபட்டுக் கொண்டே வந்தால், சாஸ்தா எனப்படும் ஐயப்பன் சந்நிதியும், திருவிழா மண்டபமும், யாகசாலையும் காணப்படும். இங்கிருந்து தெற்கே சென்று, பின்னர் மேற்கு நோக்கிச் சென்றால் தேவசபை காணப்படும்.

தேவசபை என்று சொல்லப்படுவது 'பேரம்பலம்'. இங்கு தான் உத்சவ மூர்த்தங்கள் இருக்கின்றன. மேலும் இங்குத்தான் தில்லை வாழ்ந்தணர்களாகிய தீட்சதர்கள் சபை கூட்டிப் பேசுவர்.

இத்தேவ சபைக்கு மேற்குப் பக்கத்தில் சட்டநாதர் சந்நிதி, சனீசுவரர் சந்நிதி, நவக்கிரகங்கள் சந்நிதி, அர்த்த சாம அழகர் சந்நிதி ஆகியவை அமைந்துள்ளன.

முதற் பிரகாரத் திருக்கோயில்

தேவசபையும் அதன் மேற்பாலுள்ள சந்நிதிகளையும் கண்டு வழிபட்டதன் பின்னர் முதற்பிரகாரத்திற்குச் செல்லுதல் வேண்டும். இம் முதற்பிரகாரத்திற்குச் செல்லும் வாயில் வழியாக உள்ளே சென்றால் முதலில் சிற்றம்பலத்தின் தங்க ஓடுகள் வேய்ந்த விமானம் தெரியும். இங்குத் தான் ஆனந்த நடராஜமூர்த்தி, சிவகாமசுந்தரியுடன் எப்போதும் ஆனந்தத் தாண்டவம் ஆடியருள்கின்றார். தாண்டவமாடி, நம்மையெல்லாம் ஆட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

பொன்னம்பலத் தத்துவம்

சித்தசபையும் கனகசபையும் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு சேர்ந்திருக்கும் இடந்தான் பொன்னம்பலம், சிற்றம்பலம், ஞானசபை எனும் பல பெயர்களைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. சித்தசபை எனப்படுகின்ற பொன்னம்பலத்தின் மேல் ஒன்பது தங்கக்கலசங்கள் உள்ளன - இவ்வொன்பதும் ஒன்பது சக்திகளாகும்.

பொன்னம்பலத்தில் 64 கைம்மரங்கள் உள்ளன - இவை 64 கலைகளாகும். 21600 ஓடுகள் வேயப்பட்டுள்ளன. இவை மனிதனால் ஒவ்வொரு நாளும் விடப்படுகின்ற சுவாசங்களின் எண்ணிக்கையை உணர்த்துவன. 72000 ஆணிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன - இவை மனிதனுடைய சுவாச சஞ்சார ஆதாரமான நாடிகளின் எண்ணிக்கையை உணர்த்துவன.

மனிதனுடைய இருதயத்தில் இருக்கின்ற இறைவனே இப்பொன்னம்பலத்திலும் இருக்கின்றார் என்பதனை உணர்த்தவே, மனித உடல் போலவே அம்பலம் அமைந்திருக்கின்றது.

கனகசபையில் உள்ள இரண்டாவது பரமேசுவரரான நந்தியம் பெருமானை வணங்கியே, நடராஜப்பெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டும்.

மனிதனுடைய இருதயம், உடம்பின் நடுவே இல்லாமல் இடப்புறத்தே தள்ளியிருப்பது போல், கருப்பக்கிருகம் திருக்கோயிலின் மத்தியில் இல்லாமல் சிறிது தள்ளியே அமைந்திருக்கின்றது.

மனித இருதயத்தில் இரத்தம் நேரில் செல்லாமல் பக்கங்களிலிருந்தே செல்வது போல், இத்திருக்கோயிலிலும் நேராக வழி இல்லாமல் இருபக்கங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றது.

கனசபையில் உள்ள பதினெட்டுத் தூண்களும் பதினெண் புராணங்களை உணர்த்துவன ஐந்து வெள்ளிப் படிசூளும் ஐந்தெழுத்துக்களை உணர்த்துவன. வெள்ளிப் பலகணிகள் தொண்ணூற்றாறும், தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களை உணர்த்துவன. சிற்சபையில் உள்ள ஐந்து தூண்களும் ஐம்பொறிகளை உணர்த்துவன.

பிரம்பீடத்தில் உள்ள பத்துத் தூண்களில், கீழ் ஆறு தூண்களும் ஆறு சாத்திரங்களை உணர்த்துவன. மேல் இருக்கும் நான்கு தூண்களும் நான்கு வேதங்களை உணர்த்துவன.

இவ்வாறு தத்துவார்த்தத்தோடு அமைந்த பிரணவபீடம், சதாசிவ பீடங்களில் முறையே இரகசியமும் நடராஜப் பெருமானும் சிவகாமசுந்தரி அம்பாளும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

நடராஜப் பெருமானின் திருமுடியிலுள்ள சந்திரனினின்று உண்டான படிசூ லிங்கமும், மாணிக்க மயமான இரத்தின சபாபதியும், சுவர்ணகால் பைரவரும், பலிநாயகர் முதலானவர்களும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

சீதம்பர இரகசியம்

சித்சபையில் சபாநாயகரின் வலப்பக்கத்தில் உள்ளது ஒரு சிறுவாயில். இதில் உள்ள திரை அகற்றப்பெறும் ஆரத்தி காட்டப் பெறும். இதனுள்ளே திருவுருவம் ஏதும் தோன்றாது: தங்கத்தால் ஆன வில்வ தளமாலை ஒன்று தொங்கவிடப்பட்டுக் காட்சியளிக்கும். மூர்த்தி இல்லாமலேயே வில்வதளம் தொங்கும், இதன் இரகசியம், இறைவன் இங்கு ஆகாய உருவில் இருக்கின்றார் என்பது தான்.

அகண்ட பெருவெளியில் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை எந்த உருவில் வழிபடுவது? நல்ல வெறும் வெளியையே இறைவனாக இங்கு வழிபட வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருவாரூரில் மண்ணாக, திருவானைக்காவில் நீராக, திருவண்ணாமலையில் நெருப்பாக, திருக்காளத்தியில் காற்றாக வழிபடப்பெறும் இறைவனையே, இங்கு ஆகாய உருவில் வழிபட்டு வருகின்றார்கள். தில்லை ஆகாயத் தலமல்லவா !

சிவன் விஷ்ணு சந்நிதிகள்

சித்சபையில் நடம்புரியும் நடராஜப்பெருமானைத் தரிசித்துக்கொண்டு பிராகாரமாக வந்தால், விநாயகர், இலிங்கோத்பவர், சுப்பிரமணியர் ஆகியவர்களை வணங்கிக் கொண்டு, அருகிலுள்ள வழியில் மேலே சென்றால் அங்கு ஆகாயலிங்கத்தை வழிபடலாம். பின்னர் கீழே வந்து பள்ளியறைக்கு அருகில் ஜைமினி, பிட்சாடனர், பைரவர், சந்திரர், சூரியர், சண்டேசுவரர் சந்நிதிகளையும் கண்டு வழிபடலாம்.

இப்பிரகாரத்தின் கீழ்ப்பாகத்தில் நாட்டிய சம்பந்தமான சிற்பங்களும், பிறவகைச் சிற்பங்களும் அழகுமிகக் காணப்படும். இப்பிரகாரம் வழியாக வந்து மீண்டும் நடராஜர் சந்நிதி அடைந்து, எதிரில் உள்ள படிகளின் மேல் ஏறிச்சென்று நின்று பார்த்தால், தெற்குமுகமாக உள்ள நடராஜர் சந்நிதியையும், கிழக்குமுகமாக உள்ள கோவிந்தராஜப்பெருமான் சந்நிதியையும் கண்டு வழிபடலாம். இவ்வாறு ஒரே இடத்தில் நின்று சிவன், விஷ்ணு இருவரையும் வழிபடும் வகையில் இரு திருச்சந்நிதிகளும் அமைந்துள்ள தலம் வேறு இல்லை. இஃது இத்தலத்தின் தனிச் சிறப்பு.

கிழக்கு பார்த்த சந்நிதி நந்திவர்ம பல்லவன் கட்டிய 'சித்திரகூடம்'. இது கோவிந்தராசப் பெருமானுடையது. இதைத் 'தெற்றியம்பலம்' என்பார்கள்.

சிந்தனைகளைப் பின்னோக்கி ஓடவிடுவோம். விசயநகர அரசர் வேங்கட பதியின் ஆசாரியர் அப்பய்ய தீட்சிதர். இவர் வேலூரில் கனகாபிஷேகம் பெற்றபின் தில்லைவந்து இச்சந்நிதியில் நிற்கிறார். சிவன் - விஷ்ணு இரு சந்நிதிகளிலும் தீபாராதனை நிகழ்கிறது. தீட்சிதர் ஒரு சுலோகத்தைப் பாடுகிறார்.

தூங்குபவனாயிருந்தால் என்ன? நாட்டியம் ஆடுபவனாய் இருந்தால் என்ன? சிவ விஷ்ணு பேதம் இல்லாத காலம் அது. சுலோகத்தைக் கூறிய தீட்சிதர் அப்படியே சீடர்கள் தோளின் மேல் சாய்கிறார், நடராஜப் பெருமானோடு ஐக்கியமாகி விட்டார்.

இன்னும் அச்சந்நிதியில் நிற்பவர்களுக்கு அந்த அபேத நிலை கிட்டிவிடும்.

நால்வர் வருகை

வானளாவித் திகழும் நான்கு ராச கோபுரங்களோடும், அகன்று யர்ந்த நான்கு கோபுரத் திருவாயில்களையும் கொண்டு விளங்கும் இத் திருக்கோயிலுக்குச் சமய குரவர்களாகிய அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் வருகை தந்து எம்பெருமான் நடராஜரைக் கண்டு வணங்கிப் போற்றிப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

இப்பெரியார்கள் நால்வரும் எழுந்தருளியபோது, நான்கு திருக்கோபுர வாயில்கள் வழியாகவே திருக்கோயிலுள் நுழைந்தனர் என்பர். கிழக்குக் கோபுர வாயில் வழியாக மாணிக்கவாசகரும், தெற்குக் கோபுர வாயில் வழியாக ஞானசம்பந்தரும், மேற்குக் கோபுர வாயில் வழியாக அப்பரும், வடக்குக் கோபுர வாயில் வழியாக சுந்தரரும் சென்று சிற்சபையில் நடம் புரியும் சபாநாயகரைக் கண்டு வணங்கி வழிபட்டனர். அதுமட்டுமல்ல ஊரின் மத்தியில் தேரோடும் நான்கு வீதிகளில் திருநாவுக்கரசர் அங்கப் பிரதட்சணம் (உடலால் வலம் வருதல்) செய்தார்.

புனிதக் கோயில்

நால்வர் முதலான பெரியார்கள் எழுந்தருளியதாலும், மாணிக்க வாசகர், மறைஞானசம்பந்தர், திருநாளைப் போவார் முதலான பெரியார்கள் முக்தியெய்தியமையாலும், உமாபதிசிவம், திருநீலகண்டர் முதலான பெரி யோர்கள் தோன்றியமையாலும், சம்பந்தர், சேந்தனார் போன்ற பெரியார்கள் கண்ட அருளற்புத நிகழ்ச்சிகளாலும் இத்தில்லைத்தலம் தெய்விகப் புனிதம் மிக்கதாகத் திகழ்கின்றது.

ஐந்து சபைகள்

இப்புனிதத் தலத்தில் பெருஞ் சிறப்புற்று விளங்குவன ஐந்து சபைகள். இவை: சிற்றம்பலம், பொன்னம்பலம், பேரம்பலம், நிருத்தசபை, ராசசபை என்பவை.

சிற்றம்பலம்

நடராஜப் பெருமான் திருநடம் புரிந்தருளும் இடம் சிற்றம்பலம். இதனையே சித்தசபை என்பர். எம்பெருமான் இச்சபையில் திருநடம் புரிந்து ஐந்தொழில்களையும் நிகழ்த்துகின்றார். எம்பெருமானின் ஐந்தொழில்களான ஆக்கி, யழித்து, அளித்து, மறைத்து, அருளல் என்பன தோற்றம் துடியதனில் என்னுந் திருப்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ளன. எம்பெருமானின் திருநடனம் நின்றால், இவ்வுலக இயக்கம் நின்று விடும். சித்தசபையில் நிகழும் திருநடத்தைச் சிவகாம சுந்தரியார் இடையறாது கண்டு மகிழ்வது, ஆன்மாக்களின் பிறவிப் பிணியைப் போக்குவதற்கே என்று குமரகுருபர சுவாமிகள் கூறுகின்றார். இச்சிற்றம்பலத்தை அப்பர் அடிகள் தூய செம்பொன்னினால் எழுதிவேய்ந்த சிற்றம்பலம் எனக் கூறுகின்றார். இதனை வடமொழியில் 'தப்ரசபர்' என்று கூறுவர்.

இச்சிற்றம்பலத்திற்கு முதலில் பொன் வேய்ந்தவன் இரண்யவர்மன் என்று கோயிற் புராணம் கூறுகின்றது. இவனுக்குப் பின்னர் ஆதித்தசோழன் மகன் முதற் பராந்தக சோழன் பொன் வேய்ந்தான்.

இச்சிற்றம்பலத்தின் உள்ளே செல்வதற்கு ஐந்து படிகள் இருக்கின்றன. இவற்றிற்குப் பஞ்சாட்சரப் படிகள் என்று பெயர். இப்படிகளின் இருபுறமும் யானை உருவங்கள் இருக்கின்றன. சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் ஒன்றை இப்படியில் வைத்தபோது, இப்படிகளில் உள்ள யானைகளுள் ஒன்று அந்நூலைஎடுத்து நடராஜப் பெருமான் திருவடியில் வைத்தது. அதனால் இந்நூலுக்குத் திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் பெயர் அமைந்தது.

பொன்னம்பலம் (கனகசபை)

பொன்னம்பலம் என்பது சிற்றம்பலத்திற்கு முன் உள்ளது. இப்பொன்னம்பலம், எம்பெருமான் அபிடேசம் கொண்டருளும் இடம். இங்குப் படிக இலிங்கத்திற்கு நாடோறும் ஆறுகாலப் பூசையும்,

காலத்தில் இரத்தினசபாபதிக்கு அபிடேக வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

இப்பொன்னம்பலத்தின் முகட்டை, ஆதித்தசோழன் கொங்கு நாட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னால் வேய்ந்தான் என்று சேக்கிழார் சுவாமிகள் இடங்கழி நாயனார் புராணத்தில் கூறியுள்ளார். மணவில் கூத்தனான காலிங்கராயன் என்பான் இப் பொன்னம்பலத்தை பொன்னால் வேய்ந்தான் என்று இக் கோயிற்கல்வெட்டுப் பாடல் கூறுகின்றது.

பேரம்பலம்

பேரம்பலம் என்பதனைத் தேவசபை என்று கூறுவர். இப் பேரம்பலத்தைத் திருஞானசம்பந்தர்,

நிறைவேண் கொடிமாடம்
நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைகாக்கும்
பேரம்பலம்

எனப் பாடியுள்ளார். இப் பேரம்பலத்தில் பஞ்சமூர்த்திகளும் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்.

இப் பேரம்பலத்தை, மணவில் கூத்தனான காலிங்கராயன் விக்கிரகம் சோழன் செம்பினால் வேய்ந்தான் என்று தில்லைக் கோயிற் பாடல் கூறுகின்றது. இப் பேரம்பலத்தைப் பொன்வேய்ந்தவன் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன்.

நிருத்த சபை

நிருத்த சபை என்பது நடராஜப் பெருமானின் கொடி மரத்துக்குத் தென்பால் உள்ளது. எம்பெருமான் ஊர்த்துவதாண்டவம் செய்தருளிய இடம் இது. இங்கு அப்பெருமானின் திருமேனி காட்சி தருகின்றது.

ராச சபை

ராச சபை என்பது ஆயிரங்கால் மண்டபம், ஆனி, மார்கழி மாதங்களில் நடைபெறும் ஒன்பதாம் திருநாள்களில், நடராஜப் பெருமானின் திருத்தேரில் எழுந்தருளி நான்கு வீதிகளில் உலாவந்த பின்னர், இரவில் இந்த ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் வீற்றிருந்து, விடியற்காலையில் அபிடேகம் கொடண்டருளப் பெற்று, பத்தாம் நாள் பிற்பகலில் பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களுக்குத் திருக்காட்சியளித்து, பெருமான் முன்னவும் பெருமாட்டி பின்னவும் மாறி மாறி நடனம் செய்து கொண்டு சிற்றம்பலத்திற்கு எழுந்தருளும் காட்சியே

அநுக்கிரக தரிசனமாகும். அஃது இச் சபையின் முன்புதான் நிகழ்கின்றது. ராச சபையாகிய ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் பல பெரியோர்கள் வீற்றிருந்து, பல விசேடமான காரியங்களை நடராஜப் பெருமான் திருவருளால் நிகழ்த்திப் பெருமை கொண்டனர்.

பதஞ்சலி வியாகரணம்

ஆதிசேடன் அவதாரமான பதஞ்சலி முனிவர் கௌடபாதர் முதலான தம்முடைய சீடர்களுக்கு ராச சபையாகிய ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் வியாகரண சூத்திரபாடம் சொல்லிக் கொடுக்க எண்ணினார். தாம் ஆதிசேடன் அவதாரமானபடியால், தம்முடைய மூச்சுக்காற்று நஞ்சினால் சீடர்கள் வெந்து சாம்பலாகி விடுவார்கள் என்று கருதி, தமக்கும் சீடர்களுக்கும் மத்தியில் திரை ஒன்று இட்டு, அத்திரைக்குப் பின்னால் இருந்து பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதாகவும், பாடம் முடிகின்ற வரையில் எவரும் திரையை விலக்கிப் பார்க்கக் கூடாது என்றும், பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் போது தம் உத்தரவின்றி வெளியில் செல்லக் கூடாது என்றும், தம் சீடர்களுக்குக் கட்டளைமிட்டார்.

இவ்வாறு கட்டளைமிட்ட பதஞ்சலி முனிவர், தம்முடைய ஆயிரம் வாய்களாலும் தம் சீடர்கள் அனைவரும் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு ஒரே காலத்தில் விடையளித்துக் கொண்டு, சீடர்களெல்லோருக்கும் நன்கு புரியும் படியாகப் பாடம் கற்பித்த வந்தார்.

இவ்வாறு பாடம் கற்பித்து வந்த இரகசியத்தை எவரும் அறியார். அந்நிலையில் ஒருநாள், குரு சீடர்களெல்லோருக்கும், ஒரே நேரத்தில் ஐயந்திரிபறப் பாடம் கற்பிக்கும் அதிசயத்தை நேரிற் காண விரும்பி, சீடர்களில் ஒருவர் குருவின் கட்டளையை மீறித் திரையை விலக்கி விட்டார்.

அவ்வளவுதான் ! பதஞ்சலி முனிவரின் வாக்குப் பொய்யாகுமோ? நொடிப்பொழுதில் சீடர்கள் அனைவரும் வெந்து சாம்பலாகி விட்டனர். நடந்தவற்றை ஊகித்தறிந்த குருவாகிய பதஞ்சலி முனிவர் மிகவும் உள்ளம் வருந்தினார், ஆயினும் அப்போதுதான் எங்கோ வெளியில் சென்று விட்டுத் திரும்பி வந்தவரான கௌடபாதரைக் கண்டு, இவன் ஒருவனாகிலும் எஞ்சினானே என்று எண்ணி மகிழ்ச்சி கொண்டார். ஆனால் தம் கட்டுப்பாட்டை மீறி உத்தரவின்றி வெளிச் சென்று வந்ததையும்

மறந்து, தம் தவவலிமையால் தம்முடைய கல்வியை அக்கௌடபாதருக்கு முழுமையாக உபதேசித்தருளினார்.

இவ்வாறு வியாகரண சூத்திர பாடம் சுற்பித்த பதஞ்சலி முனிவர், திருக்கோயிலின் மேலைக் கோபுரத்தில் உள்ள குகையில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

சிறப்பு வாய்ந்த வியாகரண சூத்திரம் பாடம் நடந்த இடம் ராசசபை என்னும் ஆயிரங்கால் மண்டபம்.

சபைகள் ஐந்தும், ஐந்து கோசங்களாகும். அவற்றுள் ராசசபை, கோசங்கள் ஐந்து அன்னமய கோசம் என்பர். ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட கமலம் என்றும் கூறப்படும்.

அருளற்புதக் களம்

சமய குரவர் நால்வருள் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் ஆயிரங்கால் மண்டபத்திலேயே ஈழத்துப் புத்தமன்னன் மகளாகிய ஊமைப் பெண்ணைப் பேசவைத்தருளினார். புத்தர்களை வாதில் வென்று புகழ் பெற்றார்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம் பாடியதை, இறைவன் அந்தண உருவில் வந்து ஏட்டில் எழுதி, தம் கைச்சாத்திட்டதும் இம்மண்டபத்திலேயே நிகழ்ந்தது.

அநபாய சோழனின் அமைச்சரான சேக்கிழார் சுவாமிகள், நாயன்மார்களின் வரலாற்றுத் தொகுப்பான பெரியபுராணத்தை இயற்றுவதற்கு இங்குவந்து சபாநாயகரைக் கண்டு வணங்க, அப்பெருமான் 'உலகெலாம்' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தருள் செய்ய, இவ்வாயிரங்கால் மண்டபத்திலேயே இருந்து அப்புராணம் முழுவதையும் இயற்றி, அரங்கேற்றம் செய்தருளினார். இவ்வாறு பல அருளற்புத நிகழ்ச்சிகள் இந்த ராச சபையில் நிகழ்ந்து விளங்கின.

அரங்கேற்றம்

நடராஜப் பெருமான் பிரமாவின் தலைகளை மாலையாக அணிந்திருக்கிறார். அம்மாலையில் முப்பத்திரண்டு தலைகள் உள்ளன. எம்பெருமான் ஆடும்பொழுது திருமுடியிலுள்ள சந்திரனிடமிருந்து அமிர்த தாரைகள் மாலையில் உள்ள பிரமாவின் தலைகளின் மீது விழ, அத்தலைகள் அமிர்தத்தினுடைய சம்பந்தத்தினால் பாடத் தொடங்கின. இதிலிருந்துதான் இசை உண்டாயிற்று என்று சங்கீத சாத்திரம் கூறுகின்றது. ஆகையால் இசை பயிலும் இசைக் கலைஞர்களும், நாட்டியம் பயிலும் நாட்டியக்

கலைஞர்களும் முதலில் இந்த ஆமிரங்கால் மண்டபத்தில் அரங்கேற்றம் செய்து புகழ் பெறுகின்றார்கள்.

முடிசூட்டு மண்டபம்

சோழமன்னன் மரபில் முடிசூடப் பெறுபவர்களுக்கு முன் கூறிய பஞ்சாக்கரப்படிமில் அபிடேகமும், இந்த ஆமிரங்கால் மண்டபத்தில் முடிசூட்டு விழாவும் நடைபெற்று வந்தன. வேளாளர் முடியெடுத்துக் கொடுக்க, தில்லை அந்தணர்களால் முடிசூட்டப்படும்.

ஒரு பாண்டிய மன்னனும் தில்லைமில் வீராபிஷேகமும் விஜயாபிஷேகமும் செய்து கொண்டான். கி.பி.1253ல் பட்டம் ஏற்ற சடையவர்மன் வீரபாண்டியன்,

'பொங்கு புனர் செஞ்சடையோன் பொற்புலியூர் வீற்றிருந்து காடவன் நிறையிடக் கண்டினிதிருந்து வீராபிஷேகமும் விசயாபிஷேகமும் பண்ணியருளினார் என்று கல்வெட்டு காட்டுகிறது.

அந்த இடம் காமக்கோட்டத்திற்குத் தெற்காகவும், சிவகங்கைக்கு மேற்காகவும் உள்ள நூற்றுக்கால் மண்டபம். இதற்கு விக்ரம் சோழன் திருமண்டபம் என்று பெயர், பிறகு வீரபாண்டிய திருமண்டபம் என்று பெயர் மாறியது. இம்முறைப்படி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் சோழ மன்னரின் குலத் தோன்றலாகிய பிச்சாவரம் ஆண்டியப்பசோழர்க்கு இங்கு முடி சூட்டுவிழா நடைபெற்றது.

இம்மன்னர் மரபினர்க்குத் தில்லைவாழ்ந்தணர்களே முடிசூட்டி வந்தனர். இது கூற்றுவ நாயானார் புராணத்தில் 'செம்பியர்தம் குலமுதலோர்க்கன்றிச் சூட்டோமுடி' என்று தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் பெருமிதமாக மொழிந்தருளிய மொழியால் அறியலாம்.

சைவவேளாளர் குலத்தினராகிய நாட்டுர் தேவராயபிள்ளையும், அவர் முன்னோரும் முடியை எடுத்துக் கொடுக்க, தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அம்முடியை வாங்கிச் சூட்டுவது வழக்கம். இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் தில்லைநகரில் முடிசூட்டப்பெற்ற செய்தியைத் திருமாணிக் குழி கல்வெட்டுத் தெரிவிக்கின்றது.

இவ்வாறு பல விசேட நிகழ்ச்சிகளும் நிகழும் இடமாக இருந்து ராசசபை சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

தீர்த்தங்கள் பத்து

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றன் பெருமையுடைய இத்தில்லைத்தலத்தில், விசேடமான தீர்த்தங்கள் பத்து அமைந்து விளங்குகின்றன. அவை சிவசங்கை, பரமானந்தகூபம், வியாக்கிரபாத தீர்த்தம், அனந்த தீர்த்தம், நாகச்சேரி, பிரம தீர்த்தம், சிவப்பிரியை, புலிமடு, குய்ய தீர்த்தம், திருப்பாற்கடல் ஆகியவையாகும். இத் தீர்த்தங்களுள் முதன்மை விசேடம் பெற்றுச் சிறந்து விளங்கும் தீர்த்தம் சிவசங்கை தீர்த்தமாகும்.

சிவசங்கை

இஃது அன்னை சிவகாம சுந்தரியார் எழுந்தருளித் திகழும் திருக்கோயிலுக்கு எதிரில் அழகும், தூய்மையும் அருட்சிறப்பும் மிக்கதாக அமைந்து விளங்கும் திருக்குளம். இது சிவ வடிவம் உடையது. இத்தீர்த்தத்தில் வருடப்பிறப்பு, மார்கழித் திருவாதிரை, மாசிமகம், சிவராத்திரி ஆகிய விசேட நாள்களில் நீராடுவது பெரும் புண்ணியமாகும்.

பரமானந்த கூபம்

இத்தீர்த்தம் சிற்றம்பலத்திற்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்ற கிணறு. இது சக்தி வடிவம் பொருந்தியது.

வியாக்கிரபாத தீர்த்தம்

நடராஜப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே அமைந்து விளங்குவது இளமையாக்கினார் கோயில். இக் கோயிலுக்கு எதிரில் அமைந்து விளங்கும் திருக்குளமே வியாக்கிரபாத தீர்த்தம்.

அனந்த தீர்த்தம்

இத்தீர்த்தம், நடராஜப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கே உள்ள திரு அனந்தேச்சுரத்துக்கு முன்பு அமைந்துள்ள திருக்குளம்.

நாகச்சேரி

நாகச்சேரி என்னும் இத்தீர்த்தம், திரு அனந்தேச்சுரத்துக்கு மேற்பால் இருக்கும் திருக்குளமாகும்.

பிரம தீர்த்தம்

நடராஜப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்கே உள்ளது திருக்களாஞ்சேரி, திருக்களாஞ்சேரி என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். இங்குள்ள திருக்குளமே பிரமதீர்த்தம்.

சிவப்பிரியை

நடராஜப் பெருமான் திருக்கோயிலுக்கு வடக்கேயுள்ளது பிரமாசமுண்டி கோயில். இக்கோயிலுக்கு எதிரில் உள்ள திருக்குளம் சிவப்பிரியை என்னும் தீர்த்தமாகும்.

புலிமடு

இத் தீர்த்தம் சிதம்பரத்திற்குத் தெற்கே ஒன்றரை மைல் (2.4கி.மீ) தூரத்தில் அமைந்துள்ளது.

சூர்ய தீர்த்தம்

சிதம்பரத்திற்கு வடக்கேயுள்ள கிள்ளை என்னும் ஊருக்கு அருகில், கடற்கரையில் பாரசமறுத்தான் துறையை உடையது.

திருப்பாற்கடல்

இத் தீர்த்தம், சிவப்பிரியை என்னும் தீர்த்தத்திற்கும் நடராஜர் கோயிலுக்கும் இடையில் உள்ளது. இத்தீர்த்தம் வியாக்கிரபாத முனிவரின் மைந்தரான உபமன்யு குழந்தையாக இருந்த பொழுது பாலுக்காக அழ. கருணைக் கடலாகிய திருமூலநாதர் பாற்கடலை உண்டாக்கினார். இப்பாலைப் பருகி வளர்ந்த குழந்தையாகிய உபமன்யு பின்னர் வேதங்களையும் சாத்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த நிலையில், கிருஷ்ண பகவான் இவரிடம் வந்து சிவதீட்சை பெற்றார்.

நாகதீபம் என்றும் நாகநாடென்றும் பௌத்த பாளி நூல்களாலும், தமிழ் நூல்களாலும் கூறப்பட்ட நிலப்பரப்பின் ஒரு பகுதியாக உள்ள காரைநகரின் கிழக்குக் கடற்கரையோரத்தில் பல விருட்சங்களின் மத்தியில் வீற்றிருந்து அருள் பொழியும் அம்மன் திருத்தலம் இதுவாகும். அலைகளின் அரவணைப்பில், கடற்காற்றின் குளிர்மையில் வந்தாரை எல்லாம் வாழவைக்கும் அருள் கொண்ட திருத்தலம் இதுவாகும். காரைநகரில் இருந்த நாக அரசின் வழிபாட்டுத் தலமாக கர்ப்பக்கிரகத்தில் ஐந்தலைநாகச் சின்னத்தைக் கொண்டு அமைந்திருப்பது இத் திருக்கோவில் ஆகும்.

கடற் கோள்களுக்கு முன்னரே வலிகாமம் என்றும், யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு என்றும் அழைக்கப்படும் பெருந்தீவு அதன் அயலில் உள்ள சப்த தீவுகளும் ஒரே நிலப்பரப்பாக இருந்த போது அங்கு வாழ்ந்த ஆதிக் குடிகளான நாகர்கள் ஏற்படுத்திய பிரபலமான நாகத்தலம் நயிணை நாகபூசணி அம்மன் கோவிலாகும். இக் கோவிலின் கர்ப்பக் கிரகத்தில் அமைந்துள்ள ஐந்தலை நாகச் சிலை பதினான்காமிரம் வருடப் பழமை வாய்ந்தது என இக்கற்சிலையினை ஆராய்ந்த சிற்ப சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளரான எம்.நரசிம்மன் அவர்கள் கூறியுள்ளார். இதனைக்கொண்டு இக் கோவிலானது கடற்கோள்களால் இலங்கை பிரிக்கப்படு முன்னரே உருவாகி இருந்தது எனக் கொள்ளலாம். இதனால் அக்காலகட்டத்தில் அப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஆதிக் குடிகளான நாகர்களினால் வணங்கப்பட்ட நாக வணக்கத்தலமாக இருந்திருக்கலாம். இச்சிலையுடன் உள்ள அம்மன்சிலை ஆமிரம் ஆண்டு பழமை வாய்ந்தது எனவும் அதற்கு முன்பே நாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் எனவும் காரைக்குடி எம்.செல்லக்கண்ணு ஸ்தபதியார் 11.03.1951ல் வெளியான வீரகேசரியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த இரண்டு குறிப்புகளும் முதலில் நாக வழிபாடே ஏற்பட்டது என்றும் அதன் பின் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் வளர்ச்சி காரணமாக அம்மானையும் நாகத்துடன் இணைத்து வழிபாடியற்றி இருக்கலாம் என்பதையும் கூறுகிறது. இந்திய தீபகற்பத்துடன் இணைந்திருந்த இலங்கை பிரிவுபட்ட போது அதன் அயலில் காரைதீவு, வேலணைதீவு, மண்டைதீவு, புங்குடுதீவு, எழுவைதீவு, அனலைதீவு, நயினாதீவு, நெடுந்தீவு, யாழ்ப்பாணக்குடா என பிரிவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட போது அவ்வப் பிரிவுகளில் தங்கிய மக்கள் தங்கள் கலாசாரங்களையும், பண்புகளையும் தொடர்ந்து பேணி வந்தனர்.

அவ்வாறு பிரிந்து துணிக்கையான காரைதீவில் தங்கிய ஆதிக்க குடிகளான நாகர்கள் தாய்கள் முன்பு பின்பற்றிய நாக வழிபாட்டினைத் தொடர்ந்து பேணிய போது உருவான ஐந்தலை நாகச் சந்திதானமே பாலாவோடை அம்மன் கோவில் ஆகும். இந்தத் தலம் முன்பு நமினாதீவில் இருந்த நாக வழிபாட்டின் தொடர்பால் ஏற்படுத்தப்பட்ட எச்சமாக கொள்ளலாம். இத்தலமும் தாய்த் தெய்வ வழிபாடு: காரணமாக அம்மன் வழிபாடும் இணைந்து ஐந்தலை நாகச் சிலையுடன் அம்மனை நிறுவிச் சக்தி வழிபாட்டுத் தலமாக மாறியது. தாய்த் தெய்வ வழிபாடு சிலப்பதிகார காலமான கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டளவில் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதை ஊகிக்கலாம். ஏனெனில் கண்ணகி வழிபாட்டின் தோற்றமும் இதே காலப்பகுதியாக இருப்பதும், வடபகுதிக்கோவில்களில் வழங்கும் கண்ணகி அம்மன் பள்ளுப் பாடலில் கூறப்படும் பக்தினி வழிபாடு பற்றிய ஐதீகமும் சமகாலத்தவையாக இருந்ததை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

நாக வணக்கத்தைக் கொண்டோரை நாகர்கள் என்றும், அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் நாக அரசுகளாகவும், நாக நாடுகளாகவும் கூறப்பட்டன. இந்தியாவில் பரந்து இருந்த போதும் தமிழகத்தில் கேரளப் பகுதியிலேயே நாக வழிபாடு முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றிருந்தது. கேரளத்தில் நாயர்கள் நாகர்களின் வழிவந்தோர் எனவும், இவர்களுக்கும் ஈழத்தில் உள்ள நாகருக்கும் உள்ள ஒற்றுமையையும் அவதானித்த எச்சபாக்கர் என்பார் கேரளத்தில் இருந்தே இவ்வழிபாடு ஈழத்திற்குச் சென்றது என்கிறார். பாளி இலக்கியங்கள் இவ்வழிபாடு செய்தவர்களைப் பற்றிப் பல இடங்களில் கூறி இருப்பதும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்விலக்கியங்களே ஈழத்தின் வடபகுதியை நாக வழிபாட்டிற்குரிய நாகநாடு, நாகதீபம் எனக் குறித்துக் காட்டுவதையும் காணலாம். இந்த நாக வழிபாடே நமினாதீவிலும், பாலாவோடைமீலும் ஆதிமில் நாகர்களால் பேணப்பட்டுப் பின் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டுடன் சங்கமித்தது எனலாம்.

இவ்வாறு நாகவழிபாடாகத் தோன்றிப் பின் தாய்த் தெய்வ வழிபாடாகப் பேணப்பட்ட பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் தொன்று தொட்டு வந்த ஒரு ஐதீகம் இங்கு கண்ணகி வழிபாட்டையும் இணைத்துக் கொண்டதைக் காணலாம். இங்கு ஐதீகம் என்று குறிப்பிடப்படும் போது ஐதீகம் என்பது பற்றி தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் கூறிய கூற்று இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. ஏனெனில் தமிழர்கள் வரலாறுகளை பதிவு செய்யும் முறையினைப் பின்பற்றவில்லை. இதனால் கிராமங்களிடையே வழங்கி வந்த ஐதீகச் செய்திகளும், செவிவழிச் செய்திகளுமே கோவில்களின் அல்லது தமிழ்

அரசுகளின் வரலாற்றை எமக்குத் தந்துதவுகின்றன.

வைகாசிப் பெளர்ணமி தினத்தை தீர்த்தோற்சவமாகக் கொண்டு நடைபெறும் மகோற்சவத்தின் பத்து நாட்களில் ஏழாவது நாளன்று அம்மன் தெற்கே உள்ள கடல் வழியாக இக் கோவிலுக்கு வந்து தேர், தீர்த்தோற்சவம், பொங்கல் முதலிய விழாக்களில் தங்கி அருள் புரிந்து கடல் வழியாக வற்றாப்பனைக்குச் சென்றுவிடுவதான ஒரு ஐதீகக் கதையை எமது பெரியவர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்த ஐதீகமானது வடகிழக்கு மாகாணத்தில் பரவிய கண்ணகி வழிபாடு தொடர்பானதாக இருந்ததை அறியலாம்.

இவ்வாறு கூறப்பட்டு வந்த ஐதீகத்தில் கண்ணகி இவ்விடம் இவ்வாறு ஐந்தலை நாகமாக வந்தமைக்கு ஒரு வரலாறு சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தை அனுசரணையாகக் கொண்டு கூறப்படுகின்றது. பாண்டியனால் வெட்டப்பட்ட கோவலனைக் கண்ணகி சேர்த்தெடுத்து உயிரளிக்க கோவலன் எழுந்திருந்து மாதவியின் பெயரை முதலில் குறித்துக் கேட்டானே என மனமுடைந்து கோபம் கொண்டு கண்ணகி தன்னை ஐந்தலைநாகமாக மாற்றி மதுரை மாநகரம் துறந்து தெற்கு நோக்கி ஊர்ந்து, முதலில் நயினாதீவில் தங்கினாள். பின்னர் வட்டுக்கோட்டை பாங்கரில் உள்ள சுரட்டிப்பனை வழியாக சீரணி அங்கணமக்கடவை, அளவெட்டி, சுருவில் முதலான இடங்களில் தங்கினாள் என்ற ஐதீகம் வழக்காற்றில் இருந்து வருகிறது.

மேலும் கண்ணகியின் தந்தையான மாநாய்கன் கண்ணகிக்கு காற்சிலம்பு செய்வதற்கு மாணிக்கங்கள் தேவைப்பட்டபோது, அது நாகதீவிலேயே கிடைக்கும் என அறிந்து மீகாமன் என்ற சுப்பற்படைத் தலைவனைச் சென்று பெற்று வரும்படி அனுப்பி இருந்தான். மீகாமன் மாணிக்கக் கற்களை பெற்றுக் கொள்ள வந்த போது நாகதீவினை வெடியரசன் ஆண்டு கொண்டிருந்தான். இவனது கோட்டைகள் நெடுந்தீவு, காரைதீவு, வட்டுக்கோட்டை, தொல்புரம் ஆகிய இடங்களில் இருந்ததாக கூறுகின்றனர். வேடியரசனின் சகோதரர்களான விரநாராயணன், விளங்குதேவன், போர்வீரகண்டன், ஏரிலங்குருவன் ஆகியோர் சிற்றரசுகளாக இவ்விடத்தில் ஆண்டனர். கண்ணகிக்குச் சிலம்பு செய்வதற்கு மாணிக்கங்கள் எடுக்க வந்த மீகாமனுடன் போரிட்டபடியால் கண்ணகியம்மன் கோபிப்பாள் என்ற பயம் காரணமாக தாங்கள் வழிபட்ட நாக வழிபாட்டுத் தலங்கள் தோறும் கண்ணகிக்கு நாக மங்கலையம்மன் என்ற பெயரால் சிலை எடுத்து வைத்து வழிபட்டதோடு கண்ணகி அம்மன் முடியிலும் ஐந்தலை நாகக்கிரீடம் வைத்து அழகு செய்தனர்.

சோழ அரசனான கரிகாலன் வலகம்பாகு காலத்தில் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்து அருராதபுரத்தை வெற்றி கொண்டு பெளத்தர்களின் புனித பாத்திரத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டு சோழநாடு சென்றிருந்தான். அப்புனித பாத்திரத்தைக் திரும்பவும் கைப்பற்றிக் கொள்ளும் நோக்குடன் முதலாம் கஜபாகு மன்னன் தமிழகத்திற்குப் படை எடுத்துச் சென்று சோழ மன்னனைத் தோற்கடித்தான் என்று 'இராஜவலிய' கூறுகிறது. இவ்வேளையில் சேர நாட்டில் சேரன்செங்குட்டுவன் கண்ணகிக்கு விழாவெடுத்த போது கஜபாகு மன்னனுக்கு அழைப்புவிடுத்தமையால், கஜபாகு மன்னன் கண்ணகியின் அற்புதங்களை அறிந்து அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தது மட்டுமன்றி இவ்வழிபாட்டை இலங்கையில் ஏற்படுத்தும் பொருட்டுக் கண்ணகியின் காற்சிலம்பையும், நான்கு கோயில்களுக்குத் தெய்வங்களையும், சின்னங்களையும் பெற்றுக்கொண்டு, வலகம்பாகு காலத்தில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருந்த புனித பாத்திரத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு ஈழம் மீண்டான் என அறியமுடிகிறது. இச் செய்திகளில் சிலவற்றைக் கோகில சந்தேச என்ற நூல் கூறுகிறது. இம் மன்னன் ஈழத்திற்கு நாகதீபத்தின் புகழ் பெற்ற ஐம்புகோளப்பட்டினம் மூலம் வரும் போது அங்கணாமக் கடவையில் முதலாவது கண்ணகி கோயிலைக் கட்டித் தனது உருவச்சிலையையும் அதன் முன் நிறுவி இருக்கலாம் என்று செ.இராமநாயக முதலியார் கூறுகிறார். இம்மன்னன் நாடெங்கும் கண்ணகி கோயில்கள் அமைத்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என கட்டளையிட்டதைத் தொடர்ந்து பல கண்ணகி கோயில்கள் வடபகுதியில் உருவாக்கப்பட்டன.

இதன் தாக்கம் காரைநகரில் ஏற்பட்டதென்பதை இங்கு உருவான கண்ணகி அம்மன் கோயில்களும், பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் நிலவி வரும் ஐதீகமும் காட்டுகின்றதென்பதை உணரலாம். மேலும் இக்கோவிலில் மகோற்சவ தினங்களின் நிறைவுநாளான வைகாசிப்பூரணையில் கண்ணகி ஐந்தலை நாகமாக வந்தது போல, மணிமேகலையில் வரும் அமுதகரவி எனும் அட்சயபாத்திரம் மணிபல்லவத்தில் வைகாசிப்பூரணையில் தோன்றுவதற்கும் ஏதோ ஒரு தொடர்பு உள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறதா அல்லது அத்தினம் மணிபல்லவத்தைப் பொறுத்தவரையில் முக்கிய திருநாளாக இருந்திருக்கிறது என்பதைச் சுட்டுகின்றதா என்பது ஆராய்விற்குரியது.

இதேவேளை 1ம் இராஜ இராஜ சோழனின் காலத்தில் வெளிமிடப்பட்டதெனக் கருதப்படும் கல்வெட்டில் காணப்படும் கருத்துப்படி வைகாசி விசாக பெளர்ணமி நாள் பண்டு தொடர்பு முக்கிய நாளாகக் கொண்டாடப்பட்டதையும், நாகர்களின் இருப்பிடங்களாக உள்ள மாந்தை,

நாக தீபம் போன்ற இடங்களில் உள்ள வழிபாட்டுத்தலங்கள் இந்நாட்களை முக்கிய விழா நாட்களாகக் கொண்டிருந்தமை ஒரு ஒற்றுமையைக் காட்டுகின்றன. இந்த ஒற்றுமையான கருத்து பாலாவோடை அம்மன் கோவிலின் மகோற்சவ காலத்துடன் ஒத்து வருவதைக் காணலாம். இதனால் பண்டைக்காலந் தொடரே வைகாசிப் பூரணை என்பது அன்றைய கோவில்களின் திருநாளாக இருந்தமையும், அத்தகைய பழமை வாய்ந்த ஆலயமாக பாலாவோடை அம்மனும் இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது எனலாம். மேலும் பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் காலங்காலமாக நிலவி வரும் ஐதீகம் வற்றாப்பனைக்கோவிலுடன் இணைவதைக் காணலாம். எவ்வாறெனில் வடபகுதியில் நிலவி வந்த கண்ணகி ஐதீகத்தில் நயினாதீவிலிருந்து புறப்படும் கண்ணகி சுற்றில் வற்றாப்பனையை அடைகின்றாள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. வற்றாப்பனை கண்ணகி அம்மன் கோயில் பொங்கல் விழா காலங்காலமாக வைகாசிப் பூரணையை அடுத்துவரும் முதல் திங்கட்கிழமை கொண்டாடப்படுவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் வைகாசியில் கொண்டாடப்படும் மகோற்சவ காலத்தில் ஏழாம் நாள் நயினாதீவிலிருந்து வந்து பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் வைகாசி பெள்ளணமி வரைதங்கிப் பின் வற்றாப்பனையை அடைகின்றாள் என்பதான ஐதீகம் தெளிவான சான்றாக உள்ளது. இவ்வகையில் பாலாவோடை அம்மன் கோவில் நாகர் காலத்தில் நயினாதீவு நாக வணக்கத்துடன் தொடர்புற்றிருந்ததையும், பின் கண்ணகி வழிபாடு சமூகத்தில் தோன்றிய காலத்தில் நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மனுடனும், வற்றாப்பனைக் கண்ணகி அம்மன் கோவிலுடனும் ஒரு வித தொடர்பைக் கொண்டிருந்தது என்பதும் புலனாகின்றது.

இவ் வேளையில் இம் மடை பரவி வழிபாடு செய்யும் முறை இக் கோவிலில் நடைபெறுவது போர் வீரர்கள் போருக்குச் செல்லுமுன் போர்த்தெய்வமான கொற்றவை அல்லது தூர்க்கைத் தெய்வங்களுக்குச் செய்யும் முறையை ஒத்ததாக இருப்பதும் ஆராயத்தக்கது. இம் முறையானது சேர நாட்டில் போர் வீரர்கள் செய்யும் முறைகளை ஒத்ததாக இருப்பதையும் காணலாம். களபூமி என்ற இடம் களம் குறித்து போரிடும் ஒரு இடமாக இருப்பதாகக் கூறப்படுவதற்கும் ஒற்றுமையான தொடர்புகள் இருந்திருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. போருக்குச் செல்லும் முன் போர் வீரர்கள் கொற்றவையை அல்லது தூர்க்கையை வணங்கிச் செல்லுதல் வழக்கம் என்பதால் அக்கள பூமியில் இக் கோவில்

அமைந்திருப்பதற்கும் ஓர் ஒற்றுமை நிலவுவதைக் காணலாம்.

தமிழகத்திற் சிலப்பதிகார காலத்தில் இருந்து கொற்றவை கண்ணகியாக வணங்கப்பட்டிருந்தலைக் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தின் வழக்குரைக் கதையிலே கொற்றவை காளி எனும் தெய்வங்களோடு கண்ணகியின் தோற்றம் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டிருப்பது இதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

எனவே சிலப்பதிகார காலத்திலிருந்து கொற்றவை காளி போன்ற போர்த் தெய்வங்களின் அம்சங்களைக் கண்ணகியோடு பொருத்திப் பார்க்கப்பட்டது. இதுவே கண்ணகி வழிபாடாகத் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம்.

இவ் வகையில் கண்ணகி, கொற்றவை துர்க்கையாக உருவகிக்கப்பட்டமையால் களபூமியில் போர்கள் நடந்த போது அல்லது போருக்குப் புறப்படுமுன்னர் இக் கோவிலில் மன்னராலும் போர்வீரர்களாலும் இத்தகைய வழிபாட்டு முறை இருந்திருக்கலாம். சோழர் வடபகுதியில் தமது ஆதிக்கத்தைக் கொண்டிருந்த வேளையில் ஊர்காவற்றுறை அவர்களது முக்கிய கடற்படைத்தளமாக இருந்தது.

கிறிஸ்தாப்த காலத்திற்கு முன்பிருந்தே ஊர்காவற்றுறை ஒரு முக்கிய துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கியதென்பதை விஜயனின் பின்னர் அரசு கட்டிலேறிய பண்டுவாசுதேவ் என்பவனின் ஆட்சிக்கால ஐதீகங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவ்வினாட்சியோடு இத் துறைமுகத்தினை இணைப்பதன் மூலம் இராஜவலிய என்ற சிங்கள நூல் இம் மன்னனின் கீர்த்தியை எடுத்துக்காட்ட முற்படுகின்றது. இந்நூலின் இதன் பெயர் 'ஊறத்தொட்ட' என இடம் பெற்றுள்ளது. என்னுங் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் இது முன்னிலை பெற்றுக் காணப்பட்டதை இரண்டாவது பராந்தகனின் காலச்சோழப்படை இங்கு வந்திறங்கிய நிகழ்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இப் படை எடுப்பை நான்காவது மகிந்தன் தோற்கடித்தான் எனக் கூறுஞ் குளவம்சம் இத் துறைமுகத்தின் பெயர்களாகக் கூறாந்தொட்ட, சுகரதித்த ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனால் இத் துறைமுகம் கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே முக்கிய பட்டினமாக எழுச்சி பெற்றமை புலனாகிறது. இவ்வாறு செல்வாக்கு பெற்ற

இத்துறைமுகமே சோழரின் ஆதிக்கம் ஈழத்தில் தொடங்கிய போது பிரதான கடற்படைத்தளமாகக் கப்பல்கள் தங்கிச் செல்லும் துறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இவ் வகையில் ஊர்காவற்றுறையில் சோழர் கொண்டிருந்த செல்வாக்கு எதிர்க்கரையிலிருந்த களபூமித்துறைமுகத்திலும் அவர்களின் செல்வாக்கு பரவி இருந்தது என்பதை நூலின் முற்பகுதியில் உள்ள களபூமி சோழரின் படைகள் தங்குவதற்குரிய தளமாகப் பாவிக்கப்பட்டதனால் போர்த்தெய்வமாகக் கருதப்பட்ட தூர்க்கையின் கோவிலாக பாலாவோடை அம்மன் கோவிலும் சோழரின் போஷிப்பைப் பெற்றிருக்கலாம்.

வற்றாப்பளைக் கண்ணகி அம்மன் கோவிலும் இவ் வகையில் சோழரின் கவனத்தை ஈர்த்தது . இதனால் அதே காலப்பகுதி யைச் சேர்ந்ததெனக் கருதப்படும் பாலாவோடை அம்மன் கோவிலும் போர்த்தெய்வ சந்நிதானமாகச் சோழரால் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். பிற்காலச் சோழரின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தமுதல் மன்னனான விஜயாலயச் சோழன் தனது சோழ ஆதிக்க விரிவு நோக்கி நடாத்தப்பெற்ற முத்தரையர்களுக்கு எதிரான போரில் வென்றமைக்கு வெற்றிச் சின்னமாகத் தஞ்சையில் 'நிசும்ப குதனி' என்னும் பெயருடன் தூர்க்கைக்கு ஒரு கோயில் அமைத்ததை இவ்விடத்தில் நினைவு கூரலாம். எனவே சோழர் தூர்க்கை மேல் கொண்ட பக்தியை தாங்கள் ஆதிக்கம் பெறும் இடங்களில் கொண்டிருக்கலாம் இவ் வகையிலேயே கண்ணகி அம்மனின் வணக்கத்தலங்களாக இருந்த வற்றாப்பளையும் , பாலாவோடையும் சோழரின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. என்பதில் சந்தேகமில்லை. சோழரின் காலத்தில் இலங்கையின் வர்த்தகத்தில் முக்கிய இடம் வகித்த திசையாயிரத்து ஐந்துாற்றுவர் காளி அல்லது. தூர்க்கை வழிபாடு உடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதைப் பதவியாவில் கிடைத்த கல் லெட்டுக் கூறுகிறது. இதே போன்று நமினாதீவில் கிடைத்த ஊராத்துறை பற்றிய கல்வெட்டில் கூறப்பட்ட பரதேசிகள் என்ற வணிககணம் ஐந்துாற்றுவரோடு சில காலங்களிலே தொடர்புடையவர்களாக இருந்தனர் என்பதான கருத்துக்களும் வணிக கணங்கள் யாவும் தூர்க்கை வழிபாட்டில் ஈடுபட்டதைச் சுட்டுகின்றது. எனவே

வாணிபத்துறை முகமாக இருந்த இவ்வணிகக் கணங்கள் இக்கோவிலையும் போஷித்து இருந்திருப்பார்கள். என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சோழரின் செல்வாக்கு பாலாவோடை அம்மன் கோவிலிலும் இருந்திருக்கலாம். என்பதை மேலும் சில சான்றாதாரங்கள் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளலாம். தமிழகத்தில் பல்லவர் சமயப் பணிகள் செய்யும் போது ஆலய அமைப்புக்களில் கற் கோவில்களைக் கட்டும் பணியைத் தொடங்கி வைத்தனர். இவர்களால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட கருங்கல் திருப்பணிகள் சோழர் காலத்தில் பெரும் வளர்ச்சியைப் பெற்று அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட கோவில்கள் யாவும் கருங்கல்லால் உருவாக்கப்பட்டன. அவ்வகையில் சோழரால் ஈழத்திலும் பல கோயில்கள் கற்றறிகளாக்கப்பட்டன. பூநகரியில் அமைக்கப்பட்ட சிவனாலயங்கள் யாவும் இவ்வகையில் அமைக்கப்பட்டதை அவதானிக்கலாம். இவற்றைக்கொண்டு பாலாவோடையில் சோழரின் ஆதரவைப் பெற்ற அம்மன் கோவிலும் முருகைக் கற்களால் பெரும் கோவிலாக கட்டப்பட்டது. என்பதை இன்றைய கோவிலின் வெளிப்புறச் சுவருக்கருகே நாலுபுறமும் உள்ள அகன்ற ஆழமான அத்திவார்க்கட்டு எடுத்தியம்புகின்றது. தற்போது உள்ள பரிவாரங்களில் விநாயக ஆலயத்தின் பின்புறம் பார்க்கும் போது அதன் உயரம் நிலமட்டத்திலிருந்து சுமார் இரண்டரை அடி உயரமாக இருப்பதை நோக்கினால் நிலத்துள் குறிப்பிட்டத்தக்களவு ஆழத்தில் அத்திவாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை உணரலாம். மேலும் அத்திவார்க்கட்டின் அகலம் 4 அடிக்கு மேல் இருக்கின்றது. ஏனெனில் தற்போதைய கோவிலின் வெளிச்சுவர் அத்திவாரத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து சுமார் இரண்டரை அடி உள் தள்ளியிருப்பது அவதானிக்கத்தக்கது. அதனால் அத்திவாரகட்டு அகலம் கூடியதாக இருப்பது, தெரிகிறது எனவே இத்தகைய அத்திவாரத்தின் மேலேயே இக் கோவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. என்ற நோக்கில் பார்க்குமிடத்து ஒரு பெருங் கோவிலாக சோழரால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

பூநகரியில் உள்ள மண்ணித்தலைக்கிராமத்தில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் போன்று பொழிந்த முருகைக் கற்பறைகளைக் கொண்டு பாலாவோடை அம்மன் கோவிலும் முருகைக் கற்பறைகளினால் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை இன்றும் இக் கோவிலில் காணப்படுகின்ற முருகைக்கற்பறை சுமார் 6 அடி விட்டம் உள்ள ஒரு கல்லும், சிதைவுற்ற முருகைக்கற்பர்கள் காணப்படுவதும் நல்லதொரு சான்றாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு பொழிந்த முருகைக்கற்களே பிற்காலத்தில் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் இக் கோவில் இடிக்கப்பட்டு அவர்களுடைய தேவைக்காகக் கோட்டைகள், கிறீஸ்துவ கோவில்களும் கட்டப்பயன்படுத்தப் பட்டன என கூறுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு இங்கு காணப்படும் இக்கல்லைக் கொண்டு 6X6 அளவுக்குரியதான கற்கள் பொழிந்தெடுக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கிறது.

ஏனெனில் போர்த்துக்கீசரால் கட்டிவிடப்பட்ட கோட்டைகள் ஒல்லலந்தரால் முருகைகற்பர்களால் செப்பனிடப்பட்டன. 1965ல் மன்னார் கோட்டையும், ஊராத்துறைக் கோட்டையும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. இவை யாவும் முருகைக்கற்களால் கட்டப்பட்டன எனவே இக் கோவில் சோழரால் போஷிக்கப் பட்ட ஒரு தலமாகக்கொள்ள இடமுண்டு.

சோழரின் பின் கலிங்கத்து மாகன் ஆட்சி இலங்கையில் தொடங்கிய போது இக் கோவிலின் வரலாற்றில் ஒரு மாற்றம் தென்பட்டது. சோழரின் காலத்தில் பிராமணக் குலமே செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் மாகன் காலத்தில் வீரசைவம் என்ற புதிய சகாப்தம் தொடங்கியது. மாகனுக்குப் பின் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் ஆட்சி செய்த காலத்தில் விஜய நகர அரசின் செல்வாக்குக் காணப்பட்டது. இந்த அரசில் வீரசைவம் செல்வாக்குடன் காணப்பட்டதால் விஜய நகர - யாழ்ப்பாணத் தொடர்புகள் வடபகுதியில் வீரசைவத்தை மேன்மைகொள்ள வழிவகுத்தது. அத்துடன் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகம் போன்ற பகுதிகளுக்கு முஸ்லீம்களின் படையெடுப்புகளினால் பண்டாரம் என

அழைக்கப்பட்ட வீரசைவர்கள் ஈழம் நோக்கி வந்தனர். இவர்களின் பணிபற்றி ஆராய்ந்த சண்முகசுந்தரம் என்பார் இவற்றை 4 பிரிவுகளாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். 1. கிராமியக் கோவில்களில் ஆற்றும் பணி 2. வேதாகம முறைப்படி நடக்கும் கோவில்களில் ஆற்றும் பணி 3. சோடனை , சம்பரம், காவடி ஆகியவற்றை அமைக்கும் பணி 4. கலைப்பணி, கூத்து, கரகம், பண்ணிசை, உடுக்குப் பாட்டு , இசைசொற்பொழிவு ஆகியவற்றை வளர்க்கும் பணி என்பனவாகும். முன் கூறப்பட்ட வீரசைவர்கள் அளவெட்டி , பண்ணாகம் , தையிட்டி, கீரிமலை, பருத்தித்துறை, தீவுப்பகுதி, உரும்பிராய், வண்ணார் பண்ணை, வட்டுக்கோட்டைப் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்.

இவ்வாறு உள்ள வீரசைவர்கள் என வேறு பிரிவினர் இங்கு இருந்ததை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் வேதாரணியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் வரணி, வழக்கம்பரை போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்தனர், இவர்களில் கரணவாயிலில் வாழ்ந்த சைவங்களைப் பற்றி ஆ.முத்துத்தம்பி பிள்ளை என்பார் தொண்டை நாட்டிலிருந்து வந்த கருணீகர்கள் குடும்பங்களுக்கு அக் காலத்தில் காடாயிருந்த கரணவாயைச் , சங்கிலியரசன் கொடுத்திருந்தான் என்று கூறுகிறார். அவர்கள் பரம்பரைச் சைவவேளார்களுள் ஒரு பகுதியார். அவர்களை உடுப்பிட்டி யைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு குறிச்சிகளுக்கும் கருணீகராக்கினான். (கருணீகர், கணக்கர்) கருணீகர்வாயில் என்னும் பெயர் கரணவாய் என மருவி வழங்குகின்றது. கருணீர்கள் தமிழரசு போன பின் சைவக்குருக்கள் மாராகிப் பெருஞ் சிறப்புப் பெற்றனர். இவர்களில் ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களை பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் இருந்து வந்தனர். இவர்கள் அபரக் கிரியைகளை நடாத்தி வந்தமையால் கோயிற் பூசைக்கு வேறுசைவத்தை வைத்திருந்தார்கள் என்பதைக் கோவிலில் நடந்த ஒரு சம்பவம் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. அது பற்றி பின்னால் விபரிக்கப்படும், மகான் வீரசைவத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதனால்

ஈழத்திலும் வீரசைவம் பரவத்தொடங்கியது. எனினும் சைவக்குருமார் மாகனது காலத்திலிருந்து இக் கோவிலில் பூசகர்களாக இருந்தனர் என்பதை மறுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. வீரசைவர்களின் கடமைகளாகக் கூறப்பட்ட நித்தியபூசை விளக்குவைத்தல், பொங்கல், மடை, கஞ்சி வார்த்தல் சித்திரபுத்திர நாயனர்கதைப்படிப்பு என்பன. இக் கோவிலில் நடைபெறுவது இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. மேலும் சைவக்குருமார் சிவவழிபாடு உடையவர்கள். லிங்கவழிபாடு உடையவர்கள். பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையில் புகழ் பெற்ற ஐந்து ஈசரசர்களிலும் சிவலிங்கமே கோயில் மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்தது. இக் கோவில்களான திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீச்சரம், முனிஸ்வரம், தான் தோன்றீஸ்வரம், ஆகிய கோவில்களுக்கு திருப்பணி செய்தவர்கள் மாகோன் குளக்கோட்டன் ஆகியோராகும். திருக் கோணேஸ்வரத்தில் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டில் பூசகர்களாக விளங்கிய சைவங்களே பாலாவோடை அம்மன் கோவிலிலும் பூசை பண்ணி இருந்தார்கள் என்பதற்கு அக் கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் அம்மன் இருந்தாலும், ஒரு லிங்கமும் இருப்பது சான்றாகும். இந்த லிங்கம் எவ்வாறு இங்கு கொண்டு வரப்பட்டது. என்பதற்கு சுமார் 1950 ம் ஆண்டிற்குப்பின் (அதற்கு முன்னாகவும் இருக்கலாம்) பூசை செய்து வரும் பிராமண சமூகத்தவர் காரணமல்ல என்பது நன்றாக தெளிவுபடுத்தப் பட்ட உண்மையாகும். எனவே இந்த லிங்கம் இங்கு பூசகர்களாக இருந்த சைவர்களால் இக் கோவிலில் வைக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். இக் கோவிலின் பூசகர்களாக கரணவாயில் வாழும் சைவக்குருமார் இருந்தனர் என்பதை அறிந்திருக்கின்றேன்.

மாகனது ஆட்சியின் பின் யாழ்ப்பாணத்திற் தோன்றிய ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கடற்படைவலிமை படைத்துக்காணப் பட்ட தோடு கடல் வாணிபத்திற் அதிக கவனஞ் செலுத்தி வந்தனர். ஊர்காவற்றுறை ஆரியச்சக்கரவர்த்தியின் காலத்துக்கு முன்னரே

கடல் வாணிபத்தில் சிறப்புற்று விளங்கியதை நயினாதீவில் கிடைத்துள்ள முதலாவது பராக்கிரமபாகுவின் கல்வெட்டு எடுத்துக்காட்டுவதால் நாகேஸ்வரி ஆலயம் தொடர்ந்தும் கடலாதிக்கம் பெற்ற ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் காலத்தில் நன்நிலையில் இருந்திருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு . இதை விட யாழ்ப்பாண வைபவ மாலையில் நாகேஸ்வரி ஆலயம் பற்றிய குறிப்புக்காணப்படவில்லை என்பதால் மற்றைய கோவில்களைப் பற்றிக் கூறியிருக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது.

போர்த்துகீசர் யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்ற ஊர்காவற்றுறையைப் பயன்படுத்தினர். 1960ல் டொன் கொண்டான்டைன் டீ பிரகன்சா என்பவன் சங்கிலி மன்னனுக்கு எதிராக ஊர்காவற்றுறையை அடையச் சங்கிலி எதிர்த்தான் இதனால் பிரகன்சா கொழும்புத் துறைக்குச் சென்று நல்லூரைத்தாக்க முயன்றான். நல்லூரில் கோட்டை கொத்தளங்களை அழித்து ஆட்சி செய்ய முயன்ற போதும் போர்த்துகீசரின் கோயில்களை இடித்தல், மதமாற்றம், செய்தல் என்பவற்றால் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்யப் போர்த்துகீசர் பின்வாங்கினர். எனினும் 1619ல் ஒலிவரோ என்பவனின் தலைமையில் பூநகரி ஊர்காவற்றுறை வழியாக வந்த போர்த்துகீசர் யாழ்ப்பாணத்தை கைப்பற்றினர். இவர்கள் தங்கள் சமயத்தைப் பரப்புவதில் மிகக் கவனஞ் செலுத்தினர். இவர்களுடைய இம்மதமாற்றம் தீவிரமடைந்தமை சைவக்கோவில்களுக்கு பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. பல கோயில்கள் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்டன என்பதை சர்போல் பிரிஸ் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. போர்த்துகீசரின் முதல் கவர்னராக இருந்த ஒலிவேரா என்பவனே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த 500 கோயில்களை இடித்து தள்ளினான். என்று யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை கூறுகிறது. இக் கோயில்களில் பாலாவோடை அம்மன் கோவிலும் ஒன்றெனக் கூறப்படுகிறது. இதனைப் பற்றி போர்த்துகீசர் ஆவணங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. இக் கோவில் இடிக்கப்படு வதற்கு

முருகைக் கற்பாறைகளினால்
காரணமெனலாம்.

கட்டப்பட்டிருந்தமையே

முருகைக்கற்பாறைகளினால் கட்டப்பட்டிருந்தது. என்பதற்குச் சான்றாக முழுமையான ஒரு பெரிய 5 அல்லது 6 அடிச் சுற்றளவு உள்ள முருகைக்கற்பார் இக் கோவிலடியில் இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம். இதுபோன்று கோவிலைக் கட்டுவதற்கு கொண்டு வரப்பட்ட பெரிய கற்களைப் பொழிந்து இக் கோயில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதற்கு இக் கோவிலில் உள் வீதியில் அகன்றதும், ஆழமானதுமான அத்திவாரக்கட்டைக் காணலாம். 1952 ல் கோயில் புனரமைக்கப்படும்போது பழைய அகலமான அத்திவாரக் கட்டிலிருந்து சுமார் 2 அடி வரையில் உள்பக்கமாக சுவர் கட்டப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். ஒல்லாந்தர் காலத்தில் இக் கோயில்கள் முற்றாக இடிக்கப்பட்டு அக் கற்களைக் கொண்டு கடற் கோட்டை செப்பனிடப்பட்டது.

கி.பி 1621ல் நல்லூர்க் கந்தசாமி கோவிலை இடித்து அக் கோவிற் கற்களைக் கொண்டு கோட்டையும், வீடுகளும் கட்டினர். இவ்வாறு இடிக்கப்பட்ட சைவவைணவக் கோவில் அதிகாரிகளும் பூசகர்களும் கோவில் விக் கிரகங் களை கிண்களிலும், குளங்களிலும், மண்ணுக்குள்ளும் போட்டு மறைத்தனர்.

இவ்வாறு அந்நியர்களால் கோவில் இடிக்கப்படவே பாலாவோடை அம்மன் கோவிலில் இருந்த விக் கிரகங் களை அப்போது பாலாவோடை காடாக இருந்தமையால் மரங்களிடையே மண்ணினுள் புதைத்து வைக்கப்பட்டதாகப் ஊர் பெரியோர் கூறிய செவிவழிச் செய்திகள் மூலம் அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஒல்லாந்தர் காலத்தின் பின் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் புதிய திருப்பங்கள் ஏற்பட்டன. ஆங்கிலேயர் மதமாற்றம் போன்ற விடையங்களில் ஈடுபடாதது மட்டுமல்ல மக்களின் சமய வழிபாடுகளுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்து வைதீக சமய

வழிபாடுகளுக்கு இடமளித்தது. (P.A.Dyke) கவர்மெண்ட் ஏஜென்டாக வந்த நாள் முதல் யாழ்ப்பாணம் பல வகையாலும் திருந்துவதாயிற்று. இவர் காலத்திலிருந்தே நெடுங்காலமாக ஊர்கள் தோறும் மறைந்து கிடந்த சைவ ஆலயங்கள் பிரகாசிப்பனவாயின. எங்கெங்கு ஆலயங்கள் உண்டோ அங்கெல்லாம் நெருக்களை வகுத்துக்கொண்டு போய் விடுத்து அவைகளை விளக்கமாக்கினர்.

இவ் வகையில் பாலாவோடை அம்மன் கோவிலும் உருவாகி இருக்கலாம் என்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் ஒழித்து வைக்கப்பட்ட கோவில் விக்கிரகங்கள் எங்கு இருந்தன என்பதை அறிய முடியாத ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். எனினும் அம்பிகையின் திருவருளினால் தம்பி பேரம்பலம் என்னும் ஒரு அன்பருக்குப் பாலாவோடைக்காட்டினுள் குறிஞ்சாக் குளிக் கொடிப் பற்றைக்குள் ளிருந்து ஒளி வடிவமாக அம்பிகை வெளிப்பட்டதாகவும் அன்பர் மெய் மறந்து அவ் விக்கிரகங்களை எடுத்து இப்போது கோவில் அமைந்துள்ள இடத்தில் ஊர் மக்களின் உதவியுடன் கோவிலைக் கட்டி கும்பிட்டு வரலானார். குறிஞ்சாக் கொடிப்பற்றைக்குள் ளிருந்து தன்னை அடையாளம் காட்டியமையாற்றான் குறிஞ்சாக் குளி அம்மன் எனப் பெயர் பெற்றான். எனினும் கோவில் விக்கிரகத்தில் செப்பு விக்கிரகம் மட்டுமே சிறந்த முறையில் இருந்தது. மூலஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட வேண்டிய கருங்கல் விக்கிரகம் பழுதடைந்தமையால் புதிய விக்கிரகம் செய்யவேண்டியதாயிற்று.

இவ் விக்கிரகம் செய்வதற்கு உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன அக் காலகட்டத்தில் களபூமித்துறைமுகமும் ஊர்காவற்றுறைத் துறைமுகங்கள் என்பன சிறந்த வாணிபம் நடக்கும் துறையளாக இருந்தமையால், இந்தியாவிலிருந்து குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து உணவுப்பொருட்கள், பாவனைப் பொருட்கள், காளை மாடுகள் இறக்குமதி

செய்யப்பட்டு வந்தன இதனைப்பயன்படுத்திக் தமிழ் நாட்டில் தஞ்சாவூரில் இருந்து அம்பாளின் சிலை தருவிக்கப்பட்டது. கும்பாபிஷேகம் செய்வதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டு விக் கிரகத்தின் வரவை ஊர் மக்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். ஊர்காவற்றுறையில் விக் கிரகம் வந்து விட்ட நிலையில், அத்துறை முகத்தில் கலெக்டராக (சுங்கவரி அதிகாரி) கடமையாற்றிய ஆங்கிலேயன் அச்சிலையை வெளிக்கொணரவிடாது தடுத்து விட்டமை ஊர்மக்களைத் திகைப்புக்குள்ளாக்கியது. எனினும் அம்பிகையின் திருவுள்ளம் இரங்கியது போன்று ஆங்கிலேய கலெக்டர் இரண்டு நாட்களில் இச்சிலையைத்தானே கொண்டு வந்து கோயிலில் சேர்ப்பித்தான் என்பது அந் நாளில் நடைபெற்ற முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்பட்டது. இதன் பின் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. பின் பழைய முறைகள் தொடரப்பட்டு வைகாசி மாதம் விசாக பெளர்ணமித்திதியைத் தீர்த்த உற்சவமாககொண்டு பத்து நாட்கள் திருவிழாவும் , தொடர்ந்து வேள்வியும் நடைபெற்று வரத்தொடங்கியது. இக் கோவிலில் அக்காலத்திலிருந்து ஆடு, கோழி, என்பன பலி கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்ததாகவும் , பின் நாவலரின் எதிர்ப்புக்காரணமாகப் இப் பலியிடல் நிகழ்வு நிறுத்தப்பட்டதெனவும் அறியக்கிடக்கின்றது. இந் நிலையில் இக் கோவில் சைவக்குருமாரால் நித்திய பூசையும், கொடியேற்ற வைபவமும் நடைபெற்றது.

கரணவாய்- சைவக்குருப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த திருஞானசம்மந்தக் குருக்களின் பரம்பரையினர் இக் கோவிலில் இருந்து கொண்டு இக் கடமைகளை ஆற்றி வந்தனர். 1946ம் ஆண்டில் கோவிலைப் பராமரித்து வந்த சூரியன் வமிசத்தாரைச் சேர்ந்த சரவணதம்பிப்பிள்ளை என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டமை இக் கோவலின் வரலாற்றில் ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கரணவாய்க் குருக்கள்மார் இக் கோவிலில் இருந்தபோது நித்தியபூசைக் கடமைகளைச் சுப்பையா என்ற சைவமே செய்து

வந்தார். இவரது பெயரினைச் சிலர் மாணிக்கம் என்றும் கூறினர். இவருடன் மாலைகட்டல், சங்கு ஊதுதல் போன்ற கடமைகளைச் செல்லையா என்ற பண்டாரம் செய்து வந்தார்.

இவ் வேளையில் இக் கோவிலை நிர்வகித்த சரவணதம்பிப்பிள்ளைக்கும் சைவத்திற்குமிடையில் நிர்வாகப் பிணக்குகள் ஏற்பட்டன. அதனால் கோபமுற்ற சைவம், பண்டாரமாக இருந்த செல்லையாவின் உதவியுடன் தன் வீட்டிற்குள் வைத்து அவரைக் கொலை செய்து, பாய் ஒன்றினால் சுருட்டி உடலை அருகே இருந்த காட்டிற்குள் போட்டு விட்டு அதிகாலையிலேயே பேரூந்து மூலம் யாழ்ப்பாணம் சென்றுவிட்டான். ஆனால் விதி விடவில்லை. இவர்கள் இவ்வாறு கொலைசெய்ததைச் சைவத்தின் வீட்டில் வேலை செய்து வந்த பணிப் பெண் கண்டு விட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அக்காலகட்டத்தில் பாலாவோடை மில் செல்வாக்குடன் விளங்கிய திரு.ஆ.சசங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் இச்சம்பவத்திற்கு நீதிமன்றமூலம் நடவடிக்கை எடுத்து குற்றவாளிக்கு தண்டனை வழங்கச் செய்தார். இக் கொலைச் சம்பவத்தின் பின் 1946 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இக் கோவில் பூசையின்றி பல வருடங்கள் பூட்டப்பட்டு இருந்தது. காலஞ்சென்ற மக்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ஊர்மணியகாரன் ஓர் குழுவை கோவிலைப் பரிபாலனம் செய்ய நியமித்தார். அக்குழுவில் எம்பெருமான் கந்தர் ஆறுமுகம், வள்ளிகப்பர் ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர். அன்று தொடக்கம் சைவங்கள் செய்து வந்த பூசையைப் பிரமஸ்ரீ முத்தையர் சோமசுந்தர ஐயர் செய்து வந்தார். இந்த நடைமுறைக்குக் கரணவாய் குருக்கள் குகதாஸ் அவர்களும் சம்மதம் கொடுத்து கோயிற் பொறுப்பை அக்குழுவிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு விலகிக் கொண்டார். (இது விடயங்கள் இளைப்பாறிய அதிபர் தில்லையம்பலம் அவர்களிடமிருந்து அறியப்பட்டது)

தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் கோவில் திறக்கப்பட்டு குரியன் வம்சத்தைச் சேர்ந்த எம்பெருமாள் கந்தர் ஆறுமுகம்

அவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பூசைகள், திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வந்தது. திரு ஆறுமுகம் அவர்களுடன் கோவில் நிர்வாகத்தில் இணைந்திருந்த வள்ளிகப்பர் இறந்துவிட ஆ.ச. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இணைந்து கோவிலைப் பரிபாலித்து கொண்டு வந்தனர். அவ் வேளையில் கோவிலில் நடைபெற்ற ஒரு தகராறு காரணமாகக் கோவில் நிர்வாகம் திரு.ஆ.ச. சங்கரப்பிள்ளை சகோதரர்களிடம் சென்றது. கோவிலைப் புனரமைக்கும் பொருட்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டது. இன்றுள்ள சுற்றுமதிலும், பரிவாரக் சந்நிதானங்கள், மகாமண்டபம், அர்த்தமண்டபம், பாகசாலை, களஞ்சியசாலை, வாகனசாலை என்பனவும் திரு ஆ.ச.சங்கரப்பிள்ளை சகோதரர்களால், ஊர்மக்களின் உதவியுடன் கட்டப்பட்டுப் புதுப்பொலிவு பெற்றது. 1952 இல் ஆனி மாதத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. என அதிபர் தில்லையம்பலம் அவர்கள் பழைய செவிவழிச் செய்திகள் மூலம் கூறுகிறார்.

தொடர்ந்து கோவிலை நிர்வகித்த திரு.சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் தன் தம்பி திரு. ஆ. ச. கந்தையா அவர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கி கோவிலில் நவக்கிரக சந்நிதானத்தை உருவாக்கினார். அக கும்பாபிஷேகத்தை காணும் பாக்கியம் திரு.கந்தையா அவர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை. அதற்கு முன்னரே 1957 ல் அவர் மரணமடைந்தார். இதன் பின் திரு.சங்கரப்பிள்ளை அவர்களும் 1959 ல் மரணமடைந்தார். சகோதரர் மூவரும் ஒரே வீட்டில் வாழ்ந்தமையால் இக் கோவில் நிர்வாகம் பின் ஆ.ச. ஆறுமுகம் அவர்களால் நடாத்தப் பெற்றது.

இவ் வேளையில் கோவிலுக்குப் புதிய சித்திரத்தேர் அமைக்கும் பணியைத் தேர்த்திருவிழா உபயகரரான தர்மகர்த்தா ஆறுமுகம் அவர்கள் பணிகளைத் தொடங்கினார். தேர் செய்வதற்கான மரங்கள் யாவும்

சேகரிக்கப்பட தொடங்கின. இந் நிலையில் இக் கோயிலில் ஓர் அற்புதம் ஒன்று நிகழ்ந்தது. ஓர் விடியற் காலை கோயிலில் முன்னால் உள்ள கடற்கரையில் மீன் பிடிக்கச் சென்றவர்கள் ஓர் பாரிய மரமொன்று கரை ஒதுங்கியதைக் கண்டு அப்பகுதி விதனையாருக்கும், கோவில் தர்மகத்தாவுக்கும் அறிவித்தனர். அவர்கள் அதனைப் பார்வையிட்டு மரத்தைப் பார்த்தபோது பர்மியத் தேக்காக இருந்ததைக் கண்டு வியந்தனர். ஊர்மக்களும் கூவிட்டனர். எல்லோரும் சேர்ந்து சுமார் பத்து அடி நீளமும், ஆறு அடி விட்டமும் உள்ள அம்மரத்தைக் கோவில் தேருக்கு பயன்படுத்தக் கொடுத்தனர். அம்மரதைப் பெற்றுக் கொண்ட தர்மகர்த்தா தேரின் வேலைக்கு அளவானதாக அறிந்து வீட்டில் அடுக்கி வைத்தார். பின் தொடர்ந்தும் தேர் செய்வதற்கான முயற்சியினைத் தொடங்கி அராவி தேர் சிற்பாசிரியர் அமரசிங்கத்திடம் தேரை உருவாக்கும் பணியைத் கொடுத்தார். இதனால் தேர் செய்யும் வேலைகள் தொடங்கின. அடித்தளத்திற்கான வேலைகள் தொடக்கப்பட்டு மரங்கள் பொருத்தப்படுத்துடன், பக்கவாட்டில் பதிப்பதற்காகச் சித்திரங்கள், வரலாறுகள் என்பன மரங்களில் சிற்பாசிரியர்களினால் செதுக்கப்பட தொடங்கின. 1973ல் இக்குடும்பம் தங்களிடையே பாகப்பிரிவினை செய்து கொண்டபோது திரு.ஆ.ச.ஆறுமுகம் அவர்கள் கோயில் நிர்வாகத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது.

1973லிருந்து கோயில் நிர்வாகத்தை முற்றும் முழுதுமாக பொறுப்பெடுத்த திரு.ஆ.ச.ஆறுமுகம் அவர்கள் மிகத்திறமையாகப் கோவிலை நிர்வகித்தார். 1974ம் ஆண்டில் கோவிலில் மகோற்சவம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளையில் நடந்த அசம்பாவிதத்தனால் கோயில் கொடியேற்றப்பட்ட நிலையில் பூட்டப்பட்டு ஊர்காவற்றுறைக் காவல் நிலையத்தில் திறப்புகள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டன.

அந்த சம்பவத்தில் அன்று சில விஷமிகள் புதிதாக செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தேர் இருந்த கொட்டகையைச் தீயிட்டனா இதனால் தர்மகர்த்தா மிகவும் மனம் வருந்தினர். ஏனெனில் அக்கொட்டகைக்குள் இரண்டு தேர் செய்யக்கூடிய மரங்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வளவும் தீயினால் அழிக்கப்பட்டது. பின் நான்கு வருடங்கள் கழித்துப் பொதுமக்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்கத் தர்மகர்த்தா ஊர்காவற்றுறைக் காவலர் நிலையத்திலிருந்து திறப்பைப் பெற்றுக் கோயிலை புனருத்தாரணம் செய்து 1977ல் சும்பாபிஷேகம் செய்து வைத்தார்.

சும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து மகோற்சவங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. பழையதேர் மிகவும் பழுதடைந்த நிலை, அதனை முதற் தடவை மகோற்சவத்தில் பயன்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தேரைப் பழைய இடத்திலிருந்து கோவில் வாசலுக்குக் கொண்டு வரும் போது இத்தேர் வீதிவருமா என்ற நிலை, உளுத்துப் போன மரங்கள் உதிரத் தொடங்கின. மக்கள் பயந்தனர். பலர் கோயிலென்றும் பாராது தர்மகர்த்தாவை ஏளனம் செய்தனர். ஆனால் அவ்வேளையில் ஒரேயொருவர் மட்டும் தர்மகர்த்தாவிற்குத் தைரியமூட்டினார். திரு.வைத்திலிங்கம் பரசாமி என்பரே. அவரே நம்பிக்கை ஊட்டினார். தர்மகர்த்தா அம்மணையே நம்பினார். அவள் கைவிடவில்லை. அற்புதமாக இருந்தது. அம்மன் உள்வீதி வலம் வந்து தேரேறினார். தேர் வலம் வரப்பெற்றபட்டது. அற்புதம், அற்புதம் என்று மக்கள் ஆராவரித்தனர். ஏனெனில் அம்பிகை -தேரேறியவுடன் தேரிலிருந்து எதுவித உளுத்துப் போன தூள்களும் நிலத்தில் விழவில்லை. அன்றைய தினம் அது அவள் செய்த அற்புதம், மக்கள் மகிழ்ந்தனர். ஏளனம் செய்த பகைவர் தலைகுனிந்தனர்.

இதன் பின் மீண்டும் புதிய தேருக்கான வேலைகள் தொடங்கப்பட்டன. எனினும் புதிய தேர் முடியும் வரை தேரொன்று தேவைப்பட்டது. திக்கரை மூருக மூர்த்தி கோவிலில் இருந்த பாவிக்காமல் விடப்பட்டிருந்த பழைய சகடையை அக்கோவில்

முகாமையாளர் திரு.வேலுப்பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கட்டுத்தேர் கட்டப்பட்டது. எனினும் ஒரு வருடம் மட்டும் ஓடியது. என்ன கொடுமை திக்கரை முருகன் கோவில் முகாமையாளர் அச்சகடையை தரும்படி பல தடவைகள் கேட்டார். விஷமத்தனமான சிலரின் ஏவலால் அவர் நடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். அது அப்போது அக் கோவிலுக்குத் தேவைப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும் நிர்ப்பந்தம் கொடுக்கப் பட்டது. சிறிதும் தாமதப்பட்டதும் ஊர்காவற்றுறைக் காவல் நிலையத்தில் தர்மகர்த்தா ஆறுமுகத்துக்கு எதிராகப் புகார். தொடர்ந்து ஊர்காவற்றுறை நீதிமன்றத்தில் வழக்கு. ஒரு கோயில் பாவிப்பதற்கு இத்தகைய பல நடவடிக்கைகள். இதனைப் பார்த்துவிட்டு மனங் கலங்கிய நிலையில் தர்மகர்த்தா அச்சகடையைத் திரும்பவும் முருகமூர்த்தி கோவிலடியில் கொண்டு போய் விட்டுவிட்டார். பின் சுதுமலை புவனேஸ்வரி அம்மன் கோவிலிருந்து பழைய தேரை ரூபா பத்தாயிரம் கொடுத்தது வாங்கி புதுப்பித்தார். தேரோடத் தொடங்கியது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் இக்கோவிலில் பூசகராயிருந்த இராகுநாதசர்மா இக்வேலையிலிருந்து நீங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 30வருடங்களாக அம்மனுக்கு பூசை செய்து வந்த ஸ்ரீமான் இராகுநாதசர்மா கோவிலை விட்டதும் இணைந்தவர் கௌரிசாம் கணேசக் குருக்கள். இவர் நாயன்மார்க்கட்டு ஸ்ரீசாம்பசிவக்குருக்களின் மகன். திறமையான கல்வியாளர். மந்திரங்களைக் கூறும் போது சொற்கள் பட்டுத் தெறிக்கும். முன்கோபி, அதேவேளை கோயிற் கடமைகளைச் செவ்வனே நாத்தி வந்தார்.

இவரின் உதவியுடன் திரு.ஆறுமுகம் அவர்கள் கோயிலில் பல புதிய பூசைகளைத் தொடக்கினார். அதில் குறிப்பிடத்தக்கது சங்கராந்தி தீர்த்தம். மாதப்பிறப்பிலன்று அம்பாள் கடல் தீர்த்தம் ஆடும் திருவிழாவை உருவாக்கியவர். ஐந்து பேருடன் தொடங்கிய விழா ஐம்பது நூறெனப் பக்தர்கள் கோவிலுக்கு வரத் தொடங்கினர். கோவிலின் பெருமை உயர்ந்து வரும் வேளை நாட்டுப் பிரச்சினை காரணமாக கோயிற் பூசைகள் தடைப்பட்டன.

இக் கோவிலுக்கென எண்ணிய தர்மகர்த்தா அவர்கள் கோவிலின்

வடக்கு புறமாகவும் வெளி வைரவருககு பின் பக்கமாகவும் உள்ள நிலத்துண்டில் உள்ள பெருங் கற்களைக் கிளறி எடுத்து, அக் கிடங்குகளுக்கு நல்ல வயல் மண், சுன்னாகத்தில் இருந்து செம்மண்ணையும் எடுத்து கொட்டி பரவி, சுற்று வேலி அமைத்து பூஞ்செடிகளை எடுத்து வந்து வைத்து உருவாக்கினார். இப் பூந்தோட்டத்திற்கு நீர் தேவைப்பட்டது. கோவிலடியில் இருந்து முக்கால் மைல் தூரத்தில் இருந்த ஒருவரின் காணியில் உள்ள கிணற்றுக்கரையில் 20அடி உயரத்தில் ஒரு நீர்த்தொட்டியை கட்டி அங்கிருந்து நீரைக் குழாய் மூலம் நீரைக் கொண்டு வந்தார். இத் தண்ணீர் தொட்டியை கட்ட இடமளித்தவர் வேலுப்பிள்ளை கனகலிங்கம் என்பவராவார். இவர் கோபுரம் கட்டிய திரு.செல்வரத்தினத்தின் தம்பியார் ஆகும்.

இதன் இடையில் புதிய தேர் செய்வதற்கு கோவில் தர்மகர்த்தா அவர்கள் புதிய முயற்சிகளை ஆரம்பித்தார். புதிய தேரைச் செய்வதற்குப் பலரை இணைத்து கொண்டார். அவர்களின் பெயர்கள் கிளிநொச்சி வர்த்தகர் திரு.சி.எஸ்.கனரத்தினம், கனகராயன்குளம் வர்த்தகர் திரு.கணபதிப்பிள்ளை, தலைமைத் தாதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற திருமதி.நாகலிங்கம் பரமேஸ்வரி, கிளிநொச்சி, வவுனியா வர்த்தகர். ஆர்.தம்பிப்பிள்ளை ஊர்கர்வற்றுறை வர்த்தகர் எம்.எம். பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோராகும். புதிய தேர் 1984ல் முடிக்கப்பட்டு அம்மன் வீதி உலா வரத் தொடங்கினார்.

இக்கோவிலுக்குக் கோபுரம் கட்டுவதற்குத் தர்மகர்த்தா எண்ணிய போது அதனைத் தன் முழுப் பொறுப்பில் ஏற்றுக் கொண்டவர் கொழும்பு வர்த்தகர் வி.செல்வரத்தினம் அவர்களாகும். தனது தனியான பங்களிப்பாக அம்பாளுக்குக் கோபுரத்தை அமைத்துக் கொடுக்க முன்வந்த பெருந்தகை. 1980ல் இதற்கான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. திரு.ரமணன் என்பவரே இக்கோபுரத்தை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டவர். இப்பணி தொடங்கியதும் நாட்டில் ஈழப்போர்டமும் மும்முரமாகியது. இதனால் கோபுரத் திருப்பணிக்குத் பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டன. முடிவுறாத நிலையில் 1990ம் ஆண்டு

வைகாசித் திருவிழாவடன் மக்களின் இடர்பெயர்வுடன் கோயில் பூட்டப்பட்டது. ஐந்தாறு வருடங்களாக பூசையின்றி இருந்தது. இவ்வாறு மக்கள் இடம் பெயர்ந்தபோது அப்போது கோவிலில் இருந்த சிறிய உற்சவமூர்த்தியை எடுத்துக்கொண்டு வழக்கம்பரையில் கொண்டு போய் வைத்துப் பூசைகள் செய்த வந்தார்.

இந்த விடயம் பொதுமக்களுக்கு வெறுப்பைத் தந்தது என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்நிகழ்வு கடந்த காலங்களில் மக்கள் இடம்பெயரும் போது இராணுவத்திற்குப் பயந்து கோவில் விக் கிரகங்களை கிணற்றிலோ, குளத்திலோ போடுவது அல்லது தங்களுடன் எடுத்துச் சென்ற பழைய சம்பவங்களை நினைவூட்டுகிறது. வியாவில் ஐயனார் கோவிலை ஒல்லாந்தர் இடிக்க வரும் போது அங்கிருந்த விக் கிரகங்களை அங்கிருந்த பூசகர் இன்றைய சிவன் கோயிலுக்கு அண்மையில் புதைத்து வைத்ததை எண்ணிப்பார்க்கலாம். அதே போன்ற சம்பவமாக இதையும் கொள்ளலாம்.

இதன் பின் 1996க்குப் பின் மக்கள் திரும்பவும் மீளக்குடியேறினர். இந்நிலையில் கோவிலைத் திறந்து பூசைக்கு ஆயத்தஞ் செய்ய முற்பட்டனர். எனினும் கோவிலைச் சுற்றி நீண்டதூரத்துக்கு மக்கள் இல்லை. இருந்தவர்களோ இரண்டு மூன்று குடிகள் மட்டுமே கோவிலைச் சுற்றியுள்ள கடற்கரையோரத்தில் இராணுவத்தினரின் பாதுகாப்பு மையங்கள். கோவிலைச் சுற்றி மக்கள் இருக்காத போது சும்பாபிஷேகம் செய்ய முடியாது. சாதாரண பூஜையைக் காலையில் மாலையில் செய்யலாம் ஆனால் கோவிலில் பாலஸ்தாபனத்தை அவசர அவசரமாகச் செய்தனர். பாலஸ்தாபனம் செய்து சுவாமியை எழுந்தருளச் செய்து வைத்த இடம் விதி முறைகளை மீறியதாக இருந்ததெனப் பிராமணகக்குருக்கள் உள்ளிட்ட பலரும் கூறினர். எழுந்தருளிய இடத்தில் இருந்து அம்பாள் திருப்தியடையாளெனவும் பயமுறுத்தினர். அவ்வாறே நடந்தது. பாலஸ்தாபனம் செய்த நாளிலிருந்து சுற்றாடலில் பிரச்சினைகள் எழுந்தது. இதனால் பாலஸ்தாபனம் செய்தவர்கள் திகைத்தனர். சும்பாபிஷேகத்திற்கு நாள் வைக்க முடியாது நின்றனர்.

இந்நிலையில் திருமதி இராசமலர் நடராசா அவர்கள் பாலஸ்தானம் செய்தவர்களுடன் பேசி கோவில் நிர்வாகக் குழுவை நீக்கித் தம் பொறுப்பில் கோவிலைப் பொறுப்பெடுத்தார்.

1996க்குப் பின் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் இங்கு குடியேறிய பின் மக்கள் சிலரால் நிர்வாக சபை அமைக்கப்பட்ட போது அதனை எதிர்த்துப் போராடியவர் திருஆறுமுகத்தின் மகள் திருமதி இராசமலர் நடராசா அவர்கள் ஆகும். இப்போராட்டத்தின் போது ஒரு சிலர் அடிக்கவும் சென்றனர். அப் பெண் அவர்களுடன் போராடி நிர்வாக சபையைக் கலைத்து கோவிலைத் தன் பொறுப்பில் எடுத்தார். அவரே பின்பு அப்பூந்தோட்டத்தை நன்றாகப் பராமரிக்கத் தொடங்கினார். அவர் முயற்சியினாலேயே அது இன்று கோவிலுக்குத் தேவையான பூக்களை வழங்கி வருகிறது எனக் கூறப்படுவதைக் கேட்கிறோம்.

மேலும் இக்கோவிலில் உள்ள உற்சவ மூர்த்தி பற்றி இங்கு நோக்கலாம். இக்கோவிலில் உள்ள உற்சவமூர்த்தி போன்று ஒரு அம்பாளர் விக்கிரகத்தை எங்கும் காணமுடியாது. முகம் மிகத்தெளிவான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்காலச் சோழரின் செப்பு விக்கிரகங்களின் சிலை தன்மைகளை இவ்விக்கிரகத்தில் காணலாம். பிற்பட்ட சோழரின் காலச்சிற்பமரபில் தோள்பட்டையிலிருந்தே கரங்கள் பிரிந்து செல்லும் மரபைக் காணலாம். அதே போன்று தடித்த உதடுகளை உடைய முகத்தோற்றமும் பிற்பட்ட சோழர் கலை மரபை ஒத்தது என்றும் ஆய்வார் கூறுவார். இந்த இரண்டு தன்மைகளையும் இந்த செப்பு விக்கிரகத்தில் காணலாம். அம்பாளரின் நான்கு கரங்களுள் தோள்பட்டையிலிருந்தே பிரிந்து செல்கின்றன. தீச்சுவாலை போன்றே ஐடாபாரம் மிகத்தெளிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் மையத்தில் ஆரம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. நெற்றிக்குமேல் வேலைப்பாடுடைய பட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது மேலும் தடித்த உதடுகளை உடைய வாயில் குமிணர் சிற்ப்பைச் சிறிது நேரம் உற்று நோக்கினார் காணலாம். இத்தகைய அமைப்பு சிறந்த சிற்பிகளால் அமைக்கப்பட்டது மட்டுமன்றி அழுத்தமான செப்புச்சிலையாக இருப்பது பழையமையானது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும் இச்சிலையை ஒரு நுட்பமான

அமைப்பில் வைத்தால் அம்பாளின் கண்கள் அருள் பொங்கும் வகையில் இருப்பதைக் காணலாம். எதுவாயினும் இச்சிலை பழமை நிறைந்ததாக இருக்கலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.

சுருக்கமாக இக்கோவிலின் வரலாறு ஒருதொன்மையானது என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் பல்வகைச்சான்றுகள் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வூரில் பழமையான நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய பதிவுகள் இல்லாமை இதன் வரலாற்றைத் தெளிவுபடுத்தப்படமுடியாமைக்குக் காரணமெனலாம் களபூமி என்ற இவ்விடத்தை தொல்லியலாய்வுக்குட்படுத்தினால் இன்னும் பல செய்திகள் வெளிவரலாம் என்பது உண்மையானதே.

ஈழத்துச் சிதம்பரம்

சைவம் என்பது சிவனுடன் சம்பந்தமாவது என்று திருமூலர் சைவத்துக்கு இலக்கணம் கூறுகின்றார். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டது சைவம். ஈழத்தில் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சிவவழிபாடு மிக மிகத் தொன்மையுடையதாகக் காணப்படுகின்றது. புழந்தமிழர்கள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனை ஆதிகாலந் தொட்டு வணங்கி வந்துள்ளனர். விஜயன் இலங்கைக்கு வந்த காலமாகிய கி.மு 543இல் ஈழத்தில் ஐந்து ஈஸ்வரங்கள் இருந்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. இத்தகைய தொன்மைபெற்ற சிவவழிபாடு யாழ்ப்பாணத்திலும் அதனைச் சூழவுள்ள தீவுப்பகுதிகளிலும் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வாறே காவல் தெய்வமாகப் போற்றப்படும் ஐயனார் வழிபாடும், இப்பகுதிகளில் சிறப்புப் பெற்ற வழி பாடாகக் காணப்படுகின்றது. இவ்விரு வழிபாட்டுமுறையும் சிறந்து விளங்குமிடமாகக் காணப்படுவது காரைநகர் எனும் பதியாகும்.

இலங்கையின் வடமாகாணமாகிய யாழ்ப்பாணத்தைச் சூழவுள்ள ஏழு தீவுகளும், சப்ததீவுகள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வடமேற்குத் திசையிலே, இருபத்திரண்டு கிலோமீற்றர் தூரத்திலுள்ளது காரைதீவு. இத்தீவு தற்காலத்தில் காரைநகர் என அழைக்கப்படுகின்றது. இத்தீவின் மேற்கு வடக்குப் பக்கங்களில் பாக்குநீரிணையும், கிழக்குப் பக்கத்தில் சிலகாலங்களில் வற்றும் தன்மை கொண்ட பொன்னாலைக் கடலும், தெற்கில் அகலங் குறைந்ததும், சிறிது ஆழமானதுமான ஊர்காவறுறைக்கடலும் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன. நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்து காணப்பட்டமையால் இங்கு வாழும் மக்கள் இப்பிரதேசத்திற்குரிய பண்பாடு நாகரிகக்கோலங்களில் கலப்பேற்படாது, தமக்கென ஒரு பண்பாட்டு மரபை பேணிக்காத்துள்ளனர். இங்கு வாழ்வோர் தமக்கெனச் சமய, சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றைக் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். அத்தோடு கல்வியில் சிறந்த அறிவுடையோரையும், பெருஞ் செல்வந்தர்களையும் கொண்டதாகவும் இந்நகர் விளங்குகின்றது. தமது ஊரிலே கிடைத்த வளங்களைப்

பயன்படுத்தி தம்மையும், ஊரையும் உயர்த்தும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாகவும் இப்பிரதேச மக்கள் காணப்படுகின்றனர்.

இத்தீவிலே பழங்காலத்தில் காரைச்செடிகள் அதிகம் காணப்பட்டமையினால், காரைதீவு என அழைக்கப்பட்டது. இத்தீவு கி.பி. 1869ஆம் ஆண்டில் அக்காலத்திலிருந்து அரசு அதிபராகிய துவனம் துரை என்பவரால் யாழ்ப்பாணத்துடன் வீதிமூலம் இணைக்கப்பட்டு, தீவு என்ற நிலையிலிருந்து நகராக மாற்றம் பெற்றது. இதன் பின்னர் இப்பிரதேசம் பல துறைகளிலும் வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்பட்டது. காரைதீவு என்ற பெயர் இலங்கையில் வேறிடங்களிலும் காணப்படுகின்றமையால் அக்கால அரசுத் தொடர்புகளில் பிரச்சினைகள் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாக 1923ஆம் ஆண்டு அக்கால அரசு காரைதீவு என்ற பெயரை காரைநகர் என மாற்றியமைத்தது. ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் இத்தீவை அம்ஸ்டெர்டாம் (Amsterdam) என அழைத்தனர்.

சில ஊர்கள் அங்கு காணப்படும் கோயில்களினாலும் பெருஞ் சிறப்பையும் புகழையும் பெறுகின்றன. இதற்குச் சான்றாக விளங்குவது காரைநகர். திருக்கோயில்கள் இல்லா ஊரை அடர்ந்த காட்டிற்குச் சமமானதென அப்பர் பெருமான் கூறியுள்ளார். இக்காரணத்தினால், எல்லாப்பணிகளையும் விட அறப்பணிமூலம் சமுதாயத்தை மேன்மைப்படுத்தி, முன்னிலைக்குக் கொண்டுவரப் பெரியார்கள் தலைப்பட்டனர். இக்கோயில்கள் மக்களிடையே ஆன்மீக எழுச்சி ஏற்படவும், பண்பாடு சிறந்தோங்கவும் பெரிதும் உதவின. காரைநகரிலே காணப்படுகின்ற கோயில்கள் இப்பணியில் ஈடுபட்டு மக்கள் வாழ்வு பல வழிகளிலும் மேன்மைபெற உதவியுள்ளன.

ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்று ஏற்றிப் போற்றப்படும் காரைநகர்சிவன் கோயில் வரலாறும், அக்கோயில் வளர்ச்சியும் மிகச் சிறப்புடையவை. தென்னிந்தியாவிலே புகழ்பெற்ற சிவத்தலமான சிதம்பரத்திலே பின்பற்றப்படுகின்ற கிரியை மரபுகளைப் பின்பற்றும் பாரம்பரியம் காரணமாகக் காரைநகர்ச் சிவன்கோயில் 'ஈழத்துச்சிதம்பரம்' என்னும் சிறப்புப் பெயரைப்பெற்றுள்ளது. தென்னிந்தியாவிலுள்ள தில்லைத்திருத்தலம் எவ்வாறு சைவர்களால் போற்றப்படுகின்றதோ, அவ்வாறே இலங்கையிலுள்ள சைவமக்களால், ஈழத்துச்சிதம்பரம் எனப் போற்றப்படும் பெருமையைக் காரைநகர்ச் சிவன்கோயில் பெற்றுள்ளது. இக்கோயில் காரைநகரின் வடகீழ்த்திசையில் கசூரினா கடற்கரைக்கு அண்மையில் திண்ணைபுரம் என்னும் திருப்பதில் அமைந்துள்ளது.

ஆதியிலிருந்தே ஈழத்திற்கும், தமிழ்நாட்டிற்குமிடையே நெருங்

கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவைத் தமிழ் மன்னர் ஆட்சி செய்த காலத்தில், சிற்சில காலப்பகுதிகளில் ஈழமும் இவ்வரசர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்டது. இத்தமிழ் அரசர்கள், சைவமும் தமிழும் தமது இரு கண்ணெனப் போற்றி வளர்த்துள்ளனர். இவ்வரிசையில் சோழநாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து, சைவத்திருப்பணிகள் செய்தவர்களுள் குளக்கோட்டு மன்னன் குறிப்பிடத்தக்கவன். இம்மன்னன் கி.பி. 436ஆம் ஆண்டளவில் இலங்கைக்கு வந்து கோணைசர்கோமிலைப் புதுப்பித்தும் பெருப்பித்தும் கட்டியுள்ளான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. "முன்னே குளக்கோட்டன் மூட்டுந் திருப்பணியைப் பின்னே பறங்கி பிரிக்கவே" என்ற கல்வெட்டு வரிகள், குளக்கோட்டு மன்னன் இலங்கைக்கு வந்தமையையும் அவன் சிவத்தொண்டையும் புலப்படுத்தியுள்ளது. இம்மன்னனால் காரைநகரில், வியாவில் என்னும் இடத்தில் சோழர்காலச் சிற்பமுறைப்படி ஐயனார் கோயில் கட்டப்பட்டது. காரைநகரில் முதன் முதல் அமைக்கப்பட்ட திருக்கோயில் இதுவெனக் குறிப்பிடுவர்.

ஏழுநிலைக்கோபுரத்துடன் காணப்பட்ட இக்கோயிலின் கும்பாபிஷேகத்தை நடந்த குளக்கோட்டு மன்னன் திருவுத்தரகோசமங்கையிலிருந்து சுந்தரேசுவரக் குருக்களையும், மங்களைசுவரக் குருக்களையும் அழைப்பித்தான் என்றும் இவற்றை செப்புச்சாதனத்தில் எழுதிக் கொடுத்து, இவர்களையே கோயில் அர்ச்சகர்களாக நியமித்தான் என்பதும் வரலாறாகக் காணப்படுகின்றது. இவர்களது வழித்தோன்றலே ஈழத்துச்சிதம்பரத்திலே அறுபத்திநான்கு ஆண்டுகள் சிவாச்சாரியராகப் பணி புரிந்த சிவஸ்ரீ கணபதிசுவரக்குருக்கள் ஆவார். இக் குரு பாரம்பரியம் பற்றி ஈழத்துச்சிதம்பர புராணத்திலே கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னோர் சந்தர்ப்பத்தில் வியாவில் ஐயனார்கோயிலில் பூசை செய்வதற்குத் தகுதியுடைய குருக்கள்மாரை அழைத்து வர முத்து மாணிக்கஞ்செட்டியார் என்பவர் இந்தியாவுக்கு சென்றிருந்தார். அப் பொழுது இராமநாதபுரமன்னர் சோமசுந்தரசேதுபதி மகாராசாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, திருவுத்தரகோசமங்கை ஆலயத்திலே, பரம்பரை பரம்பரையதாகப் பூசை செய்து வந்த அந்தணர்கள், அப்பகுதியில் ஏற்பட்ட நோய், கலகம் என்பவற்றின் காரணமாக இடம் பெயர்ந்து இராமேஸ்வரத்திலே வசித்து வந்தார்கள். இவ்வாறு வந்து தங்கிய அந்தணர் குடும்பத்தினர், முத்துமாணிக்கஞ்செட்டியாரின் அழைப்பையேற்று, ஈழத்திலுள்ள காரைநகருக்கு வந்து, அங்குள்ள வியாவில் ஐயனார்கோயிலில் பூசை செய்து வந்தனர். கி.பி. 1518இல் முத்துமாணிக்கச் செட்டியாரால் ஐயனார் கோயில் கும்பாபிஷேகம்

நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இக்கரலப்பகுதியில் ஐயனர்கோயில் செல்வச்செழிப்புள்ள கோயிலாகக் காணப்பட்டுள்ளது. வியாவில் ஐயனர்கோயிலின் செல்வச் செழிப்புக் காரணமாக போர்த்துக்கேயர் கி.பி. 1618இல் இக்கோயிலை சூறையாடி இடித்துத்தள்ளினர். அக்காலத்தில் ஐயனர்கோயிலில் பூசைசெய்த அந்தணர் போர்த்துக்கேயரின் அநியாயங்களைக் கண்டு அஞ்சி, மணற்காட்டு மாரியம்மன் கோயிலில் சென்று வசித்துள்ளனர்.

இவ்வாறான வரலாற்றுப்பின்னணியில் ஏறக்குறைய கி.பி. 1770ஆம் ஆண்டுக்கு முன் அமைக்கப்பட்ட ஆண்டிக்கேனி ஐயனர்கோயிலே தற்காலத்தில் ஈழத்துச்சிதம்பரம் எனப் பெயர் பெற்ற காரைநகர்ச் சிவன்கோயிலாகும். ஆண்டி என அழைக்கப்பட்ட பெரியவர் ஒருவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள இராமநாதபுரத்திலிருந்து புறப்பட்டு, ஈழத்திலுள்ள தலங்களைத் தரிசிக்க விரும்பினார். அவ்வாறே எல்லாத் தலங்களையும் தரிசித்தபின் வியாவில் ஐயனர்கோயிலைத் தரிசிக்க அவ் விடத்திற்கு வந்தார். அங்கிருந்த கோயில், அன்னியரால் இடிக்கப் பட்டிருந்தது. அவர் திண்ணைபுரத்துக்கு வந்து தம்முடன்கொண்டுவந்த வைரவகுலத்தை அங்குள்ள அரசமரத்தடியில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார். இவர் களபூமி, காரைநகரைச் சேர்ந்த அன்பர் என்று சில குறிப்புகளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஈழத்துச் சிதம்பரமெனப் போற்றப்படும் இவ்வாலயம் உருவாவதற்கு மூலகர்த்தவாக இருந்தவர்கள் பெரியவர் ஆண்டியும், அன்பர் அம்பலவி முருகரும் ஆவார். அம்பலவி முருகரைப்பற்றி குறிப்புகளையும், அவர் செய்த பணிகளையும் பற்றி நாம் அறிந்து கொண்ட அளவிற்கு, இக்கோயிலின் ஆதாரபுருஷராக விளங்கிய பெரியவர் ஆண்டியைப்பற்றி தெரிந்து கொள்ளமுடியவில்லை. அவரைப்பற்றிய ஆதாரபூர்வமான குறிப்புகள் கிடைக்காமையும் அவர் இராமநாதபுரமாவட்டத்திலிருந்து யாத்திரை வந்த அன்பராகவே இருக்க முடியும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

ஆதிகாலத்திலிருந்தே இறைவனைக் குறிப்பிடாகக் கொண்டு வணங்கும் அடையாள வழிபாட்டுமுறை காணப்பட்டுள்ளது. சீந்து வெளிப்பிரதேசத்திலும் அடையாள வழிபாட்டைக் குறிக்கும் பல பொருட்களை ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். ஈழத்தின் வடபகுதியிலும், அதனைச் சூழவுள்ள தீவப்பிரதேசங்களிலும் அடையாள வழிபாட்டுமுறை பிரபல்யம் பெற்றுக் காணப்பட்டுள்ளது. அடையாள

வழிபாட்டிற்கு ஆகமமுறைப்படி அமைந்த ஆலயங்களோ, அன்றி கிரியை மரபுகளோ வேண்டப்படவில்லை. பூவும், நீரும் மட்டுமே கொண்ட ஆத்மார்த்த வழிபாட்டு முறையாக இவ்வழிபாட்டு முறை காணப்பட்டது. இவ் வழிபாட்டில் தாம் பேசும்மொழியில் இறைவனைத் துதிக்கும் மரபும் காணப்படுகின்றது. இறைவனை மனத்தகத்துள் காணும் மரபும் இவ் வழிபாட்டிற்கியதாகப் பேணப்படுகின்றது. இதனையே திருநாவுக்கரசர்,

மனத்தகத்தான் தலைமேலான் வாக்கிலுள்ளான்
வாயாரத்தன்னடியே பாடுந் தொண்டர்
இனத்தகத்தான் இமையவர் தம் சிரத்தின் மேலான்

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவலிங்கம், வேல், குலம் யாவும் அடையாள வழிபாட்டின் வெளிப்படுகளை. மக்கள் தமது வாழ்வை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே, வேட்டையாடும் பொருட்களை வைத்துச் சடங்குகளை நடத்தி வழிபட்டு வந்துள்ளனர். மறவர் தமது போராயுதங்களை வழிபட்டுள்ளனர். இவ்வாறான வழிபாட்டின் வளர்ச்சியாகவே தெய்வச் சின்னங்களை வழபடும் வழக்கமும் காணப்படுகின்றது.

வைரவகுலத்தை வைத்து அடையாள வழிபாட்டு முறையில் வழிபட்டு வந்த பெரியவர் ஆண்டி. வைரவகுலத்தை வைத்து வணங்கிய இடத்திற்கு அண்மையில் கேணியொன்றைக் தோண்டினார். அப் பொழுது அவர் தோண்டிய இடத்திலிருந்து, பூரணை புட்கலை சமேத ஐயனார் விக்கிரகமொன்றைக் கண்டெடுத்தார். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஏனைய பிரதேசங்களை விட, தீவுப் பிரதேசங்களில் ஐயனார் வழிபாடு புகழ்பெற்ற வழிபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இதன் வெளிப்பாடாகக் காரைநகரிலும் ஐயனார் வழிபாடு சிறப்புப் பெற்றுக் காணப்பட்டுள்ளது.

இப்பகுதியில் ஐயனார் ஆலயம் ஒன்றிருந்து அழிந்துள்ளமையை மேலே கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளில் இருந்து அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு கண்டெடுக்கப்பட்ட பழமைவாய்ந்த ஐயனார் விக்கிரகத்தை அவ் விடத்திலேயே ஸ்தாபித்து பூசை வழிபாடுகளைச் செய்து வந்தார். இதனை அறிந்த சைவ அன்பர்களும் இவ்விடத்திற்குச் சென்று வழி பாடியற்றத் தொடங்கினர். களபூமியைச் சேர்ந்த அம்பலவி முருகர் என்பவரும் இவ்விடம் சென்று வழிபட்டு, ஆண்டிக்குத் தேவையான உதவிகளையும் செய்து வந்தார். ஆண்டி என்பவரால் தோண்டப்பட்ட கேணி என்பதைக் குறிக்க, ஆண்டிக்கேணி என்றும், அவ்விடத்திலே ஐயனார் தோன்றியமையால்,

ஆண்டிகேணி ஐயனார் என்றும் திருநாமம் சூட்டி வணங்கி வந்துள்ளனர்.

பின்னர் பெரியவர் ஆண்டியின் கருத்துப்படி அம்பலவி முருகர், அரசமரத்துக்கு வடக்குப்பக்கமாக ஐயனார் கோயில் அமைத்துக் கும்பாபிஷேகமும் செய்வித்தார். அம்பலவி முருகர் தம்மிடமிருந்த செல்வத்தை இறைபணிக்குச் செலவிட்டும், ஊர்மக்கள் கொடுப்பனவற்றைப் பங்குப் பொருளாகப் பெற்றும் ஐயனார் கோயிலைப் பரிபாலித்து வந்தார். ஒருநாள் இவ்வாறு நெல்லைப் பெறச் சென்றபோது, முருகரைப்பற்றி ஓர் அன்பர் கூறிய வசைச்சொல்லால் துன்பமுற்று, அன்றுதொடக்கம் அரிசியுணவை உண்ணாது கீரை, கிழங்கு வகைகளை உப்புப்போடாது உண்டு வந்துள்ளார். அன்றியும் ஐயனாருக்கும் உப்பின்றியே நிவேதனம் செய்வித்து வந்தார். அவ்வழக்கப்படியே இவ்வாலயத்தில் சகல நிவேதனங் களும் உப்பின்றியே படைக்கப்படுகின்றன.

காலக்கிரமத்தில் அம்பலவி முருகராலும், அவரது சந்ததியினராலும் ஊர்மக்களாலும், சுந்தரேஸ்வரப்பெருமான், சௌந்தராமபிகை, விநாயகர், சப்ரமணியர், நடராசப்பெருமான், சோமஸ்கந்தர் முதலான மூர்த்திகளுக்கும் ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டன. அம்பலவி முருகர் ஐயனார் எழுந்தருளுவதற்கு வேண்டிய உற்சவ மூர்த்தியொன்றைச் செய்விக்க விரும்பி, சிற்பி ஒருவரிடம் சென்று, அதற்குரிய பொருளைக் கொடுத்து, தமது எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார். சிற்பி திருவுருவத்தைச் செய்து அதனைச் செப்பஞ் செய்யாமல் வைத்திருந்தார். அம்பலவி முருகர் திருவுருவத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகச் சிற்பியிடம் சென்றபோது, அவர் செப்பஞ் செய்யாத திருவுருவச்சிலையை முருகருக்கு காட்டினார். அதன் அழகில் மனதைப்பறிகொடுத்த முருகர், அப்பொழுதே அத்திருவுருவத்தைத் தரும்படி சிற்பியைக் கேட்டார். திருவுருவத்தை முறையாகச் செய்து தருவதாகக் கூறிய சிற்பி, அதனைச் செப்பஞ்செய்யத் தொடங்கியபோது, அத்திருவுருவத்தினின்றும் உதிரம் வடியத் தொடங்கியது. இதனைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்த சிற்பி, செப்பஞ் செய்யாமலே திருவுருவத்தை முருகரிடம் கொடுத்தார். அத்திருவுருவம் செப்பஞ் செய்யப்படாத நிலையிலேயே கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டுப் பூசிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இதன் பின்னர் ஐயனார் கோவிலுக்கு வடக்குப் பக்கமாகச்

சிவன்கோயிலைக் கட்டுவித்தார். கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு வேண்டிய சிவலிங்கத்தை எங்கு பெறுவதெனச் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார். அப்பொழுது அம்பலவி முருகரது கனவில் இறைவன் தோன்றி சிதம்பரத்திலுள்ள ஒரு சிற்பியை அடையாளங்காட்டி, அவரிடம் பதினாறு சிவலிங்கங்கள் உண்டென்றும், அவற்றுள் தான் அடையாளங் காட்டுவதைப் பெற்று வரும்படியும் தெரிவித்து மறைந்தார். இறைவன் திருவுளப்படி முருகரும் சிதம்பரம் சென்று, இறைவன் கனவிலே அடையாளங் காட்டிய சிற்பியைக் கண்டு, தமது கருத்தைத் தெரிவித்தார். சிற்பியும் அவர் கூறியதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்து, தம்மிடமுள்ள பதினாறு சிவலிங்கங்களையும் அவரிடம் காட்டினார். முருகர் ஒவ்வொன்றாகப் பார்வையிட்டபோது, அவற்றுள் ஏழாவது சிவலிங்கத்தைப் பார்வையிட்டபோது, அச் சிவலிங்கத்திடமிருந்து காற்று உயர்ந்து எழுவதைக் கண்டு, அதுவே இறைவன் அருட்குறிப்பென உணர்ந்து, அச்சிவலிங்கத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

சைவ வழிபாட்டிலே இலிங்கம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. சிவனுக்குக் கோயில் அமைந்துள்ள இடங்கள் எங்கும், முக்கிய விக்கிரமாக இலிங்கத்தையே நிறுவுவர், மூர்த்திபேதங்களை வழிபட்டாலும், கருவறைகளில் இலிங்கமே நிறுவப்படுகின்றது. சிவனுக்கெனச் சிறப்பாக உள்ள திருமேனிகள் மூன்று. அவை உருவத்திருமேனி, அருவத்திருமேனி, அருவருவத்திருமேனி எனப்படும். உருவத்திருமேனி கைகால் முதலிய உறுப்புகளுடன் கூடியது அருவத்திருமேனி ஊனக் கண்களுக்கு புலப்படாதவாறு நுண்ணியது. இவ்விரண்டிற்கும் புறம்பான நிலையில் உருவமும் அருவருவமும் கலந்த நிலையில் அருவருவத்திருமேனி காணப்படும். உருவத்திற்கு வேண்டிய கை, கால் இல்லாததால் அருவமாகியும், கண்ணால் பார்க்கும்பொழுதும், கையால் தொடும்பொழுதும் உணரத்தக்கதாகி உருவமாகியும் இருநிலைகளைக் கொண்டு காணப்படுவது அருவருவத் திருமேனி. இச்சிறப்புப் பெற்ற அருவருவத்திருமேனியாக விளங்குவது இலிங்கம். இலிங்கம் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கு அடையாளம் என்பது கருத்து. சிவனைக் குறிக்கும் குறியாக நிறுவப்பட்டமையால் இது லிங்கமாயிற்று.

இவ்வாறான சிறப்புடைய இலிங்கத்தைத் தெரிவு செய்த முருகர், சிதம்பரத்திலே தங்கியிருந்து அம்பிகை, விநாயகர், சுப்ரமணியர், சண்டேசுவரர், நந்தி, பலிபீடம் முதலான

திருவுருவங்களையும் செய்வித்துக் கொண்டு, காரைநகர் திண்ணபுரத்திற்குத் திரும்பினார். தாம் அமைத்த சிவன்கோயிலில் அத்திருவுருவங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். முருகர் கொண்டு சென்ற சிவலிங்கப்பெருமானதும், அம்பாளினதும் அழகைக் கண்ட அனைவரும் வியந்து போற்றினர். சிவலிங்கத்தைச் சுந்தரேசுவரர் என்றும், அம்பாளை செளந்தரம்பிகை என்றும் திருநாமமிட்டுப் போற்றி வணங்கினர். சுந்தரம், செளந்தரம் என்னும் சொற்கள் அழகைக் குறிப்பனவாகும். இத்திருவுருவங்கள் இறைவனை நினைவுகூர்ந்து, மனதால் கிரகிப்பதற்குத் துணை நிற்கின்றன. அத்தோடு இறைவன் பெருமையினையும் அறிவதற்குக் கருவிகளாகக் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறான நிலையில் சோமஸ்கந்தமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைச் செய்விப்பதற்காகத் தன்மகன் சண்முகத்தாருடன், அம்பலவி முருகர் மீண்டும் சிதம்பரம் சென்றார். சிற்பிகளிடம் தமது எண்ணத்தைத் தெரிவித்து, சோமஸ்கந்தமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைச் செய்து தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். திருவுருவங்களைச் செய்யும் சிற்பி, இருமுறை சோமஸ்கந்தமூர்த்தியைச் செய்ய முனைந்தபோதும் கருச்சிதைந்துவிட்டது. இதனால் வேதனையடைந்த முருகர் இதுவும் இறைவன் திருவிளையாடலே என்றெண்ணித் தன் காதுகளில் அணிந்திருந்த, பொற்கடுக்கன்களைச் சிற்பியிடம் கொடுத்து, அவற்றையும் சேர்த்து உருக்கி வார்க்கும்படி பணித்தார். இம்முறை திருவுருவம் மிக அழகாக வார்க்கப்பட்டது. இதனைக்கண்டு ஆனந்தமுற்ற முருகர், இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்தார். முருகருடன் சென்ற மகன் சண்முகத்தார் சிதம்பரத்திலேயே தந்தையுடைய இறுதிக்கடன்களைச் செய்து முடித்தார், சிலநாட்களின் பின்னர், சோமஸ்கந்தமூர்த்தியைத் திண்ணபுரம் கொண்டுவந்து, சும்பாபிஷேகத்தையும் சிறப்பாக நடத்தி முடித்தார்.

சிவனது மூர்த்திபேதங்களுள் சோமஸ்கந்தமூர்த்தி திருவுருவம், மிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. இம்மூர்த்தியானது இறைவன் பெருந்தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோற்றம்பெறும் நிலையைச் சுட்டுகின்றது. சோமஸ்கந்தமூர்த்தியின் நிலை, இச்சாசக்தியையும், கிரியாசக்தியையும், ஞானசக்தியையும் கொண்டதாய் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் லீலையாகப் புரிந்து நிற்கும் நிலையாகும். இம்மூர்த்தியைத் தேர்த்திருவிழா போன்ற மிகமிக முக்கியமான தினங்களில் மட்டுமே திருவுலாக்கொண்டு எழுந்தருளச் செய்வது பொதுவான வழக்கமாகும்.

காரைநகர் சிவன்கோயிலிலே காணப்படுகின்ற நடராசர் திருவுருவம் மிகவும் சிறப்பானது. வியாக்கிரபாதமுனிவரும், பதஞ்சலி முனிவரும் திருவடியின் இருமருங்கிலும் தொழுதேத்த, ஐம்பத்தியொரு சுடர்களைக் கொண்ட வட்டத்திருவாசியுடன் காணப்படுகின்றது. இத்திருவுருவத்தை ஈழத்துச்சிதம்பரத்திலேயே தங்கியிருந்து வார்த்துக் கொடுத்தவர் சோழபுரத்துக் குருசாமி ஆசாரியார் அவர்கள். மேலே குறிப்பிட்ட பாவணையிலே காணப்படுகின்ற நடராசர் திருவுருவம் இந்தியாவிலே ஓரிரு இடங்களிலே மட்டும் காணப்படுவதாக, சிற்பக்கலையில் நிபுணரான திரு.தொ.மு. பாஸ்கரத்தொண்டமான் அவர்கள் கூறியுள்ளார். இவர் 1963ஆம் ஆண்டு ஈழத்துச் சிதம்பரத்தைத் தரிசித்த பின்பு அழகும் அற்புதமும் நிறைந்த நடராசர் திருவுருவத்தைப் பற்றி மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இறைவன் புரியும் ஐந்தொழில்களையும் தெளிவாகவும் இலகுவாகவும் ஒருங்கே காட்டுவது நடராச வடிவம். நூடாச வடிவம் எவ்வாறு அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆகமங்களிலும், சில்பரத்தினம் என்னும் சிற்பநூலிலும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. ஆகமங்கள் குறிப்பிடும் நூற்றியெட்டு நாட்டியவகைகளுள், ஒன்பது நாட்டியங்களைப் புரியும் நிலையில், இறைவனை வெவ்வேறான நிருத்தமூர்த்திகளாக வைத்து வழிபடும் வழக்குண்டு. இவற்றுள் முதல்வகையைச் சார்ந்தது நடராசர் இயற்றும் நடனம். நடராசர் உருவமில்லாத சிவன்கோயில்கள், நிறைவுபெற்ற சிவன்கோயில்களாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. சிவன்கோயில்களில் நடராசருக்குரிய தனி மண்டபத்தைச் சபை என அழைப்பர். சபைகளுள் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் சபை சிதம்பரத்திலுள்ளது. இது பொன்னால் வேயப்பட்டது.

அழகுக்கலை மிகுந்து காணப்படும் நடராசவடிவம், தீய எண்ணங்களை அகற்றி நல்லெண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மைகொண்டமைக்கு, இத்திருவுருவத்தின் நிலையும், அது உணர்த்தும் தத்துவக்கருத்துகளுமே காரணமாயுள்ளன. இத்தகைய அழகும் பொலிவும், தத்துவக்கருத்துகளும் கொண்ட நடராசர் திருவுருவத்தை ஈழத்துச்சிதம்பரத்திலும் கண்டுகளித்துப் பல்நாட்டறிஞரும் போற்றித் துதித்துள்ளனர்.

ஈழத்துச்சிதம்பரத்தில் உறையும் சுவாமியின் திருநாமம் சுந்தரேசுவரர், அம்பிகையின் திருநாமம் செளந்தரம்பிகை, இவ்வாலயத்தின் தலவிருட்சங்களாக அரசு, வன்னி, இலுப்பை ஆகியன காணப்படுகின்றன. ஆலயத்தீர்த்தங்களாக பரமானந்தகூபம்,

சித்தாமிர்தவாவி, துர்வாசசாகரம் ஆகியன கூறப்பட்டுள்ளன. பங்குனி, ஆடி, மார்கழி ஆகிய காலங்களில் வருடத்தில் மூன்றுமுறை திருவிழாக்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். இங்கு நடைபெறும் பங்குனி உற்சவம், பதினொரு தினங்கள் நடைபெறும். எட்டாம் நாளன்று சப்பரமும், ஒன்பதாம் நாள் இரதோற்சவமும், பத்தாம் நாள் அதாவது பங்குனி உத்தரத்தன்று தீர்த்தோற்சவமும், பதினோராம் நாளன்று திருக்கல்யாணமும் மிக விமரிசையாக நடைபெறும். இரதோற்சவத்தன்று, பிள்ளையார், சுப்ரமணியர் ஒரு தேரிலும், ஐயனார், சோமாஸ்கந்தர், அம்பாள், சண்டேசுவரர் ஒவ்வொரு தேரிலுமாக, எழுந்தருளி வீதியுலா இடம்பெறும். தீர்த்தோற்சவத்தன்று காலை நடராசப்பெருமான் மூன்றாம் வீதி வருதலும், அம்பாள் குதுசோபனவிழாவும், அதனைத் தொடர்ந்து சமுத்திர தீர்த்தமும் நடைபெறும். மாலையில் கொடியிறக்கம் இடம்பெறும்.

ஆடி உற்சவம் பத்துத் தினங்கள் நடைபெறும். ஆடிப்பூரத்திற்கு முன் ஒன்பது தினங்களும் திருவிழாக்கள் நடைபெற்று, ஆடிப்பூரத்தன்று தீர்த்தம் நடைபெறும். ஒன்பதாம் நாள் இரதோற்சவம் நடைபெறும். இப் பத்துத் தினங்களும், இராஜராஜேஸ்வரி அம்பாள் திருவீதிவரும் காட்சி இடம்பெறும்.

சமத்துச் சிதம்பரத்தில் நடைபெறும் ஏனைய திருவிழாக்களைவிட மார்கழி மாதத்தில் நடைபெறும் திருவாதிரைவிழா மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. சிவபெருமானுக்குரிய நட்சத்திரம் திருவாதிரை, “ஆதியன் ஆதிரையான் அயன்மால் அறிதற்கரிய சோதியன்” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், ‘ஆதிநாயகன் ஆதிரை நாயகன்’ என அப்பர் சுவாமிகளும், ‘ஆதியன் ஆதிரையான்’ என்று சம்பந்தரும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். நடராஜப்பெருமானுக்கு வருடத்தில் ஆறு அபிஷேகங்கள் நடப்பதாகவும், அவற்றுள் திருவாதிரையும் ஒன்றெனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இத்திருநாட்களில் நடராசப் பெருமானுக்கு விசேட அபிஷேகம் நடைபெறும். இவ்விழா பத்து நாட்கள் நடைபெறும். மார்கழித் திருவாதிரையன்று தீர்த்தோற்சவமும் அதற்கு முதல்நாள் இரதோற்சவமும் நடைபெறும். திருவாதிரைத்திருவிழா நடைபெறுகின்ற பத்துத் தினங்களும் சுந்தரேசுவரப்பெருமானுக்கும், செளந்தராம்பிகை அம்பாளுக்கும் விசேட அபிஷேகம் நடைபெற்று, மாணிவாசகப் பெருமானும் நடராசர் சன்னிதிக்கு எழுந்தருளச் செய்து, திருவெம்பாவை ஒதுதல் காலையும் மாலையும் நடைபெறும். அதனைத் தொடர்ந்து வசந்த மண்டபத்தில் சந்திரசேகரப்பெருமான்,

அம்பாள் சகிதம், பிள்ளையார், சுப்ரமணியர் ஆகியோருடன் இரண்டாம் வீதி உலா வந்து, அடியார்களுக்குக் காட்சி சொடுப்பார். மாலைப் பூசையின்பின் திருவெம்பாவை ஓதப்படும், ஒன்பதாம் நாளாகிய தேர்த்திருவிழாவன்று நடராசப்பெருமான், செவ்வந்தியூக்கனினாலும், திருவாபரணங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஆனந்தத்தாண்டவம் ஆடிக்கொண்டு, சிவகாமசுந்தரி அம்பாளோடு உள்வீதியில் பக்தர்கள் புடைசூழ, மேள வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, திருமுறைகள் ஓதுவோர் பஜனை செய்ய, உலா வருவார். இத்திருநடனக் காட்சியே திருக்கூத்துத் தரிசனம் எனப் போற்றப்படுகின்றது. பின்னர் நடராசப்பெருமானும், ஏனைய மூர்த்திகளும் மூன்றாம் வீதியிற் பவனிவருவர், முதலாவது தேரில் பிள்ளையாரும், வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்ரமணியப்பெருமானும், இரண்டாம் தேரில் பூரணை, புட்கலை சமேத ஐயனாரும், மூன்றாந்தேரில் நடராசப்பெருமானும், நான்காம் தேரில் சிவகாமசுந்தரி அம்பாளும், ஐந்தாம் தேரில் மாணிக்கவாசகப்பெருமானும் எழுந்தருளி வலம் வருவர். தேர்த்திருவிழாவன்று இரவு பதினெட்டு நாழிகை தொடக்கம் இருபத்து நான்கு நாழிகைவரையில் ஆதிரை அபிஷேகமும், குரியோதயத்திற்கு முன் ஆருத்திரா தரிசனமும் நிகழும்.

திருவாதிரை நாளாகிய பத்தாம்நாள் மாலை, நடராசப்பெருமானுக்கும் சிவகாமசுந்தரி அம்பாளுக்கும் விசேடபூசை நடைபெற்று, இரண்டாம் வீதியில் திருவுலாவருதல், திருவூடல் உள்வீதியில் தீர்த்தம் ஆகியன நிகழும். திருவாதிரைத்திருவிழா நடைபெறும் பத்து நாட்களும், அடியவர்கள் விரதமிருந்து, தமது நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்றுகமாக அங்கப்பிரதட்சிணம் செய்து காவடி யெடுப்பார்.

திருவாதிரை நாட்களில் மணிவாசகர் மடாலயத்திலும் சிவாச்சிரமத்திலும் அன்னதானப்பணியும் நடைபெறும். திருவாதிரைத் திருநாள் சிதம்பரத்திலே எவ்வாறு கொண்டாடப்படுகின்றதோ அவ்வாறு இம்மியளவும் பிசகின்றி ஈழத்துச் சிதம்பரமெனப்போற்றப்படும் காரைநகர் சிவன்கோயிலிலும் கொண்டாடப்படுகின்றது.

இவ்விழாக்காலத்தில் மணிவாசகர் சபையினரால் மாணிவாசகர் விழா மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப்படும். காரைநகர் மணிவாசகர் சபை 1940ஆம் ஆண்டுமுதல் இயங்கிவருகின்றது. இச்சபையை நிறுவியவர், கலாநிதி பிரம்மமூர் வைத்தீசுவரக்குருக்கள் ஆவார். இவரே காரைநகர் தமிழ்வளர்ச்சிக் கழகத்தை நிறுவி, சைவமும் தமிழும் சிறப்புற்றோங்க வகைசெய்தவர். இவரது பணிகள் அளப்பரியது, திருவெம்பாவை

காலத்தில் குருபூசை, அன்னதானம் இவற்றோடு சொற்பொழிவாற்ற ஒழுங்குகள் செய்தும், கோயில் தொடர்பான நூல்களை வெளியிட்டும், அளப்பரிய பணிகளைச் செய்துள்ளார். இச்சபையினரால், 1955ஆம் ஆண்டு முதல் ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில் மணிவாசகர்விழா கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. காரைநகர் மணிவாசகர்சபை மக்களிடையேயும், இளந்தலைமுறையினரிடையேயும் திருவாசக கலாசாரம் தோன்றப் பெரிதும் உழைத்து வருகின்றது.

இக்கோயிலில் கி.பி. 1848, 1903, 1934, 1950, 1970, 1997, 2011 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. 1963இல் முதன்முதலாக திருப்பணிச் சபை உருவாக்கப்பட்டு இச்சபையினரால் கருங்கல்லினால் சிவன், அம்பாள் கர்ப்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் ஆகியன அழகுற அமைக்கப்பட்டன. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், சண்டேசுவரர், நால்வர் கோயில்கள் உட்பிராகரத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டன. நடேசர் கோயிலும் திருத்த வேலைகள் செய்யப்பட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டு 10.07.1970இல் ஜீர்ணோத்தாரண அஷ்டபந்தன ஐந்தாவது மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்ற இவ்வாலயம் தூலலிங்கமாகிய இராஜகோபுரத்தைக் கொண்டிராதது ஒரு பெருங்குறையாக இருந்தது. ஆக்குறையை நீக்குவதற்குத் திருவருள் பாலித்து முன்னைய திருப்பணிச்சபையினரால் 08.09.1965இல் சிவன் வாசல் கோபுரத்துக்கான அத்திபாரம் இடப்பட்டது. சிவன் கோபுரத்துடன் சேர்ந்து ஐயனாருக்கும் கோபுரம் அமைக்கவேண்டுமென அடியார்கள் பலரும் வற்புறுத்தியதால் கோபுரவேலைகள் தடைப்பட்டன. பின்னர் ஐயனார் கோபுரத்துக்கு 07.02.1979இல் அத்திபாரமிடப்பட்டு நிலமட்டம்வரை கட்டப்பட்டது.

1982இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட திருப்பணிச்சபையினரால் கோபுர கட்டுமான வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தென்னாட்டுச் சிற்பங்களை ஒத்த சிற்ப அம்சங்கள் கோபுரங்களில் மிளிர ஏக நேரத்தில் ஐயனார் கோபுரம் திரிநிலை மாடங்களுடனும் அமைந்து ஏழுமூட்டு வருடங்களில் கோபுர நிர்மாண வேலைகள் பூர்த்தியடைந்தன.

1988ஆம் ஆண்டு மூலமூர்த்திகள் பாலஸ்தாபனஞ் செய்யப்பட்டு கருவறைகளும் தூபிகளும் புதுப்பிக்கப்பட்டு 1991இல் கும்பாபிஷேகத்துக்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்ற வேளையில் இவ்வூரில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழலினால் காரைநகர் மக்கள் வெளியூர்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். இதனால் கும்பாபிஷேக முயற்சிகள்

யாவும் தடைப்பட்டன. இக்காலப் பகுதியில் காரைநகருக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான தரைவழித் தொடர்பு ஐந்து வருடங்களுக்கும் மேலாகத் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது.

1996இல் இவ்வூர் மக்கள் காரைநகரில் மீளக்குடியமரத் தொடங்கினர். திருப்பணிச் சபையினரின் பெரு முயற்சியினால் 07.06.1998இல் மூலமூர்த்திகளுக்கும் அருகருகே அமைந்து விளங்கும் ஐயனார், சிவன் இராஜகோபுரங்களுக்கும் ஒன்றாக மகா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

முன்னாள் இந்து கலாசார அமைச்சர் அமரர் தியாகராசா மகேஸ்வரன் அவர்களின் அயராது முயற்சியால் இவ்வாலயத்திற்கு அழகிய சிற்பத் தேர் ஒன்று 2006இல் உருவாக்கப்பட்டது. இத்தேரில் மகேஸ்வர மூர்த்தங்கள் 25, சிவதாண்டவம் 108, நாயன்மார்கள் 63, ஆலய வரலாற்றில் சிற்பங்கள் 04, துவாரபாலகர்கள் 04 என்றும் தொகுதிச் சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளமை தேர்ச் சிற்பக் கலை உலகின் புதியதோர் பரிணமிப்பு எனலாம்.

2007இல் ஐயனாருக்கும் புதியதோர் அழகிய சித்திரத் தேர் அமைக்கப்பட்டது. இவ்விரு தேர்களையும் பாதுகாப்பாக நிறுத்தி வைப்பதற்காக பல இலட்சம் ரூபா செலவில் அழகிய தேர் முட்டியும் கொட்டகைகளும் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளன. அமரர் தியாகராசா மகேசுவரன் இந்து கலாசார அமைச்சராக இருந்த காலப் பகுதியில் பல இலட்ச ரூபா செலவில் 'ஈழத்துச் சிதம்பர அறப்பணி நிலையம்' என்ற பெரிய கட்டடத் தொகுதியையும் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். தற்போது புதிதாக உருவாக்கப்பட்டுள்ள 25 பேர் கொண்ட திருப்பணிச் சபையினர் ஆலய உட்புறத்தினை பல கோடி ரூபா செலவில் அற்புதமாக புனரமைத்துள்ளனர். ஆலய கூரை வேலைகள் முழுவதும் புதிதாக செய்யப்பட்டு நிலமும் மாபிள் பதிக்கப்பட்டு சுவர்களில் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் திருவுருவங்களும் பொம்மை வேலைப்பாடுகளும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டு ஆலயம் புதுப்பொலிவோடு விளங்குகிறது.

2011ல் அடியார்கள் சபையும் திருப்பணிச்சபையும் இணைந்து பிரமாண்டமான முறையில் மகா கும்பாபிஷேகத் தைச் சிறப்பாகச் செய்துள்ளனர்.

பயிரிக் கூடல் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில்

நாற்புறமும் கடலாற் சூழப்பட்டுள்ள காரைநகரில் நெய்தல் நிலத்தின் நடுவே வயலும் வயல்சார்ந்த மருத நிலத்து வடபால் பயிர்கள் கூடலாக இருந்த பிரதேசம் பயிரிக்கூடல் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. கார்த்திக வேளாண் பெருமக்கள் வாழும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பயிரிக்கூடல் பதியில் வாழ்ந்துவந்த நம்முன்னோர் பசுக்கள் மீது பற்றும் பாசமும் உடையவர்களாக இருந்துள்ளனர்.

பண்டைக்காலத்தில் பசுக்கள் நீர் அருந்துவதற்கு நல்ல தண்ணீர்க்கிணறு வெட்டி தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டி பசுக்கள் தம் தினைவப்போக்க வசதியாக ஆவுரோஞ்சிக்கல்லையும் கட்டி வைத்தனர். இந்த ஆவுரோஞ்சிக்கல் நடைப்பயணத்தினால் களைத்து வருவோரின் சுமைகளைத் தாங்கும் சுமை தாங்கியாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

காரைநகரில் பசுக்கள் (கோ) நிறைந்திருந்த (வளம்) பிரதேசம் கோவளம் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் கோவளத்துப் பசுக்கள் எல்லாம் பயிரிக்கூடல் வழியாக வயல்நிலத்தில் புல் மேய்ச்சென்று திரும்புவதாகவும் அப்பசுக்கள் தண்ணீர் குடிப்பதற்கு வசதியாக பயிரிக் கூடலில் ஒரு குளம் கட்டப்பட்டதாகவும் வரலாறு கூறுகிறது. ஆரம்பகாலத்தில் மருதனாகுளம் என்று அழைக்கப்பட்ட இக்குளம் இன்று மளவராயர் குளம் என மருவி வழங்கப்படுகிறது.

அக்காலத்தில் பசுக்களுக்கு கொடிய நோய் வந்தபோது அந்நோயினின்றும் பசுக்களைக் காக்கவேண்டி பயிரிக்கூடலில் அம்மன் ஆலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் கிழக்குத்திசை நோக்கியிருந்ததால் 'கிழக்கி அம்மன்' என்று அழைக்கப்பட்டது. இவ்வாலயம் சித்தர்பண்டாரம் என்பவரது காணியில் அமைக்கப்பெற்ற மடாலயமாக விளங்கியது. அக்காலத்தில் சித்தர் பண்டாரம் கோயில் என்றும் பிற்காலத்தில் அவரது பரம்பரையால் வந்த மொட்டையர் என்று அழைக்கப்படும் சங்கரப்பிள்ளை கணபதிப்பிளை தம்பதியர் நீண்டகாலமாக

பிள்ளைப் பேறு இன்மையால் பிள்ளை வரம்வேண்டி கிழக்கி அம்மன் ஆலயத்தில் முருகப்பெருமானை மூலஸ்தானத்தில் பிரதிட்டை செய்தார் அன்று முதல் மொட்டையற்றை முருகன் கோயில் என்று இவ்வாலயம் வழங்கப்படலாயிற்று.

ஆரம்பகாலத்தில் வேல், சூலம், மரத்தால் செய்யப்பட்ட அம்மன்சிலை என்பன இவ்வாலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. கி.பி. 1918இல் அமைக்கப்பட்ட இவ்வாலயம் குளைக்கற்களினால் கட்டப்பட்டு 1928ல் மாவிட்டபுரம் அப்பாக்குருக்களால் முதலாவது கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாகச் செய்யப்பெற்றது. இவ்வாலயத்தின் ஆரம்பகால சிவாசாரியர்களான சிவானந்தையர் குமாரசாமி ஐயர் மற்றும் அவரது தமையனார் விசுவநாதையர் சுப்பையா ஆகியோர் அப்பாக்குருக்களுடன் சேர்ந்து கும்பாபிஷேகக் கிரியைகளைச் சிறப்பாகச் செய்தனர்.

1928இல் நடைபெற்ற முதலாவது கும்பாபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து அப்பாக்குருக்கள் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களே ஆலய நித்திய பூசையினைச் செய்து வந்தனர். 1945ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் குமாரசாமி ஐயர் அமிர்தேஸ்வசர்மா அவர்களும் 1996இல் இருந்து குகனேசசர்மா சண்முகநாதக்குருக்களும் பூசைகளைச் செய்து வருகின்றனர்.

இவ்வாலயத்தில் 1928, 1961, 1978, 1996, 2010ஆகிய ஆண்டுகளில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றுள்ளது. காரைநகரில் முதன்முதலாக ஒற்றைத்தளத்தில் கோபுரம் அமைக்கப்பெற்ற ஆலயம் இதுவே. 2010இல் இவ்வாலயத்தில் அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய இராஜகோபுரம் மணிக்கோபுரம் மணி மண்டபம், பிள்ளையார், அம்பாள் சந்நிதிகள் என்பன அமைக்கப்பட்டு மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

வெள்ளிக்கிழமை விரதம் முருகப் பெருமானுக்குரியது. வெள்ளிக்கிழமை விரதத்தின் மகிமைபற்றி அம்பாள் முருகப்பெருமானுக்கு உபதேசம் செய்ததாக புராணக் கதைகளில் கூறப்படுகிறது. காரைநகரில் அம்பாளும் முருகனும் அருளாட்சி

செய்வதும் வெள்ளிக்கிழமை விரதம் அனுட்டிப்பதற்கும் உகந்த ஆலயமாக பயிரிக்கடல் அருள்மிகு சுப்ரமணியசுவாமி கோவில் விளங்குகிறது.

இவ்வாலய மகோற்சவம் தைமாத பூர்வபக்க ஷஷ்டியில் ஆரம்பித்து பூரணை தினத்தன்று சமுத்திரத் தீர்த்தத்துடன் நிறைவடைகிறது. மகோற்சவம் பத்து நாள் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன.

கொடியேற்றத் திருவிழாவன்றும் தேர்த்திருவிழாவன்றும் 1008 சங்காவிஷேகம் நடைபெறுவதும் இவ்வாலயத்தின் சிறப்பாகும். தைப் பூசத்தினத்தில் நெல்வயல்களில் புதிர் எடுத்து புதுப்பூசை செய்த பின் சுவாமி ஈழத்துச்சிதம்பர புனித தீர்த்தமான சவுக்கடித்தீர்த்த கரைக்குத் தீர்த்தமாடச் செல்வது வழமை. இவ்வாலயத்தில் கந்தசஷ்டி, கார்த்திகைத் திருவிழா, திருவெம்பாவை போன்ற விசேட காலங்களில் சிறப்பான பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகிறது. பங்குனிமாத இறுதியில் விளக்குவைத்து பொங்கல் மடைபரவும் நிகழ்வு இடம்பெற்று வருகிறது.

இவ்வாலயத்துக்கென தர்மசாதனம் செய்யப்பட்ட நெற்காணிகள் தென்னந்தோட்டம் என்பவற்றில் இருந்து பெறப்படும் வருமானம் ஆலய நித்திய பூசைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. துறைமுகம் கிட்டங்கியில் கடைத்தொகுதி ஒன்றும் அல்லின் வீதியில் காணி ஒன்றும் இவ்வாலயத்துக்கு தர்மசாதனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. முற்காலத்தில் மக்கள் தமது ஆதனங்களை ஆலயங்களுக்குத் தர்மசாதனம் செய்யும் மரபு இருந்து வந்துள்ளமைக்கு இவை நல்ல உதாரணங்களாகும்.

இன்று இவ்வாலயம் மொட்டையர் கணபதிப்பிள்ளையின் பரம்பரையில் வந்தவர்களால் சிறப்பாக பரிபாலிக்கப்பட்டு நித்தியபூசை விசேட திருவிழாக்கள் மற்றும் மகோற்சவத் திருவிழாக்கள் என்பன சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன.

சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை

சைவ மாணவர்கள் கல்வி கற்பதற்கு சைவ சமயத்தைக் கைவிடவேண்டிய கால கட்டத்தில் சைவ மாணவர்களின் கல்வியையும் சமயத்தையும் வளர்ப்பதற்கு காரைநகரில் முதன் முதலாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாரம்பரியம் மிக்க சைவத்தமிழ்ப் பாடசாலை சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையாகும்.

காரைமருதடி விநாயகர் ஆலய அயலிலே 1879ம் ஆண்டிலே திரு.நமசிவாயம் என்பவர் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திண்ணைப்பள்ளிக் கூடம் ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியப்பிள்ளை அவர்களின் முயற்சியால் தமக்குள்ள நிலப்பரப்பில் மிக்க வசதியான குட்டிப்புலத்திற் பாடசாலையொன்றை 1889ம் ஆண்டு ஆரம்பித்தார். அக் காலத்தில் வாழ்ந்த கல்வியில் ஈடுபாடு கொண்ட அபிமானிகளாக பாடசாலையை ஸ்தாபிப்பதற்கு உதவியோருள் எடுத்துச் சொல்லப்படத்தவர்கள் காரைநகர் ச.அருணாசல உபாத்தியாயர், வேதக்குட்டி ஐயர், கா.சிவசிதம்பரஐயர், சி.சங்கரப்பிள்ளை, க.கணபதிப்பிள்ளை, ஆ.அம்பலவாணர், மு.குமாரவேலுப்பிள்ளை ஆவார்கள்.

இங்ஙனம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையிலே முதல் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இக்காலத்தில் சைவ ஆசிரியர்கள் பலர் மிளிரும்படி தம் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தியாகஞ் செய்தது உழைத்தவரான காரை ச.அருணாசல உபாத்தியாயர் அவர்களே, இயற்றமிழ்ப் போதகாசியரும் வித்துவானுமாகிய திரு.ந.நாகமுத்துப்பிள்ளை அவர்களும் திரு.க.முருகேச அவர்களும் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வித்தியாலயத்துக்குரிய நிலம், கட்டிடம், உபகரணங்கள், உபாத்தியாயர் வேதனம் என்பனவற்றை அரசாட்சியாரின் வித்தியாசகாயப்பணம் கிடைக்கும் வரை பத்துவருடகாலம் ஸ்தாபகர் தாமே வழங்கி நடத்திய வள்ளலாவர். இவர் இவ்வித்தியாலயத்தை தாம் செய்து வைத்து கட்டுப்பாடுகளுக்கு அமைய பொது ஸ்தாபனமாக

கருதுமாறு வழங்கிய பெருந்தன்மை என்றும் பாராட்டுக்குரியது.

1990ம் ஆண்டளவில் மானிப்பாய் வாசியும் சைவப்பாடசாலைகளின் மனேஜருமாய் விளங்கிய ஸ்ரீமான் S.K.கனகரத்தினம் அவர்கள் மனேஜராகவும் காரைநகர் மேற்கு பயிற்றப்பட்ட தராதரம் பெற்ற ஆசிரியர் திரு.சி.தில்லையம்பலம் அவர்கள் தலைமை ஆசிரியராகவும் நியமனம் பெற்றனர். ஐந்தாம் ஆண்டு வரை கற்பிக்கப்படும் பிரதம ஆண்கள் பாடசாலையாக அரசினர் உதவியும் நன் கொடையும் பெற்று வளர்வதாயிற்று.

1917ம் ஆண்டு பிரம்மஸ்ரீ சபஞ்சாட்சரக் குருக்கள் தலைமை ஆசானாகவும் சித்தன்கேணி நொத்தரிசு க.அருணாசலம் அவர்கள் 1920ல் மனேஜருமாக நியமிக்கப்பட்டனர். இக்காலகட்டத்தில் பாடசாலையில் உயர்தர வகுப்புக்கள் நடத்த முன்முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது மலையநாட்டில் சிறந்த உத்தியோகத்தவரும் பரோபகாரியுமாகிய காரைநகர் ஸ்ரீமான் க.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாமும் முயன்று உதவி புரிவதாக முன் வந்து பொருள் சேர்த்து 1922ம் ஆண்டு தற்போதைய பிரதான மண்டபம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன் பாடசாலையில் பிரதான மண்டபமாக பாவிக்கப்பட்ட மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது. 1923ல் ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியம் மனேஜருமாக நியமிக்கப்பட்டார். இக்காலகட்டத்தில் 6ம் வகுப்பு முதல் மேல் வகுப்புக்கள் அமைந்த பாடசாலையாகவும் 200 பிள்ளைகளுடன் ஏழெட்டாசிரியர்கள் கற்பிப்பது மாகச்சிறந்துவிளங்கியது. மாணவர் கலாவிருத்திச்சங்கக் கூட்டங்கள் வருடாந்த விழாக்கள் முதலியன எல்லாம் நடைபெறத் தொடங்கின. 1939ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் நடைபெற்ற பொன்விழா வாழ்த்துப்பாவில் பிரம்மஸ்ரீ சபஞ்சாட்சரக்குருக்கள் குறிப்பிடுகையில்:-

ஒப்பிர் பெருமைச் சுப்பிரமணியம்
அதிபதியாகி நிதிமிகச் சேர்த்தப்
பெரிய மண்டப மதைக் கருதியமைத்தே
பெருமையில் உயர்ந்து மருவிய தன்றே

1930ம் ஆண்டு முதல் காரைநகர் மேற்கு ஸ்ரீமான்

க.செல்லப்பிள்ளை அவர்கள் 3வருடமும், காரைநகர் சிறப்பு கிராமசங்கத்தலைவர் ஸ்ரீமான் ச.கணபதிப்பிள்ளை இருவருடமும் மனேஜர்களாக நியமனம் பெற்று பாடசாலை வளர்ச்சிக்கு பணி ஆற்றி பாடசாலையை சிறப்புற நடத்தினார். 1920ம் ஆண்டில் உயர்தர வகுப்புக்கள் கற்பதற்கு கிராமத்திற்கு வெளியே செல்ல வேண்டும் என்ற நிலைமாறியது. இக்காலத்தில் ஏனைய சைவப்பாடசாலைகளும் வளர்ச்சி அடைந்தன. மிஷனரி பாடசாலைகளில் உயர்தரவகுப்பு கல்வி நடைபெறத் தொடங்கிய காலகட்டம் இதுவாகும்.

1935ம் ஆண்டு ஸ்தாகபரின் புதல்வர் ஸ்ரீமான் சி.சு.கந்தப்ப மனேஜராக நியமனம் பெற்றார். இவர் காலத்தில் ஸ்தாகபரின் கல்விப்பணிக்கு உரமூட்டும் வகையில் பாடசாலையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கட்டிடம், முகப்புக்கட்டிடம், மதிற்சுவர் என்பன கட்டப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் 10ம் வகுப்பு வரை நடைபெற்று (S.S.C) பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் படி 4:3 பேர் சித்திபெற்றுள்ளனர். இவ்வித்தியாலய மாணவர்கள் அரசாங்க தொழில் வாய்ப்பு பெற்றும், வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றும் சமூகத்தில் மேன்மை அடைந்து விளங்கினர்.

1939ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் நடைபெற்ற பொன்விழா கொண்டாட்டத்திற்கு இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சபாநாயகராக விளங்கிய சேர்.வைத்திலிங்கம் துரைசாமி அவர்கள் பிரதமவிருந்தினராக கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தார். 1945ம் ஆண்டு வரைக்கும் வித்தியாசாலையின் உயர்ச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பல ஆசிரியப் பெருமக்கள் - தொண்டாற்றி உள்ளனர். திரு.சி.தில்லையம்பலம் தலைமை ஆசிரியராக 17ஆண்டுக்கும் பிரம்மஸ்ரீ, ச.பஞ்சாட்சரக்குருக்கள் 28ஆண்டுகள் தலைமை ஆசிரியராகவும், காரை திரு.ச.அருணாசலம், ஸ்ரீமான் சி.சுப்பிரமணியதேசிகர், பண்டிதமணி ச.அருளம்பலவனார் ஆகியோர் ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றினர். வித்துவான் த.நாகமுத்துப்பலவர் 35வருடங்கள் ஆசிரியராக கல்விவிருத்தியையும், பாடசாலை அபிவிருத்தியையும் நாடி உழைத்தவராவார்.

பிரம்மஸ்ரீ ச.பஞ்சாட்சரக்குருக்கள் 1945ல் இளைப்பாறஸ்தாபகரின் பேரன் திரு.சு.க.அருளம்பலம் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு 1968ம் ஆண்டு வரை 23ஆண்டுகள் வித்தியாசாலையின் பழமையையும் பெருமையையும் பேணிப்பாதுகாத்து கல்விப்பணியாற்றினார். இக்காலத்தில் திரு.அ.காசிநாதன், திரு.சி.சண்முகம், திரு.வெ.ஐயம்பிள்ளை, திருமதி ஐயம்பிள்ளை, திரு.அ. இராசசிங்கம், திருமதி இ.கனகசுந்தரம் ஆகியோர் நீண்ட காலம் கல்விப்பணியாற்றியது மட்டுமன்றி மாணவர்களின் சமய வளர்ச்சி ஒழுக்கம் என்பவற்றிலும் அக்கறை செலுத்தனர்.

1969ம் ஆண்டு திரு.சு.க.அருளம்பலம் இளைப்பாற திரு.அ.சுப்பிரமணியம் தலைமை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு 1972ம் ஆண்டு நடுப்பகுதி வரை கடமையாற்றினார். 1969ம் ஆண்டில் தற்போது அமைந்துள்ள பிரதான கட்டிடம் ஸ்தாபகரின் உறவினர்களான திரு.கே.கே.நடராசா, திரு.கு.இராசையா ஆகியோரின் முயற்சியால் அமைக்கப்பட்டது. 86ஆண்டுகள் தனித்துவமாக அதிபரின் தலைமையில் இயங்கிய ஸ்ரீசுப்பிரமணிய வித்தியாசாலை 1971ம் ஆண்டில் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியின் கனிஷ்டபிரிவாக இணைக்கப்பட்டு இந்துக் கல்லூரியின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கி வருகிறது.

1972 நடுப்பகுதியில் இருந்து திரு.க.தில்லையம்பலம் தலைமையாசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு 76ம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றினார். இக்காலப்பகுதியில் 130மாணவர்களுடனும் 4 ஆசிரியருடனும் இவ்வித்தியாலயத்தின் கல்வி சிறப்புற நடைபெற்றத. பெற்றோர் தின விழாவும் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டது. 1977ம் ஆண்டு திருமதி. அ.வேலுப்பிள்ளை தலைமையாசிரியராக கடமையாற்றினார். 1978முதல் 1984 வரை திரு.க.இராசா தலைமையாசிரியராக கடமையாற்றினார். 1985ம் ஆண்டு காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராக கடமையாற்றிய திரு.ச.பத்மநாதன் அவர்களின் துணிச்சலான தீர்க்கமான நிருவாக நடவடிக்கையால் திரு.ஆ.பாலகிருஷ்ணன் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். 1987ம் ஆண்டு 110 மாணவர்களுடனும் 5 ஆசிரியர்களுடனும் வித்தியாலம் வளர்ச்சிப்பாதையில் காலடி எடுத்து

வைத்தது. இக்காலகட்டத்தில் இரு மாணவர்கள் 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரீட்சையில் சித்தி எய்தினர். இக்காலகட்டத்தில் பெற்றோரின் உதவியுடன் பிரதான மண்டபம் வகுப்பு அறைகளாக பிரிக்கப்பட்டு அதிபர் அலுவலக வேலைகள் நீர்வசதி என்பனவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. 27மாணவர்களுடனும் ஓர் அதிபர் ஓர் ஆசிரியருடன் இயங்கிய வித்தியாலயம் மூடப்படுமா? என்ற அச்சநிலைக்கு தள்ளப்பட்ட வேளை வேதனை அடைந்த அபிமானிகள் வளர்ச்சி கண்டு பூரிப்புற்றனர். காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியின் அதிபராகவும், கொத்தணி அதிபராகவும் கடமையாற்றிய திரு.மு.திருநீலகண்டசிவம் வித்தியாலய ஆசிரிய தேவைகளையும் ஏனைய தேவைகளையும் நிறைவு செய்து வித்தியாலய வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்தினார்.

1991ம் ஆண்டு எமது கிராம மக்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றபின் எமது கிராமத்தில் தங்கியிருந்த மக்களின் கல்விப்பணிக்காக இவ்வித்தியாலயம் காரைநகதர் மகாவித்தியாலயம் என்ற புதிய நாமத்துடன் திருமதி.சிவயேகாகம் விஜயரத்தினம் தலைமையில் இயங்கியது. 100மாணவர்களுடனும் 5ஆசிரியர்களுடனும் க.பொ.த சாதாரணதர வகுப்பு வரை நடைபெற்றது. எமது கிராமத்தை இருள் கவ்வியவேளை கல்விக்கு ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக நின்று கிராமத்தின் கல்விப் பாரம்பரியத்தை பேணிப்பாதுகாத்தது. இடம் பெயர்ந்த வேளையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் கலாநிதி ஆ.தியாகராசா ம.ம.வித்தியாலத்தின் கனிஷ்டபிரிவு திரு.ஆ.பலராமன் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

1996ம் ஆண்டு மீண்டும் மீளக்குடியமர்ந்தவுடன் திரு.ஆ.பலராமன் அவர்களின் தலைமையில் வித்தியாலயத்தின் கனிஷ்டபிரிவு இயங்கத் தொடங்கியது. திரு.ஆ.பலராமன் ஆசிரியர் ஆலோசகராக பதவி உயர்வு பெற்றுச்செல்ல அம்பலவாணர் இராசசிங்கம் ஆசிரியரின் மகள் சுபத்திராதேவி இப்பாடசாலையில் தலைமைப்பொறுப்பை ஏற்று நடத்திவருகின்றார்.

2004ல் 5ம் தரப்புலமைப்பரீட்சையில் இருமாணவர் சித்தி பெற்றுள்ளனர். புலமைப்பரிசில் பெறுவதற்கான வெட்டுப்புக்கும் 100

புள்ளிக்கும் இடையில் 8 மாணவர்கள் உயர் புள்ளிகளைப் பெற்றுள்ளனர். இது கல்வியின் வளர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றது. இப்பெறுபேற்றில் இவ்வித்தியாலம் தீவக வலயத்தில் முதலாமிடத்தைப்பெறுகிறது. உலக உணவுத்திட்டத்தின் கீழ் இவ்வித்தியாலய மாணவர்களுக்கு உணவு சமைத்து வழங்கப்பட்டு வருவது மகிழ்ச்சிக்கூரியதாகும்.

இவ்வித்தியாலயத்தின் பழையமாணவரும் கலாநிதி ஆ.தியாகராசா ம.ம.வித்தியால முன்னாள் அதிபருமான பண்டிதர் மு.ச.வேலாயுதப்பிள்ளை அவர்கள் தம் கல்லூரியின் கனிஷ்டபிரிவாக விளங்கும் இவ் வித்தியாலயத்தில் கூடியகவனம் செலுத்தி வந்துள்ளார். 1998ல் இவ்வித்தியாலயத்தின் முகப்பு இடிந்து விழும் நிலையில் இருந்தபோது போளூட் நிறுவனத்தின் நிதி உதவலி பெற்று புதிதாக தூண்கள், சுவர்கள் கட்டப்பட்டு சோடிப்படலையும் அமைத்து புனருத்தாரணம் செய்துள்ளார். ஊர்காவற்றுறை உதவி அரசாங்க அதிபரின் நிதி உதவி பெற்று ஆசிரியர்களுக்கு மலசலகூடமும் போளூட் நிறுவனத்தின் உதவியுடன் மாணவ மாணவிகளுக்கு தனியாக சலகூடம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளார். தரம்-1, தரம் -2, தரம் -3 ஆகிய வகுப்பறைகள நவீன கற்றல் கல்வித் திணைக்களத்தின் நிதி உதவியின் ஊடாக பல வளங்களையும் வழங்கியுள்ளனர்.

கடந்த மூன்று வருடகாலமாக இவ்வித்தியாலயத்தின் விளையாட்டுப்போட்டிகள் இந்த வித்தியாலய முன் மைதானத்தில் தனித்துவமாக நடத்தப்படுவது. போற்றுதற்கூரியதாகும். இதனால் மாணவரினதும் ஆசிரியரினதும் தலைமைப் பண்பை விருத்திசெய்யக் கூடியதாக இருந்துள்ளது. கற்றல், கற்பித்தல், நடவடிக்கைகளிலும் கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்று 125இற்கு மேற்பட்ட மாணவர்களும் 5 ஆசிரியர்களும் கற்பித்து வருகின்றார்கள்.

பாரம்பரியமிக்க பழமையான இப்பாடசாலை பலவளம் பெற்று மேலும் வளர பெற்றோர்கள் பழைய மாணவர்கள் நலன்விரும்பிகள் முன்வருதல் வேண்டும்.

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்ப மீளக்கூடிய ஓர் அருள் நம்மை மெல்லியும் ஆளாக்கி வகுப்படுத்த

07.10.2011 அன்று தயிலைக்கூத்தன் திருவடி எய்திய

எங்கள் அன்புத் தெய்வம்

அமரர் குமாரசாமி சுந்தரமூர்த்தி

அவர்கள் இறைமையைத் தொழி சேட்டு உடனே எமது இல்லம் நூடி வந்து

எமக்கு ஆறுதலி செய்து அனைத்து உள்வாங்கலுக்கும் மன்றம்

கொழும்பு வீட்டுக்கும் வெளிநாட்டுகளுக்கும் தொலைபேசி, தொலைநகலி,

மன் அஞ்சலி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்துவருகலுக்கும், கண்ணிர் அஞ்சலி

புகழ்க்கலை வெளிவிட்டவர்களுக்கும் மலர்வழியை வழங்கி வைத்து அஞ்சலி

செய்யுத்திய அன்புள்ளவர்களுக்கும், இறுதிக்கு கர்வை தகவீன் போதும்,

அந்தியேட்டி, வீட்டுக்கு கர்வைகளைப் போதும் பங்கி பற்றி ஆவண செய்து

உழைப்பு, உழைப்பு, நண்பர்கள், அடவவர்கள் மன்றம் வந்த நண்பர்கள்

அனைவருக்கும் இம்மலரை வடிவமைத்துத் தந்த **தேவி Printers Jaffna**

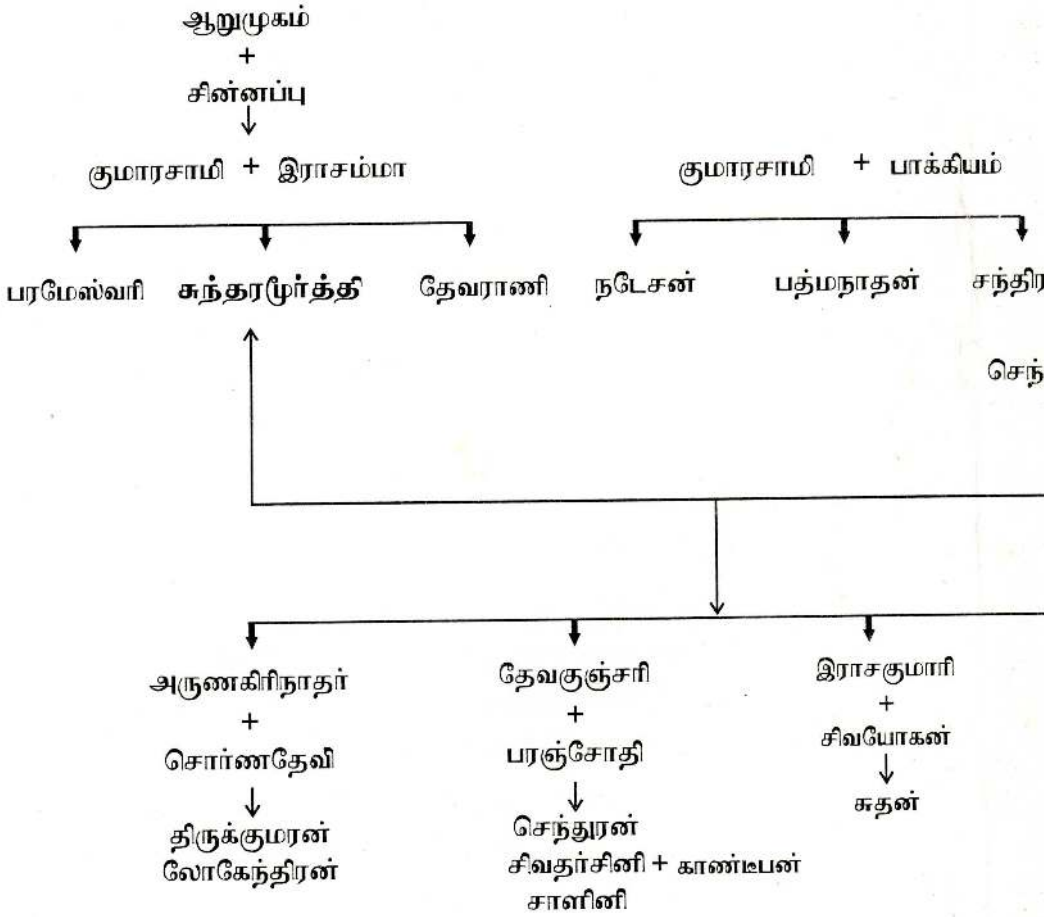
நிறுவனத்தினருக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

குறும்பத்தினர்

113/6 கண்டி வீதி,

கம்பளை

வம்சாவழி

வாய்மையாக இருப்பதும்

மற்றவர்களிற்கு நன்மை

செய்வதும் தான் எல்லா

வழிபாடுகளினதும் சாரமாகும்.

தீமை செய்பவன் தனக்கும்

மற்றவர்களுக்கும் தீமை செய்கிறான்.

நன்மை செய்பவன் தனக்கும்

பிறர்க்கும் நன்மையே செய்கிறான்.

உடலும் உள்ளமும் தூய்மையின்றி

கோயிலுக்கு போவதும் இறைவனை

வழிபடுவதும் பயனற்றதாகும்.

நேர்மையுடனும் தைரியமாகவும்

பக்தி சிரத்தையுடனும் வாழ்ந்தால்

இறைவனை அடைவது உறுதி.

“நன்னெறியே இறைவணக்கம்”

— சுவாமி விவேகானந்தர் —

